

Biblia-tanulmányok

2006/1.

CSALÁDI ÉLETÜNK

az Úr adventje küszöbén

Biblia-tanulmányok

2006. I. negyedév

CSALÁDI ÉLETÜNK AZ ÚR ADVENTJE KÜSZÖBÉN

*„Én és az én házam az Úrnak szolgálunk”
(Józs 24,15)*

BIBLIAISKOLÁK KÖZÖSSÉGE
BUDAPEST, 2006

A tanulmányokat összeállították:

EGERVÁRINÉ ÁRVAI MÁRTA (I., XII.)

SOÓS ATTILA (II–III.)

BODOLAI ZOLTÁN (IV., IX.)

VANKÓ ZSUZSA (V–VIII.)

EGERVÁRI OSZKÁR (X.)

A mértékletességi osztály (XI.)

A Biblia-tanulmány elektronikus változata
a <http://kerak.bibbialap.hu> internetcímen olvasható

**Kiadja a Keresztény Advent Közösség megbízásából
a Bibliaiskolák Közössége**

1121 Budapest, Remete u. 16/A

Telefon: 06-1/391-0181, fax: 06-1/391-0182, mobil: 06-20/379-6020

honlap: www.bibliakiado.hu, www.bibbialap.hu

e-mail: bik@bibliakiado.hu

Felelős kiadó: *Czinkota András*

Sorozatszerkesztő: *Egerváriné Árvai Márta*

Nyomdai előkészítés: *Bibliaiskolák Közössége*

Nyomtatás: Reménység Alapítvány (Nágocs)

ISBN 963 7493 10 7

ISSN 0865-3119

TARTALOM

BEVEZETÉS.	7
<i>I. tanulmány – 2006. január 7.</i>	
A CSALÁDUNK IRÁNTI FELELŐSSÉG A VÉGSŐ ESEMÉNYEK KÜSZÖBÉN.	9
<i>II. tanulmány – 2006. január 14.</i>	
FELELŐSSÉGÜNK EGYMÁS JÓLÉTÉÉRT ÉS ÜDVÖSSÉGÉÉRT A HÁZASTÁRSI SZÖVETSÉGBEN	19
<i>III. tanulmány – 2006. január 21.</i>	
A HÁZASTÁRSI SZÖVETSÉG HŰSÉGES BETÖLTÉSE	29
<i>IV. tanulmány – 2006. január 28.</i>	
FELKÉSZÍTÉS A PÁRVÁLASZTÁSRA ÉS A HÁZASSÁGRA	40
<i>V. tanulmány – 2006. február 4.</i>	
GYERMEKEINK ÖNURALOMRA NEVELÉSE A HELYES FEGYELMEZÉS ÁLTAL	50
<i>VI. tanulmány – 2006. február 11.</i>	
KÍVÁNATOS ÉS ÁRTALMAS SZÜLŐI TULAJDONSÁGOK.	63
<i>VII. tanulmány – 2006. február 18.</i>	
A HŰSÉGES KÖTELESSÉGTELJESÍTÉSRE NEVELÉS, ÉS FELKÉSZÍTÉS AZ ÉLET KÜZDELMEIRE	71
<i>VIII. tanulmány – 2006. február 25.</i>	
MIT TEHETÜNK GYERMEKEINK HITRE JUTÁSÁÉRT?	80

IX. tanulmány – 2006. március 4.

AZ IDŐSÖDŐ SZÜLŐK ÉS AZ IDŐSEBB NEMZEDÉK IRÁNTI MAGATARTÁS	92
---	----

X. tanulmány – 2006. március 11.

A HITÉLET GYAKORLÁSA A CSALÁDBAN	101
--	-----

XI. tanulmány – 2006. március 18.

GONDOSKODÁS A CSALÁD EGÉSZSÉGÉRŐL	111
---	-----

XII. tanulmány – 2006. március 25.

„MIT LÁTTAK A TE HÁZADBAN?”	122
---------------------------------------	-----

Ábítatok minden napra

JANUÁR	132
FEBRUÁR	133
MÁRCIUS	134

Könyvajánló

BIK KÖNYVKIADÓ	135
SPALDING ALAPÍTVÁNY	149

BEVEZETÉS

Az év első tanulmányában a családi életünket érintő igei útmutatásokat tekintjük át, a végidő jelenségeinek fényében. Különösen időszerű kérdések ezek napjainkban, amikor minden második házasság válással végződik, illetve a nevelés teljes csődjéről beszélnek az iskolákban, és egyre növekszik a családon belüli erőszak áldozatainak száma. A világban tapasztalható erkölcsi, szellemi sötétség sajnos mindannyiunk életére kihat. Nem elég az emberi tudás és erő ahhoz, hogy e társadalmi jelenségek hatását ellensúlyozni tudjuk – mennyei segítségre van szükségünk önmagunk és családjaink megóvásához. A Szentírás szerint azonban ennél is nagyobb a felelősségünk. Nem csak családtagjaink jólétének és üdvösségének munkálása a feladatunk, hiszen a befolyásunk, jó vagy rossz életpéldánk kihat a tágabb környezetünkre is. Ebben az értelemben is igaz Jézus kijelentése: „Ti vagytok a világ világossága.” Mutassuk meg a körülöttünk élőknek, milyen az Isten elgondolása szerinti házasság, s létezhetnek ma is jól nevelt, szolgálatkész gyermekek, összetartó családok.

A családi élet mindnyájunk számára a jellemnevelés legfőbb területe – itt kell megtanulnunk a szeretetteljes szolgálat, az önzetlenség, az egymásért hordozott felelősség, a türelem és a megbocsátás leckéit.

Bár nem mindenki érintett minden egyes témában, mivel nem él házasságban vagy nincs gyermeke, mégis hasznos és szükséges az igei elvek megismerése. Képviselhetjük ezeket rokonságunk előtt és ismerőseink között. A Biblia gyakorlati tanácsai által sok embert könnyebb megközelíteni, mint ha csupán elméleti igazságokról beszélünk.

E negyedévi tanulmányunkban a legfőbb igéket kiírtuk, hogy azok is részt vehessenek a tanulásban, akik valamilyen ok miatt nem tudják a Bibliából kikeresni a megjelölt szövegeket. Sokszor azonban csak kiemelt részeket idézünk, ezért ajánljuk mindenkinek az egész igesza-

kasz elolvasását, illetve a további tanulmányozásra ajánlott igék át gondolását is. A szombatiskolai lecke célja továbbra is az, hogy segédanyag legyen a Biblia személyes tanulmányozásához.

Sok áldást és mennyei segítséget kívánunk a tanulmány olvasóinak, hogy általa ne csupán elveket ismerjünk meg, hanem családi életünk is átalakulhasson az igei tanácsok alapján!

A CSALÁDUNK IRÁNTI FELELŐSSÉG A VÉGSŐ ESEMÉNYEK KÜSZÖBÉN

1 Milyen jelenségeket látva mondhatjuk, hogy az események felgyorsulásának idején élünk? Mit jelent ez számunkra?

Mát 24,6–8

„Hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről: meglásások, hogy meg ne rémüljete, mert mindezeknek meg kell lenniük. De még ez nem itt a vég. Mert nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen; s lesznek éhségek és döghalálok és földindulások mindenfelé. Mindez pedig a sok nyomorúság kezdete.”
(Pontosított fordításban: a szülési fájdalmak kezdete.)

Vö. *Ján 16,21–22*

Luk 21,28; 34–36 (kiemelve: 34–35)

„De vigyázzatok magatokra, hogy valamikor meg ne nehezedejék a ti szívetek dobzódásnak, részegségnek és ez élet gondjainak miatta, és váratlanul reátok ne jöjjön az a nap. Mert mintegy tőr, úgy lep meg mindeneket, akik az egész föld színén lakoznak.”

.....

.....

.....

Jézus Krisztus szülési fájdalomhoz hasonlította a legvégső események bekövetkezését, amely a „vajúdás” kezdetétől egyre gyorsabban és visszavonhatatlanul beletorkollik a végkifejletbe, és a társadalom teljes összeomlásával, majd az Ő visszajövetelével zárul le.

Miért mondhatjuk, hogy az emberiség átlépte már ezt a küszöböt, és a „szülési fájdalmak” elkezdődtek? Jézus beszélt bizonyos válság-

jelenségekről, amelyek közül szinte mindegyiknél megfigyelhető ez a határátlépés.

a) *Az első tünetcsoport: háborúk, társadalmi feszültségek, etnikai ellentétek kiéleződése, terrorizmus, az erőszak terjedése.*

Bár a XX. század háborúinak több mint tízmillió áldozata is Jézus szavainak teljeseését mutatja, ezen a téren a 2001. szeptember 11-ei New York-i terrortámadás elindított egy felgyorsuló folyamatot, ahogyan a következő írás címe és tartalma jelzi:

„Szomorú, hogy szeptember 11-ének kellett elkövetkeznie ahhoz, hogy ráeszméljünk: világunk és életünk törékenyebb, jövőnk ismeretlenebb és bizonytalanabb, mint hittük. A döbbenet, a fájdalom, a felháborodás, a gyász napjai után eljött az ideje annak, hogy megkérdezzük: mi történt velünk, mi történt a világgal szeptember 11-én? Valóban fordulópon-e ez a nap jelenkori történelmünkben? S ha fordulópon, akkor ugyan merre fordul a világunk?...

Az építés vagy a rombolás, a félelem vagy a remény korszakának küszöbén állunk? Tőlünk is függ, hogy milyen választ ad majd e kérdésekre a történelem.” (Hankiss Elemér: *2001. szeptember 11.: fordulópon?*)

A háborúk, nemzetiségi ellentétek, terrorcselekmények száma azóta folyamatosan növekszik.

b) *Éhínség és járványok.*

Köztudomású, hogy a világ különböző részein, különösen egyes afrikai országokban, ma is éhínség tizedeli a lakosságot. A Worldwatch Institute adatai szerint jelenleg 1,2 milliárd ember szenved az éhezéstől.

A híradásokat figyelve tapasztalhatjuk, hogy a járványos betegségek száma is évről évre nő. Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) 1996-ban kiadott jelentésében a következőket állapítja meg: „A fertőző betegségeket illetően globális válság szélén állunk. Egyetlen állam sincs biztonságban. Egyetlen állam sem veheti félvállról a fenyegetést... Korunk optimizmusa, mely szerint a fertőző betegségek nagy részét ellenőrzés alá tudja vonni az emberiség, végzetes önteltséghez vezetett. Olyan önteltséghez, amely most milliók életébe kerül.” A WHO adatai szerint csak az elmúlt húsz évben harminc, korábban nem ismert fertőző betegség ütötte fel a fejét, mint például az ebola, az AIDS, a hepatitis-E és -C által előidézett fertőzések stb.

2005 januárjától kezdve a figyelem középpontjába került a madárinfluenza, amely főként Thaiföld, Kambodzsa, Kína csirkeállományát pusztítja. Mivel a vírus könnyen mutálhat, a WHO szakemberei újabb világjárványt jósolnak a közeljövőben. Nem véletlen, hogy a National Geographic „múltunk és jövőnk pestisének” nevezte ezt a kórt. A becslések szerint az áldozatok lehetséges száma kétmilliótól akár háromszázhatvanmillióig terjedhet majd.

c) *Földindulások mindenfelé.*

A neves magyar geológus, Juhász Árpád *Katasztrófák évtizede* c. könyvében már a 80-as évekre nézve megjegyezte, hogy „egy átlagos évtized alatt mintegy ezeröttszáz katasztrófális esemény történik (ez heti három katasztrófának felel meg), és ezek 95 százaléka természeti csapás. Miattuk egy évtized alatt ötvenmillió ember válik hajléktalanná”. A helyzetet az ENSZ akkoriban annyira súlyosnak ítélte, hogy az 1990-es éveket a „természeti katasztrófák csökkentése nemzetközi évtizedének” nyilvánította, remélve, hogy sikerül majd mérsékelni a katasztrófák okozta veszteséget. A valóságban ennek éppen az ellenkezője történt! A 90-es évek a katasztrófák nemzetközi évtizedeként vonult be a történelembe.

A 2004 karácsonyán bekövetkezett kelet-ázsiai szökőár megrendítő híre az egész világot megrázta. Sokan az özönvíz ítéletéhez hasonlították, és hasonló természeti katasztrófák egyre gyakoribb előfordulását jósolták.

2005. augusztus végén a Katrina hurrikán és a nyomában bekövetkező árvíz végzett hatalmas pusztítást az amerikai Louisiana állam területén, amely több mint ezer áldozatot követelt. A hurrikán nyomán elszabadult a pokol New Orleansban – tombolt az erőszak, fosztogatások, gyilkosságok tartották rémületben az árvíz elől menekülőket. Ez is előre jelezte, milyen hirtelen változásokat hozhat az emberi társadalomban egy-egy természeti katasztrófa. Számos előrejelzés utal arra, hogy ezek a jelenségek szaporodni fognak, ahogyan egy írás címe is kifejezi: *„Egyre pusztítóbb viharok jönnek.”*

Mindezek tudatában gondolkodjunk egyéni és családi életünk céljain! Az „odafelvalókat” keressük-e, erősítjük-e egymást hitéletünk terén? Nagy a veszélye annak, hogy csak kis ideig hat ránk egy-egy megrázó esemény, utána újra visszatérünk a régi kerékvágásba, és

„a világ gondjai” teljesen lekötik figyelmünket. Segítsünk egymásnak abban is, hogy éberren figyelünk, és készülünk a bekövetkező eseményekre.

„Az idő gyorsan beteljesedő jelei hirdetik, hogy Krisztus eljövele közel van, az ajtó előtt. Ünnepeles és fontos időben élünk... A szárazföldi és tengeri szerencsétlenségek, a társadalom rendezetlen állapota, a háborúk riasztó hírei baljóslatúak, a legnagyobb jelentőségű események közeledését jelzik... Nemsokára nagy változások történnek világunkban, és a végső események gyorsan beteljesednek. A Földünkön uralkodó állapotok azt mutatják, hogy csakhamar nehéz idők következnek.” (Ellen G. White: *Tanácsok a gyülekezeteknek*, 40. o.)

2 Ebben a végső időszakban milyen válságjelenségeket tapasztalhatunk az emberi kapcsolatok terén is?

Mát 24,10. 12

„És akkor sokan megbotránkoznak, elárulják egymást, és gyűlölnek egymást... És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül.”

Luk 21,16–17

„Elárulnak pedig titeket szülők és testvérek is, rokonok és barátok is, és megölnék némelyeket tiközületek. És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért.”

Vö. *Hós 4,1–3; Mik 7,5–7; 2Tim 3,1–4*

.....

.....

.....

A szeretet meghidegülése a családi kapcsolatokat is tönkreteszi: a válások növekvő száma, elhagyott gyermekek, magukra hagyott idősök jelzik ennek a folyamatnak a súlyosbodását. Ahol azonban nem történik ilyen látványos törés a családi kapcsolatokban, az otthon légkörét sokszor ott is gyűlölködés, békétlenség, feszültség mérgezi meg.

Néhány megdöbbentő adat a családon belüli erőszak áldozatairól: Egy becslés szerint évente hárommillió nőt ér fizikai bántalmazás

a férje részéről. Oroszországban évente tizenkétezer és tizennégyezer közé teszik azoknak az asszonyoknak a számát, akiket a férjük megöl. Az Egyesült Államokban ez a szám „csupán” 1200–1300 között van. Ugyancsak Amerikában a meggyilkolt nők 33,5 százaléka nem idegen személy, hanem saját férje kegyetlenségének esett áldozatul, a meggyilkolt férfiak 4 százalékának pedig feleségük oltotta ki az életét. (Forrás: J. Williams: *Merre tart a világ?*, Bp., 2005, 78. o.)

Mindezek után vizsgáljuk meg, mennyire hat a mi családi kapcsolatainkra a világban tapasztalható légkör? Megengedjük-e, hogy a szeretetlenség, az önzés, az ingerültség, vagy éppen az egymással szembeni közömbösség elválasszon családtagjainktól?

3 A hamarosan bekövetkező elpecsételés milyen végleges szétválasztást jelenthet még a közeli családtagok esetében is? Mire készítsen bennünket Jézus figyelmeztetése?

Luk 17,34–35

„Mondom néktek, azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban, az egyik elfogadtatik, és a másik elvettetik. Két asszony örül együtt, az egyik elfogadtatik, és a másik elvettetik.”¹

.....

.....

Az előzőekben láttuk, hogy a vég közeledtét jelző események felgyorsultak, így a kegyelemidő még földi életünk alatt lezárulhat, véglegesítve döntéseinket és megpecsételve sorsunkat. Egyúttal örökre elválaszthat legközelebbi hozzátartozóinktól is, ha nem készülünk fel mindannyian az elpecsételésre, amely által Isten oltalom alá helyezi az övéit. Nem halogathatjuk a felkészülést személyes életünkben – és segítsük ebben családtagjainkat is!

„Most kell szeplőtlenül megtartanunk magunkat és gyermekeinket a világtól. Most kell megmosnunk és megfehéritenünk ruhánkat a Bárány vérében. Most kell legyőznünk büszkeségünket, szenvedé-

¹ Pontosított fordítás szerint.

lyeinket és lelki restségünket... Mit tesztek, testvéreim, a felkészülés komoly feladatának területén? Akik a világgal egyesülnek, a világ mintájára alakulnak, és a fenevad bélyege felvételére készülnek elő. Akik nem bíznak önmagukban, akik megalázzák szívüket Isten előtt, és megtisztítják lelküket az igazság iránti engedelmesség által, azok a mennyei mintára formálódnak, és Isten pecsétjének felvételére készülnek elő.” (Ellen G. White: *Bizonyságtételek* V., Isten pecsétje c. fej.)

4 Milyen múltbeli események tanulságait állította elénk Jézus a végidő előképeként? Mi adhatott Noénak vigasztalást az egész világ pusztulását látva? Milyen reménységet ragadjunk meg mi is hittel? Ugyanakkor mire késztesen Lót családjának tragédiája?

Luk 17,26–32

„És miként a Noé napjaiban lett, úgy lesz az ember Fiának napjaiban... Hasonlóképpen mint a Lót napjaiban is lett, ettek, ittak, vettek, adtak, ültettek, építettek... De amely napon kiment Lót Sodomából, tűz és kénkö esett az égből, és mindenkit elvesztett. Ezenképpen lesz azon a napon, melyen az embernek Fia megjelenik. Aznap, aki a háztetőn lesz, és az ő holmija a házban, ne szálljon le, hogy elvigye, és aki a mezőn, azonképpen ne forduljon hátra. Emlékezzetek Lót feleségére!”

Vö. *1Móz 6,17–18* és *1Móz 19. fejezete*

„De teveled szövetséget kötök, és bemégy a bárkába, te és a te fiaid, feleséged és a te fiaid feleségei teveled.”

Vö. *Ezék 14,14–16*

Zsid 2,13

„Ímhol vagyok én és a gyermekek, akiket az Isten nékem adott.”

Ésa 49,25

„...és én tartom meg fiaidat.”

.....
.....
Noé gyermekei azután születtek, hogy Isten kijelentette a bekövetkező ítéletet, és utasítást adott a bárka építésére. A szülők tehát nagyon jól tudták, hogy gyermekeik is elveszhetnek, ha nem élnek Isten akaratára szerint. Milyen gonddal nevelhették ezt a három fiút, miközben építették a bárkát, és a bekövetkező özönvízre figyelmeztettek mindenkit! Ugyanakkor őket is körülvette a sok kísértés, hitetlen társaik gúnyolódása, és el kellett szenvedniük a kiközösítést. Bizonyára nem volt könnyű a szülőknek megóvni gyermekeiket a rossz befolyástól, és megszilárdítani hitüket Isten ígéreteiben. Milyen gondosan kellett kiválasztani a házastársukat is, hogy ők is a megmentettek között lehessenek! Az özönvíz végleg elszakította őket barátaiktól, ismerőseiktől, de egymástól nem kellett elválniuk. Ennek a családnak a példája bátorítson, hogy ne mondjunk le egyetlen hozzátartozónkról sem! Isten bennünket is a „házunk népével” együtt szeretne megmenteni.

„Lót Sodomát választotta, gyönyöreieért és előnyeieért. Elhagyva Ábrahám oltárát és az élő Istennek hozott mindennapi áldozatot, hagyta, hogy gyermekei a romlott és bálványimádó nép közé vegyüljenek. Az istenfélelmet azonban megőrizte szívében, a Szentírás azt mondja róla, hogy »igaz« ember volt. Lót igaz lelkét felkavarták a naponta hallott gonosz beszédek és a bűncselekmények, amelyeket nem tudott meggátolni. Végül »tűzből kikapott üszök«-ként megmenekült (Zak 3,2), de elveszítve javait, feleségét és gyermekeit, idős korában megszégyenülten, barlangban lakott, mint a vadállatok.” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*, 131. o.)

5 Milyen követendő példák állnak előttünk, hogy a romlott környezet ellenére is megőrizhetjük önmagunkat és családjunkat a rossz befolyástól?

1Móz 18,19

„Mert tudom róla, hogy megparancsolja az ő fiainak és az ő házánepeinek őutána, hogy megőrizzék az Úrnak útját, igazságot és törvényt tévén, hogy beteljesítse az Úr Ábrahámot, amit szólt felőle.”

Józs 24,14–15 (kiemelve a 15/b)

„...válasszatok magatoknak még ma, akit szolgáljatok, akár azokat az isteneket, akiknek a ti atyáitok szolgáltak, amíg túl voltak a folyóvízen, akár az emoreusok isteneit, akiknek a földjén lakoztok: én azonban és az én házam az Úrnak szolgálunk.”

.....

.....

.....

Amikor Isten kihívta Ábrahámot Ur városából, majd Háránból, készséggel engedelmeskedett, mert családja lelki fejlődése, jóléte fontosabb volt számára, mint a kényelem. Kánaán földjén is igyekezett távol tartani magát és családját az ott élők gonosz befolyásától. Egész házanépet istenfélelemre, az Úr iránti engedelmességre nevelte, és ez megmutatkozott a szolgák életében is (lásd Eliézer hitét).

Sokszor hivatkozunk a környezet ártó befolyására, de ez nem lehetmentség arra, hogy nem teszünk meg mindent családtagjaink megmentéséért. Amennyire rajtunk múlik, ellensúlyozzuk a rossz hatásokat, és kérjük Isten védelmét azokban az esetekben, amikor már semmit nem tehetünk. Józsué és családja Isten népe hűtlensége, lázongásai között is szilárdan kitartott az Úr iránti hűségében. Gondolhatunk még Jób példájára, amint naponta könyörgött gyermekei életének tisztaságáért, valamint a kis Sámuelre, akit édesanyja távoli befolyása és imái megvédték Éli fiainak romlottságától.

„Ábrahám példája, mindennapi életének csendes befolyása állandó tanítás volt. Az otthonát jellemző rendíthetetlen becsületesség, jóindulat és önzetlen udvariasság királyok csodálatát is kivívta. Élete jó illatként hatott, jelleme nemes és szeretetre méltó volt, bizonyítva mindenkinek, hogy kapcsolatban áll a mennyyel. Legegyszerűbb szolgálja lelki életét sem hanyagolta el. Házában nem volt külön törvénye a gazdának és külön a szolgának. Igazságosan és könyörülettel bánt minden emberrel, mint akik örökostársai az élet ajándékában.

Ábrahám »megparancsolta... az ő házanépének« (1Móz 18,19) – fékezte gyermekei rossz hajlamait, nem hunyt szemet bűnös hanyagsággal a hibák felett. Nem tett kivételt velük gyengeségből, elnézés-

ből. Tudta, hogy mi a gyermekek kötelessége, és nem áldozta fel meggyőződését a rosszul értelmezett szeretet oltárán. Ábrahám nemcsak helyes útmutatást adott, de megőrizte az igaz és igazságos törvények tekintélyét is.” (I. m., 111. o.)

6 Az idők jeleit látva milyen hitbéli megújulásra van szükség gyülekezeti és családi életünkben, hogy felkészülhessünk az elkövetkező nehéz időkre?

Jóel 2,12–16 (kiemelve: 12–13/a, 16)

„De még most is így szól az Úr: Térjetelek meg hozzám teljes szívetek szerint, böjtöléssel is, sírással is, kesergéssel is! És szíveteket szaggassátok meg, ne ruháitokat, úgy térjetelek meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez... Gyűjtsétek össze a népet, szenteljétek meg a gyülekezetet, hívjátok egybe a véneket, gyűjtsétek össze a kisdedeket és a csecsszopókat, menjen ki a vőlegény az ő ágyasházából és a menyasszony is az ő szobájából.”

.....

.....

.....

Az önvizsgálatra és a teljes megtérésre felszólítás az élet minden területén reformációra hív, amely a gyülekezet és a család minden tagjának részvételével lehet eredményes. Mindenki vizsgálja meg kapcsolatát a szüleivel, a gyermekeivel, a házastársával. Bánjuk meg mulasztásainkat, és kérjük Isten kegyelmét a szeretetkapcsolatok megerősítéséhez. Az ígéret szerint a Jézus Krisztus eljövételét megelőző útkészítés *„az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz”* (Mal 4,5–6). Az emberi szívek megújulása alapvető változást hoz az Istenhez és embertársainkhoz fűződő kapcsolatunkban.

Az alábbi felhívás a szülőket szólítja meg, de a család minden tagjára érvényes tanácsot tartalmaz: „Szülők, alázzátok meg szíveteket Isten előtt! Kezddetek alapos munkába gyermekeitekért. Könyörögjetelek az Úrhoz bűnbocsánatért, hogy szavával mit sem törődve, elmulasztotátok gyermekeitek gondos nevelését. Kérjetelek világosságot és útmutatást, érzékeny lelkiismeretet és tiszta ítélőképességet, hogy meglás-

sátok tévedéseiteket és hibáitokat. Isten meghallgatja az ilyen alázatos és bűnbánó szívből jövő imát... Ha családotok iránt mulasztás terhel, valljátok meg bűneiteket Istennek! Gyűjtsétek magatok köré gyermekeiteket, és ismerjétek el vétkeiteket. Mondjátok meg nekik, hogy reformokat szeretnétek bevezetni otthon, és kérjétek ehhez az ő segítségüket is.

Olvassátok el nekik az erre vonatkozó útmutatásokat Isten Igéjéből. Imádkozzatok velük, s kérjétek az Urat, hogy őrizze meg életüket, és segítsen felkészülniük az Ő országára. Így elkezdhetek egy megújulási folyamatot, s azután tartsatok ki abban, járjatok az Úr útján!” (Ellen G. White: *Gyermeknevelés*, 313. o.)

FELELŐSSÉGÜNK EGYMÁS JÓLÉTÉÉRT ÉS ÜDVÖSSÉGÉÉRT A HÁZASTÁRSI SZÖVETSÉGBEN

1 Milyen felelősséget vállal az, aki házassági szövetségre lép?

1Móz 2,18. 24; Róm 15,2; Mát 18,18

„Nem jó az embernek egyedül lenni, szerzek néki segítőtársat, hozzá illőt... Annakokáért elhagyja a férfiú az ő atyját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, s lesznek egy testté.”

„Mindenikünk tudniillik az ő felebarátjának kedveskedjék annak javára, épülésére.”

.....

.....

.....

Nagyon sokan kötnek házasságot anélkül, hogy világos lenne számukra, mivel is jár ez a szövetség. Sokakban téves elképzelések élnek a házasságról. Ettől várják életük egyedüli boldogságát, kínzó magányuk feloldását, vágyaik kielégítését, vagy – ez főleg férfiakra jellemző – mindennapi szükségleteik kiszolgálását. S ezek hiányában már sokan ábrándultak ki az isteni alapítású párkapcsolatból. Mindamellet Isten valódi áldásnak, földi életünk kiteljesedésének szánta a házasságot. Ennek valóságos feltételeit és örök törvényszerűségeit is az ember elé tárta, nehogy életünk e területén is a határtalan önzés és a saját hasznunk keresése vegye át az uralmat.

A házasság a szeretet mindennapos elemi iskolája, ahol mindkét félnek óriási lehetőségei vannak a másik ember segítésére, szolgálására, boldoggá tételére. Ennek kölcsönös gyakorlása mennyországgá tehetné a házasságokat.

„Testvérem, a feleséged ideje, ereje és boldogsága össze van kötve a tiéddel. Rá gyakorolt befolyásod élet illata lehet az életre, vagy halál illata a halálra. Légy nagyon elővigyázatos, nehogy megrontsd az életét!

Testvérnőm, most meg kell tanulnod az első gyakorlati leckét a házasság felelősségéről. Feltétlenül tanuld meg ezt a leckét hűségesen, naponta... Mindig őrizkedj attól, hogy utat nyiss az önzésnek. Életek egységében ragaszkodásokat alá kell rendelnetek egymás boldogságának. Mindegyikőtöknek a másik boldogságát kell szolgálnia. Az Úr ezt kívánja tőletek. Míg egyé olvadtok, egyikőtök se veszítse el az egyéniségét. Egyéniségetek tulajdonosa Isten. Tőle kérdezzétek meg: mi a helyes, mi a helytelen, hogyan tudom legjobban betölteni lényem célját.” (Ellen G. White: *Boldog otthon*, 90. o.)

Kérdések házaspároknek, egymás közötti megbeszélésre:

- Milyen elképzelésekkel és elhatározásokkal köteleztem el magamat a házastársamnak?
- Mit vártam el a másiktól, miben csalódtam?
- Mennyiben kívánjuk házasságunkat új alapokra, a bibliai elvekre építeni?
- Kérdezzük meg egymást: Mit tehetnénk azért, hogy boldogabb, kiegyensúlyozottabb legyen a házasságunk?

2 Kire és miért bízott Isten nagyobb felelősséget a házasságban?

Eféz 5,23. 25. 28–29; 1Pét 3,7

„Mert a férj feje a feleségének, mint a Krisztus is feje az egyháznak, és ugyanő megtartója a testnek. Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, miképpen a Krisztus is szerette az egyházat, és Önmagát adta azért. Ugy kell a férfiaknak szeretni a feleségüket, mint a tulajdon testüket. Aki szereti a feleségét, önmagát szereti. Mert soha senki az ő tulajdon testét nem gyűlölte, hanem táplálgatja és ápolgatja azt, miképpen az Úr is az egyházat.”

„A férfiak hasonlóképpen együtt lakjanak értelmes módon feleségükkel, az asszonyi nemnek, mint gyöngébb edénynek, tisztességet tévén, mint akik örökös társaik az élet kegyelmében, hogy a ti imádságaitok meg ne hiúsuljanak.”

.....
.....
.....
Isten a férfit úgy alkotta meg, hogy alkatánál, fizikai-lelki felépítésénél fogva nagyobb terhek, feladatok hordozójává váljon, különösen a családban. A Biblia szerint a bűneset következtében a férfiak (1Móz 3,16) ezzel az erőttöbblettükkel hajlamosak visszaélni: azóta képességeiket már nemcsak a másik szolgálatára, hanem legyőzésére, uralkodásra használják. Pedig az asszony, vagyis a feleség szeretetigénye a bűneset után még inkább megnövekedett: „Epekedik a férje után.” (1Móz 3,16) Több szeretetre, megértésre, gondoskodásra, érzelmi biztonságra vágya, melyet a férje, immár megromlott természetével, még kevésbé tud betölteni. Mindezek ellenére Isten a férjekre bízta a család összetartásának, vezetésének, irányításának feladatát.

„A szeretetteljes ház, ahol a család tagjai szavaikkal, tekintetükkel és tetteikkel fejezik ki a szeretetet, az a hely, ahol az angyalok szívesen időznek, a dicsőség fényének sugaraival szentelve meg az ilyen ott-hont. Ebben az otthonban a szerény háztartási kötelességeknek vára-za van. Ilyen körülmények között az élet kötelességei nem lesznek kellemetlenek feleséged számára. Vidám lelkülettel fogja végezni azokat, és napfényhez hasonló lesz a körülötte levők számára, szívében dalt zengve az Úrnak. Most pedig úgy érzi, hogy nem vonzódik hozzá a szíved. Te adtál rá okot, hogy ezt érezze. Elvégzed a kötelességeket, amelyek rád mint a család fejére hárulnak, de valami még hiányzik. Hiányzik a szeretet drága befolyása, mely a kedves figyelmességhez vezet. A szeretetnek láthatónak kell lennie a tekintetben, és hallhatónak kell lennie a hanghordozásban, a modorban.

A szeretet nem létezhet anélkül, hogy ne nyilvánuljon meg látható cselekedetekben, ahogyan a tűz sem tartható fenn tüzelőanyag nélkül. Testvérem, te méltóságodon alulinak érezted, hogy gyengédséget nyilváníts ki kedves cselekedetekkel, és alkalmat keress, hogy meggyőzd feleségedet szeretetedről a gyöngédség szavaival és kedves figyelmességgel. Változékonyak az érzelmeid, és nagyon befolyásolnak a körülmények...

Amikor befejezed a munkádat, hagyd ott üzleti gondjaidat, tanácsatlanságodat és bosszúságaidat. Menj haza családodhoz vidáman, derűs arccal, rokonszenvvel, gyengédséggel és szeretettel. Ez sokkal jobb, mintha később a feleségednek okozott betegség miatt pénzt kellene kiadnod orvosra és gyógyszerre. A vidámság egészség lesz a testednek és erő a lelkednek. Életetek nagyon nyomorúságos volt, amihez mindketten hozzájárultatok. Isten nem gyönyörködik boldogtalanságotokban; önuralmatok hiánya eredményezte ezt nektek. Megengeditek, hogy az érzelmeitek uraljanak benneteket...

Azt gondolod, hogy a gyengéd szavak a gyengeség jelei, ezért sürgősen kellene helyükbe ingerült szavak, a viszály, a küzdelem és a bírálat szavai kerülnek...

Nem vagy megelégedett... Állandóan aggódsz, és nyomott hangulatban vagy, hiányzik belőled az elégedettség lelkiülete. Nem ápolod Isten iránti szeretetedet és szíved háláját mindazon áldásokért, melyeket jóságos mennyei Atyád reád árasztott. Te csupán az élet kellemetlenségeit látod. A világias hajsza a sűrű sötétség komor felhőjébe burkol téged. Sátán ujjong, mert te nyomorúságot akarsz, amikor béke és a boldogság lehetne a részed.” (I. m., 94–95. o.)

Megbeszélendő kérdések házaspárok számára:

- Van-e a családunknak vezetője, összetartója, anyagi fenntartója? Ki tölti be ezt a feladatot? Ha nem a férfi, vajon miért?
- Mit jelentene a gyakorlatban a családfői feladat betöltése? Hogyan segíthetne a feleség a férjének, hogy ezt gyakorolja?
- Mit jelent a gyakorlatban úgy szeretni a férjnek a feleségét, mint ahogy Krisztus szereti az egyházat?
- Milyen két szélsőségtől kell óvakodnia a férjnek a házasságban?

3 Milyen felelősséggel bízta meg Isten a feleségeket a házasság széppé tételében? Mitől kell óvakodni ezen a területen is?

Eféz 5,24; Kol 3,18; Titus 2,4–5; Péld 31,10–31 (otthoni elolvasásra)

„De miképpen az egyház engedelmes a Krisztusnak, azonképpen az asszonyok is engedelmesek legyenek férjüknek mindenben.”

„Ti asszonyok, engedelmeskedjetek a ti férjetekeknek, amiképpen illik az Úrban.”

„...Hogy megokosítsák az ifjú asszonyokat, hogy férjüket és magzataikat szeressék, legyenek mértékletesek, tiszták, háziasak, jók, férjüknek engedelmesek, hogy az Isten beszéde ne káromoltassék.”

.....

.....

.....

Isten eredetileg úgy teremtette meg a nőt, hogy szívesen rendeli alá magát az erősebb, a szerető szívű, bölcs férfi irányításának. A bűn-eset itt is komoly torzulásokat és változásokat eredményezett. A férfi uralkodói magatartásának ellenhatásaként a nők többsége az egyenjogúság kivívásának érdekében a férfiszerepet akarja betölteni otthonában és munkahelyén egyaránt. Másrészt a férj családfői feladatának elhanyagolása miatt a feleség kénytelen magára vállalni az otthonteremtés, a családfenntartás és a gyermeknevelés, a házimunka minden testi-lelki terhét. Az eredetileg Isten által kijelölt szerepek és feladatok felcserélése illetve ellátásának hiánya igen komoly házassági válságokhoz vezet: durva visszaélésekhez, elhidegüléshez, egymás munkájának, személyiségének lebecsüléséhez, semmibe vételéhez. A feleségnek meghatározó szerepe van az otthon meleg, bensőséges kialakításában. Megértő kedvességével, természetes bájával megédesítheti férje életét.

„A nő töltse be azt a tisztséget, amelyet Isten eredetileg neki szánt, mint aki férjével egyenrangú. Az anya az otthon királynője, alattvalói a gyermekek. Anyasága méltóságában bölcsen kormányozza háza népét. Befolyása az otthonban a legerősebb legyen, szava pedig törvény. Ha keresztény, Isten befolyása alatt tiszteletet fog parancsolni gyermekeinek. Gyakran teszik fel a kérdést: »A feleségnek ne legyen saját akarata?« A Szentírás világosan kijelenti, hogy a férj a család feje. »Ti asszonyok, engedelmeskedjete a ti férjeteeknek...« Ha e parancs itt végződne, akkor elmondhatnánk, hogy a feleségek helyzete nem irigylésre méltó. Sok esetben ez nagyon nehéz és próbára tevő helyzet, és jobb lenne, ha minél kevesebb házasságot kötnének. Nagyon sok férj megáll e szavaknál: »Ti asszonyok, engedelmeskedjete...«, de

olvassuk el ugyanennek a parancsnak a végét is: »...amiképpen illik az Úrban.« (Kol 3,18)

Isten megkívánja, hogy az asszony mindig szem előtt tartsa Isten félelmét és dicsőségét. Teljes engedelmisséggel csak az Úr Jézus Krisztusnak tartozik, aki gyermekének vásárolta meg őt, drága élete árán. Isten lelkiismeretet adott neki, amit nem lehet büntetlenül megsérteni. Egyéniségét nem olvaszthatja férjébe, mert ő Krisztus tulajdona. Hiba azt gondolnia, hogy vakon, pontosan azt kell tennie minden dologban, amit a férje mond, amikor tudja, hogy így cselekedve kárt okoz testének-lelkének, amely Sátán szolgaságából lett megváltva. Van nagyobb tekintély, aki az asszony férje fölött áll: Megváltója. Ezért férje iránti alárendeltségét úgy kell teljesítenie, amint Isten azt megparancsolta: »amiképpen illik az Úrban«.

Ha a feleség átengedi testét és értelmét férje uralmának, minden dologban engedve akaratának, akkor feláldozza lelkiismeretét, méltóságát, sőt egyéniségét is, elveszíti az alkalmat a jóra való nagy befolyásra, amire szüksége volna ahhoz, hogy fölemelhesse férjét. A feleség meglágyíthatja férje kemény természetét, megszentelő befolyását oly módon gyakorolhatná, hogy az finomítson és tisztítson. Vezetheti őt, hogy komolyan törekedjen uralkodni szenvedélyein, és lelkibb gondolkodásúvá legyen, s mindketten az isteni természet részeseivé váljanak, megmenekülve a romlottságtól, amelyet a testi szenvedélyek idéznek elő a világon. A befolyás hatalma olyan nagy lehet, hogy a gondolatokat a magasztos és nemes témákra tereli, az alantas, érzéki szenvedélyek fölé, amelyeket a kegyelem által meg nem újult szív ösztönszerűen keres. Ha a feleség úgy érzi, hogy férje tetszésének elnyerése érdekében le kell ereszkednie az ő színvonalára – mert férje szeretetének elvi alapja a testi szenvedély, amely uralja cselekedeteit –, ez nem tetszik Istennek, mert nem gyakorol megszentelő befolyást férjére. Amikor úgy érzi, hogy tiltakozó szó nélkül kell engednie férje olyan testi szenvedélyének, amely nem áll isteni befolyás alatt, akkor nem érti meg Isten és férje iránti kötelességét.” (I. m., 99., 107–108., 196. o.)

Megbeszélendő kérdések házastársaknak:

– Meg szoktátok-e beszélni közösen, higgadtan a házasságotok, családotok sorsát érintő kérdéseket, problémákat?

- Tudtok-e egy akaratra jutni minden dologban?
- Nem kényszeríted-e a feleségedet saját önzésed elvtelen kiszolgálására?
- El tudod-e fogadni férjed javaslatait, tanácsait a családi élet főbb és apróbb kérdéseiben egyaránt?

4 Mit tehetnek a házaspárok azért, hogy egymás üdvösségét munkálják, és ne akadályozzák?

Mát 22,37-40; 16,26. 20

További tanulmányozásra: *Kol 3,15–17; Fil 4,6–7*

„Jézus pedig mondta néki: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és nagy parancsolat. A második pedig hasonlatos ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat...”

„Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt vall? Avagy micsoda váltságot adhat az ember az ő lelkéért?”

.....

.....

Luk 14,16

„Ő pedig mondta annak: Egy ember készített nagy vacsorát, és sokakat meghívott... A másik pedig mondta: Feleséget vettem, és azért nem mehettek.”

.....

Sok házasság nem azért megy tönkre, vagy laposodik el, mert a házastársak nem szeretik egymást, hanem a baj általában ott kezdődik, amikor az Istennel való személyes közösség és kapcsolat helyét más, esetleg a házastársam tölti be. Minden ember szívében van egy űr, amit csak Isten jelenléte tölthet be. Amely házasságban nem Isten és az örök érdekek állnak az első helyen, ahogy erre a Tízparancsolat szerkezete is figyelmeztet; az egymás iránti szeretet és tisztelet, a házastársam üdvössége iránti felelősség kérdése is elhalványul, vagy teljesen eltűnik. Isten szeretetének befogadása nélkül a házastársamat

sem tudom igazán, bölcsen szeretni. Az emberi „szeretet” vagy rideg és érzéketlen, vagy túlfűtött és elvakult. Hitvestársunk lelki jólétét elsősorban azzal munkálhatjuk, ha személyes hitéletünket komolyan vesszük. Ennek elhanyagolásával vagy könnyelműen vételével a saját üdvösségünk mellett a házastársunk örök életét is veszélyeztetjük.

„A férj magatartása felesége iránt, és a feleség magatartása férje iránt olyan lehet, hogy az előkészíti a családot a mennyei otthonra.

Hitre van szükség az otthonunkban. Csak ez képes megakadályozni a súlyos bajokat, amelyek oly gyakran megkeserítik a házasságot. Mély, igaz, önzetlen szeretet csak ott lehet, ahol Jézus uralkodik. Akkor lélek a lélekkel egyesül, és a két élet összhangba kerülve eggyé olvad.

...Ha a házastársak mindenekfelett szeretik Istent, akkor egymást is szeretni fogják az Úrban. Mindig udvariasan kezelik egymást, és egy irányba húznak. Kölcsönös önmegtágadásuk és önfeláldozásuk áldás lesz egymás számára...

A férfiak és nők magas színvonalat érhetnek el, ha elismerik Krisztust személyes Megváltójuknak. Vigyázzatok, imádkozzatok, és rendeljétek alá mindent Istennek! Mindkettőtöket megerősít és megvigasztal az a tudat, hogy az örök életetekért küzdötök. Gondolatban, szóban és cselekedetben legyetek a világ világosságai. Fegyelmezzétek magatokat az Úrban, mert szent feladatokat bízott rátok, amelyeket a fegyelmezés nélkül nem tudtok megfelelően betölteni! Igyekeztek, hogy Jézusba vetett hitetek által, szavaitokkal és példátokkal másokat is megmenthesetek!” (I. m., 82–83. o.)

5 Hogyan valósulhat meg a házastársak között a „hármaskötés” egysége? Milyen hatással lehet ez gyülekezeti életünkre, evangelizációs szolgálatainkra is?

Préd 4,12

„Ha az egyiket megtámadja is valaki, ketten ellene állhatnak annak; és a hármaskötél nem hamar szakad el.”

1Pét 3,7

„A férfiak hasonlóképpen, együtt lakjanak értelmes módon feleségükkel, az asszonyi nemnek mint gyöngébb edénynek tisztességét tévén, mint akik örökös társaik az élet kegyelmében, hogy a ti imádságaitok meg ne hiúsuljanak.”

Mát 18,19

„Ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön minden dolog felől, amit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám.”

Luk 10,42

„De egy a szükséges dolog, és Mária a jobb részt választotta, mely el nem vétetik őtöle.”

.....

.....

.....

Érdeemes elgondolkodnunk azon, vajon hetente hány órát fordítunk házastársunkkal közös igeolvasásra, imádságra? Mennyi fölösleges időt töltenek együtt a házaspárok hiábavaló pletykálkodással, bevásárló-körutakkal, tévénézéssel, rádióhallgatással, és csodálkozunk, hogy közömbössé válnak egymás iránt, kiégnek, s megszokottá, unalmassá, rosszabb esetben elviselhetetlenné válik számukra a másik. „Mennyi áldás származhatna a közös imádságból, Biblia-olvasásból, s abból, ha gondolatainkat megosztanánk egymással! Hiszen ilyenkor megoldást lehetne találni a konfliktusokra, új terveket lehetne szőni közös célok érdekében, felül lehetne vizsgálni és korrigálni saját álláspontjainkat.” (I. m., 81. o.)

Kérdések házastársakhoz:

Mi az oka annak, hogy nagyon sok családban nem valósul meg a közös Biblia-olvasás? Ennek oka vajon az eltérő lelki alkat, az időhiány, vagy az érdektelenség? Milyen tapasztalataink vannak a közös imádság gyakorlásával vagy elhanyagolásával kapcsolatban?

6 Milyen lelki felelősséget hordozzon a hívő fél nem hívő házastársáért?

1Pét 3,1–7

.....

.....

„Tudom, hogy nehéz próbáid vannak, és inkább a vezetés, mint az alárendeltség nyilvánul meg a dolgokban. Férfjednek szüksége van arra, hogy naponta lássa a türelem és az önuralom élő példáját. Tégy meg mindent, hogy elnyerd tetszését, és ne add fel az igazság egyetlen alapelvét sem... Krisztus megkívánja, hogy szolgálatunkba egész szívünket, lelkünket, elménket és minden erőnket belevigyük. Amikor megadod férjednek azt, amit kér tőled, Krisztust mutatod be neki jellemedben. Hadd lássa meg a férjed, hogy benned a Szentlélek munkálkodik! Légy óvatos, megfontolt, türelmes és elnéző! Ne kényszerítsd rá az igazságot! Tedd meg feleségi kötelességeidet, és azután figyeld meg, nem érinti-e szívét. Ne vond meg a szeretetedet férjedtől! Minden lehetséges módon igyekezz elnyerni tetszését. Ne szakítson el tőle a hited! Engedelmeskedj lelkiismeretesen Istennek, és amikor csak tudod, keresd férjed tetszését!...

Hadd lássa meg mindenki, hogy szereted Jézust és bízol Benne! Mutasd meg férjednek, hívó és hitetlen barátainak: vágyódsz arra, hogy meglássák az igazság szépségét. De ne nyilvánítsd ki azt a kínos, szorongó aggodalmat, amely gyakran elrontja jó befolyásodat... Sose jusson férjed fülébe egyetlen szemrehányó vagy hibáztató szó. Néha nehézségeken kell keresztülmenned, de ne beszélj ezekről a próbákról. A hallgatás ékesszólás. Az elhamarkodott beszéd csak növeli boldogtalanságodat. Légy vidám és boldog! Hozz be otthonodba annyi napsugarat, amennyit csak tudsz, és zárd be ajtódat az árnyék elől! Hadd áradjanak be lelked templomába az igazság napjának ragyogó sugarai! Ekkor behozhatod családjába a keresztény élet jó illatát.”
(I. m., 294–295. o.)

*Az e beti adomány
a magnóosztály munkáját támogatja.*

A HÁZASTÁRSI SZÖVETSÉG HŰSÉGES BETÖLTÉSE

1 Mit tanít a Biblia a hűségről? Mit tesznek a házastársak akkor, amikor megesküsznek arra, hogy örökre szeretni fogják egymást?

Péld 20,6

„A legtöbb ember talál valakit, aki jó hozzá, de hű embert, azt ki találhat?”

5Móz 32,4; Gal 5,22

Én 8,6–7

„Tégy engem mintegy pecsétet a te szívedre, mintegy pecsétet a te karodra; mert erős a szeretet, mint a halál, kemény, mint a sír, a buzgó szerelem; lángjai tűznek lángjai, az Úrnak lángjai. Sok vizek el nem olthatnák e szeretetet, a folyóvizek sem boríthatnák azt el, ha az ember minden házabeli vagyonát adná is e szeretetéért, mégis megvetnék azt.”

.....

.....

A Biblia szerint a hűség nem tartozik az ember természetes tulajdonságai közé. Ellenkezőleg, született természetünknel fogva szívünk állhatatlan (1Móz 49,4), hűtlen (Ésa 59,14–15), csalárd (Jer 17,9). A szeretet gyökere és alapja Isten jellemében nyilatkozik meg a legcsodálatosabban. Minden szeretetszövetség – Isten és ember, ember és ember között – egyben a hűség próbája is. Házastársunk iránti hűségünk csak az Isten iránti hűségünk növekedésével valósulhat meg.

„A házassági esküt a modern kor embere általában nem is eskünek, inkább csak amolyan szép népszokásnak, az élet apró szertartásai egyikének tekinti, amelyet alighanem jobb megtartani, mint mellőz-

ni. Még ha éreznek is valamilyen áhítatfélét, annak is több köze van az érvényes jog kötelező tudomásulvételéhez és a pillanat kiváltotta érzelmehez, mint bármiféle természetfölöttséghez. A legtöbb ember életében jó esetben ez az egyetlen alkalom, amikor valódi esküt tesz, és a hitvestársak soha többé nem ejtenek ki szájukon szent szavakat. Elmondása kb. harminc másodpercig tart, de megtartásához egy élet munkája szükséges...

Fogadalmat tenni hitbéli cselekedet. Ha az emberek eredendően hűséges természetűek volnának, nem kellene esküdni; a szájukon kiejtett igen igen, a nem nem volna. De mert az emberek nem születnek sem hűségesnek, sem becsületesnek, sem szerető szívűnek, oda kell állniuk, és ki kell jelenteniük, hogy azok lesznek. A nyilvános bejelentés nem avatja őket automatikusan az erény bajnokaivá, akik mindig meg fogják tartani adott szavukat. Ellenkezőleg, csak még szembetűnőbbé és köztudottabbá teszi, hogy híján vannak minden kiválóságnak, mert lám, mi módon kell barátaik és rokonaik közösségének támogatását és tanúskodását kérniük, kinyilvánítva emberfeletti erőforrásoktól való függésüket...

Az egyházi esküvő mindennél világosabbá teszi, hogy nem az ember szerelmi szenvedélye és elszántsága, hanem az Isten szerete- te és elszántsága ad biztonságot. Ez az alkalom annak kinyilvánítása, hogy Isten egybekapcsolt két embert, s Ő vállalta a felelősséget, hogy megtartja őket egymás mellett. A kötés legalább annyira nem emberi erő műve, mint amennyire emberi hatalom nem is bonthatja meg (Mát 19,6). Az esküvővel voltaképpen elfogadjuk és kinyilvánítjuk, hogy Istennek hatalmában áll beleavatkozni halandó emberek életébe, belépni az emberi szívbe és legyőzni ingatagságát. Az eskü nem arra ad garanciát, hogy az emberpár örök szerelemben fog élni, hanem arra, hogy Isten kegyelméből, erejével hűségesen szerethetik egymást. Erre is értendő a keresztény szeretet sajátos jelentése: nem érzés, hanem cselekvés, és nem is korlátozott emberi cselekvés, hanem természetfeletti és örök érvényű. Az eskü ennél fogva nyíltan és határozottan kinyilvánítja, hogy a szeretetnek semmi köze a romantikához. És szó sincs róla, hogy bizonytalan vagy változékony volna. Isten ajándéka, mindörökre osztatlan, és sértetlen, biztos köszikla.” (Mike Mason: *A házasság misztériuma*, 101., 105–106. o.)

2 Mit jelent a házastársi szeretet gyakorlása és elmélyítése a hétköznapiakban?

Én 1,13; 2,1-4; 4,10-11; 5,16

„Mint a lilium a töviszek közt, olyan az én mátkám a leányok közt. Mint az almafa az erdőnek fái közt, olyan az én szerelmem az ifjak közt. Az ő árnyékában felette igen kívánok ülni; és az ő gyümölcse gyönyörűséges az én ínyemnek. Mely igen szépek a te szerelmeid, én húgom, jegyesem! mely igen jók a te szerelmeid! jobbak a bornál, és a te keneteidnek illatja minden fűszerszámnál!”

.....

.....

„Az Isten szeretete után minden házasságban élő számára az »egy szükséges dolog« a saját házassága, önmaga szerető odaszánása a társának. Ennél semmi nem lehet fontosabb a világon. Sem a gyerekek, sem a munka, sem más barátságok, de még a keresztény szolgálat sem. Amilyen magától értetődőnek hangzik, olyan rettenetesen nehéz lehet ezt mindig szem előtt tartani. Mert ez végtére is körülbelül annyit jelent, hogy ha az ember sikeresnek akarja tudni a házasságát, akkor nem csupán azt kell szüntelenül megtagadnia, ami rossz és önző. Még fájdalmasabb és elképesztőbb megbirkózni azzal, hogy sokszor mindenféle jó és egészséges dolgot is fel kell adni, vagy háttérbe kell szorítani a házasság támasztotta követelmények miatt. Hány mélynek ígérkező barátságot ítél a házasság gyakorlatilag megvalósíthatatlannak, vagy utasít legalábbis a hátsó ülésre a házastárssal való mindennél fontosabb barátság. Hány nagyszerű tevékenységet kell félbeszakítani házastársi kötelezettségek miatt, és hány jó szándékú, hasznos tervet kell naponta félretolni?

Jó volna nagy hatással lenni a világra, és jó befolyást gyakorolni életek ezreire – gondoljuk. Mekkora csalódás rádöbbenni, hogy a még hozzánk legközelebb álló személy életére sem tudunk úgy hatni, ahogy szeretnénk...

Ezzel nem azt mondjuk, hogy a házasság szűk, befelé forduló klikk, egymást kölcsönösen csodáló kéttagú társaság, melyben a tagoknak

minden energiájukkal egyetlen embert kell szeretniük. Ellenkezőleg: a fogadalom, melyet egy bizonyos személy szeretésére tettünk, arra való, hogy színültig megteljünk, hogy megtanuljunk, hol vannak a szeretet igazi mélységei, és így szabaddá váljunk arra, hogy sokkal több szeretet legyen bennünk mások iránt, mint korábban. Valójában nem az otthonunkban lakozó szeretet, sokkal inkább annak hiánya émeszti fel időnket és energiánkat.” (I. m., 107–108., 110–111. o.)

„Emlékezzetek rá: nem abban áll a boldogság, hogy visszavonuljatok, és megelégedjete azzal, hogy a szeretetet egymásra árasztjátok. Ragadjatok meg minden alkalmat környezetetek boldogságáért! Emlékezzetek rá, hogy valódi öröm csak az önzetlen szolgálatban van.” (Ellen G. White: *A gyógyítás szolgálata*, Az otthon alapítói c. fejelet.)

Abban a házasságban, ahol a szeretet a maga teljességében nyilatkozhat meg, ott mindkét fél számára természetessé válik a környezetükben élők és mások gyakorlati szolgálata. Egymás iránti szeretetük nem megkötözi, hanem inkább felszabadítja őket felebarátaik őszinte, nyílt szeretetére.

3 Mire kell ügyelniük a házastársaknak egymás iránti kapcsolatukban? Mi okozhatja legtöbbször a szeretet meggyengülését a házasságban?

Kol 3,19

„Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, és ne legyetek irántuk keserű kedvűek!”

Én 2,15

„Fogjátok meg nekünk a rókákat, a rókafiakat, akik a szőlőket elpusztítják; mert a mi szőlőink virágban vannak.”

.....

.....

Mi vezethet a keserű kedv kialakulásához a házasságban? Sokan a legforróbb szerelem és legmegfontoltabb döntés után is, a mézeshetek elmúltá és a hétköznapiok kisebb megpróbáltatásai közben elkeserednek társuk jellembeli gyengeségei és fogyatékoságai láttán. Kialakul a csalódottság, a lehangoltság érzése, s ahelyett, hogy szeretettel küzde-

nénk társunk és saját változásunkért, az önsajnálát mélabújának adunk helyet szívünkben. Ennek elkerüléséhez – vagy ha már kialakult, a legyőzéséhez – adnak segítséget a következő ihletett tanácsok:

„Szeretet és kölcsönös béketűrés gyakorlása nélkül semmilyen földi hatalom nem tudja megtartani a keresztyény frigyben a férfit és a nőt. Bármilyen óvatosan és bölcsen léptek is házasságra, mégis kevés házaspár lett tökéletesen egygyé akkor, amikor szövetséget kötött egymással. A valóságos egyesülés a későbbi évek munkája a házasságban. Az élet terhei, nyugtalanságai és gondjai közepette tanulják megismerni egymás jellemét úgy, ahogyan korábbi kapcsolatokban lehetetlen volt. Nagyon kritikus idő ez számukra. Attól függ egész jövőendő életük boldogsága és hasznossága, hogy ilyenkor a helyes utat választják-e. Sokszor felfedeznek egymásban addig nem is gyanított gyengeségeket és fogyatékoságokat; de azok a szívek, amelyeket a szeretet kötött egybe, észrevesznek addig nem látott nagyszerű értékeket is. Igyekez-zék mindenki inkább e jó tulajdonságokat, mint a fogyatékoságokat felfedezni a másikban.

Bár jöhetnek zavarok, nehézségek és csüggedések, se a nő, se a férfi ne táplálja azt a gondolatot, hogy egybekelésük hiba és csalódás volt. Határozátok el, hogy mindenné lesztek egymás számára, amennyire csak lehet! Tanúsítsátok egymás iránt ugyanazt a figyelmességet, mint kezdetben: minden módon támogassátok egymást az élet küzdelmeiben. Gondolkozzatok azon, hogyan tudnátok elősegíteni egymás boldogságát. Kölcsönösen szeressétek egymást, és legyetek türelmesek egymáshoz. Akkor a házasság nem jelenti a szeretet végét, hanem a szeretet a házassággal kezdődik igazán. Az őszinte barátság melege, a szíveket egymáshoz kapcsoló szeretet a mennyei boldogság előőize lesz.

A házaselet folyamán a férj vagy a feleség sokszor úgy viselkedik, mint a nevetlen, elrontott gyermekek. Az egyik sokszor így akarja, a másik pedig úgy, és nem hajlandók engedni. Ha sokáig így megy, ennek következménye csak boldogtalanság lehet. Nem létezhet tartós boldogság ott, ahol a házaselek úgy cselekszenek, ahogy a szeszélyeik irányítják őket. Az önfejűség megnyilatkozása megsemmisíti az otthon békességét és boldogságát. Ne engedjétek, hogy házasságotok állandó civakodás legyen! Ha így tesztek, mindketten boldogtalan-

ná lesztek. Legyetek kedvesek a beszédben, gyengédek a tettekben, és adjátok fel saját kívánságaitokat! Egyikötök se törekedjék uralkodásra! Mindenki inkább adjon, mint követeljen szeretetet.” (Ellen G. White: *Boldog otthon*, Boldog, sikeres társas kapcsolat c. fej.)

4 Milyen leplezett és nyílt kísértésekkel próbálja Sátán tönkretenni a sokszor amúgy is meggyengült házasságokat?

Péld 5,3–6; 6,24–29

„Mert színmézec csepeg az idegen asszony ajka, és simább az olajnál az ő ínye...”

„Hogy a gonosz asszonytól téged megőrizzenek, az idegen asszony nyelvének hízelkedésétől. Ne kívánd az ő szépségét szívedben, és meg ne fogjon téged szemöldökeivel...”

Mát 5,27–28

„Hallottátok, hogy megmondattok a régieknek: Ne paráználkodj! Én pedig azt mondom néktek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében.”

.....

.....

Egy olyan házasságban, ahol a házassági szövetség meglazult, ahol a felek a másik hibáját, bűneit, gyengeségeit nem képesek hitben, szeretetben elhordozni, ott Sátán kívülről jövő kísértései kedvező táptalajt találnak. Ha a feleség vagy a férj nem kap elég megértést vagy megbecsülést, szeretetet házastársától, akkor az „idegen hízelkedései” előbb-utóbb utat találnak az „örizetlen” szívhez. Sátán az érzelmek finoman szőtt hálójával képes a házastársakat még jobban elidegeníteni egymástól úgy, hogy a megcsalattott fél egykori választását, egész addigi házasságát kudarcnak, élete nagy csalódásának látja, míg a kívülről jövő, betolakodó idegent akár Istentől jövő igazinak véli. Ez persze a valóságban csak egy megkísértett ember eltorzult, elvakult optikája lehet. Hiszen sokszor az a bizonyos harmadik sem külsőségeiben, sem jellemében nem érhet fel azzal, aki eddig is kitartott házastársa mellett. A hűség vagy hűtlenség küzdelme ebben a kísértésben válhat

csak igazán kiélezetté – bármennyi hibát is követtek el egymás ellen a házastársak. A harc kimenetelét az fogja eldönteni, hogy a józan belátás, a lelkiismeret szava képes-e győzni az érzelmi megkötözöttség és az önző kívánságok felett.

„Sátán jól ismeri az emberi szívet, amelyet uralni akar. Ismeri minden jellem legkönnyebben sebezhető pontját, mert gonosz igyekezettel ezt tanulmányozta évezredek óta, s egymást követő nemzedékeken át azon igyekezett, hogy a legerősebb embereket is legyőzze. Minden korban voltak, akik az érzéki engedékenység szikláin hajótörést szenvedtek...

Szomorú szívvel írom, hogy korunk férjzett és hajadon női nagyon gyakran nem gyakorolják a szükséges tartózkodó magatartást. Kacér nők módjára viselkednek. Felkeltik a nőtlen és nős férfiak figyelmét, és törbe ejtik azokat, akiknek gyenge az erkölcsi erejük. Ezek a dolgok eltompítják az emberek erkölcsi érzékét, és elvakítják értelmüket, úgyhogy a bűn már nem látszik bűnnek. Olyan gondolatok ébrednek fel bennük, amelyek nem születnének meg, ha a nő szerényen és illendően viselkedne. Lehet, hogy nem volt törvénytelen célja vagy indítéka, mégis felbátorította a megkísértett férfiakat, akiknek pedig szükségük volna minden segítségre, amit azoktól kaphatnak, akikkel kapcsolatban állnak. Sok gonoszság elkerülhető lenne, ha a nők körültekintőek, tartózkodóak lennének, és nem akarnának több szabadságot maguknak, nem fogadnák el mások helytelen figyelmét, hanem megőriznék magas erkölcsi színvonalukat és nemes méltóságukat.

Bárcsak a nők magasra emelnék erkölcsi mércéjüket, és Krisztus munkásaivá válnának – akkor kevesebb veszélyt okozna a befolyásuk. Az otthoni felelősség és Isten elvárásai iránti közönyösségük miatt befolyásuk gyakran rossz irányú, erejük megfogyatkozik, és munkájuk nem viseli magán az isteni pecsétet.” (I. m., 277., 281–282. o.)

5 **Hogyan őrizkedjenek a házastársak minden kívülről jövő, tisztességtelen közeledéstől, könnyelmű bizalmaskodástól? Mit tehet a házasság megkísértett társáért?**

Péld 4,23

„Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet.”

Mát 5,29–30; vö. Jób 31,1

„Ha pedig a te jobb szemed megbotránkoztat téged, vájld ki azt és vedd el magadtól...”

Mal 2,14–16 (kiemelve: 15. vége, 16.)

„Őrizétek meg azért a ti lelketeket, és a ti ifjúságotok feleségét meg ne csaljátok! Mert gyűlölöm az elbocsátást, ezt mondja az Úr, Izráelnek Istene, és azt, aki ruhájára kegyetlenséget borít, azt mondja a Seregek Ura. Őrizétek meg azért lelketeket, és ne csalárdkodjatok!”

Jak 5,15–16 (kiemelve: 16.)

„Valljátok meg bűneiteket egymásnak, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok...”

.....

.....

.....

„Azok a férfiak, akik Isten munkáját végzik és akiknek szívében marandóan Krisztus lakozik, nem szállítják le az erkölcsi mércét, inkább felemelik azt. Nem találnak örömet a nők hízelgésében vagy becéztetésében. Hadd mondják a nőtlen és a nős férfiak: »El a kezekkel! A legkisebb alkalmat sem adom arra, hogy jó híremet rossz nyelvek a szájukra vegyék. Hírnevem becsesebb és értékesebb minden ezüstenél és aranynál, hadd őrizzem meg azt tisztán! Ha az emberek vádolnak, nem azért teszik, mert alkalmat adtam rá, hanem ugyanabból az okból, amiért gonoszt szoltak Krisztusról – mert gyűlölték jelleme tisztaságát és szentségét, mivel állandó feddés volt számukra.«

A férjnek és édesapának mily gondosan kell megtartania házassági fogadalma iránti hűségét! Körültekintőnek kell lennie, nehogy olyan gondolatokat ébresszen fiatal leányokban vagy férjes asszonyokban, amelyek nincsenek összhangban a magasztos, szent mércével, Isten parancsolataival! Azok a parancsolatok, amelyeket Krisztus mutat, rendkívül messze hatóak, mert eléri a szív gondolatait, szándékait és céljait is. E tekintetben sokan bűnösök. Szívük és gondolataik nem tiszták, nem olyan szent jelleműek, mint amit Isten megkíván. Bármennyire magasztos az elhívásuk, bármennyire tehetségesek, Isten

számon tartja bűneiket, és inkább megérdemlik haragját, mint azok, akiknek kevesebb tehetségük, világosságuk, befolyásuk van.

Utasítást kaptam, hogy mondjam meg a nős férfiaknak: feleségeket – mint gyermekeitek anyját – megilleti a tisztelet és a szeretet. Méltassátok őt figyelmetekre, és arról gondolkodjatok, hogyan tegyék őt boldoggá!

Mennyi életet keserítenek meg azzal, hogy lerombolják a falakat, amelyek minden család magánéletét körülzárják, s melyek célja megőrizni az otthon tisztaságát és szentségét! A férj vagy a feleség egy harmadik személyt is bizalmába fogad, és feltárja előtte a család titkos dolgait. Ez Sátán csalása, hogy elidegenítse egymástól a férj és a feleség szívét. Bárcsak megszűnne ez! Mennyi bajtól menekülnénk meg e világban! Zárjátok szívetekbe egymás hibáinak ismeretét! Egyedül Istennek mondjátok el bajaitokat! Ő helyes tanácsot és biztos vigaszt ad nektek, amely tiszta, és nincs benne keserűség.” (I. m., 283–286. o.)

Amikor egy házasság szent köreibe belép egy külső idegen, ez az ártatlan fél számára is komoly megpróbáltatást, kísértést jelent. Mit tehet ebben a helyzetben? Bizonyára elsőként azon kell elgondolkoznia, hogyan juthatott házastársa ebbe a helyzetbe: „Mit ronthattam el, hol lazulhatott meg közöttünk a szeretet köteléke, mivel adhattam okot házastársamnak arra, hogy másnál keresse a boldogságot?” A szenvedő házastárs ekkor a vádaskodó féltékenység helyett a féltő szeretet gyakorlásával, az isteni szeretet hitbeli magatartásával küzdjön hitvestársáért, hogy a másik felfogja és belássa helytelen útját, így visszatérésre, megújuló viszonzszeretetre vezetheti őt.

„A házassággal kapcsolatos elgondolásaitok tévesek. A házassági fogadalmat csak a házasság megsértése törheti vagy semmisítheti meg. Veszélyes időben élünk, amikor semmiben sem bízhatunk a Jézus Krisztusban való szilárd, megingathatatlan hiten kívül. Nincs olyan szív, mely ne tudna elidegenedni Istentől Sátán csalásai által, ha nem örökös imában... Isten csupán egy indokot ismer el, amiért a feleség elhagyhatja férjét, vagy a férj a feleségét, ez pedig a házasságtörés. Ezt az okot imádságosan fontoljuk meg.” (I. m., 289. o.)

(További tanulmányozásra: *Boldog otthon*, Válasok c. fejj., A házasságtörés, válás és gyülekezeti tagság, 292–293. o.)

6 Mit tanácsol a Biblia azoknak, akik úgy érzik, hogy házasságukban kölcsönösen sok mindent elrontottak, s boldogtalanok, reménytelenek, helyrehozhatatlannak látják helyzetüket?

Róm 8,28

„Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van, mint akik az Ő végzése szerint hivatalosak.”

Zsolt 37,5

„Hagyjad az Úrra a te utadat, és bízzál Benne, majd Ő teljesíti.”

További tanulmányozásra: *1Kor 13,10; Ján 4,14–16; Csel 16,31; Ésa 57,15. 18–19*

.....

.....

.....

.....

Nincs annál lehangolóbb tapasztalat, mint amikor egykori szerelmespárok hadakozó ellenségekké válnak. Sok házastárs a házasságban eltöltött több év, évtized után sem tudja elfogadni társát, egy jöttányit sem képes feladni saját boldogsága utáni vágyából, karrierjéből, akaratából, és társa megnyomorítása árán is csak a saját érdekeit, önzését hajszolja.

Sok házasság már a kezdeti rossz döntés, választás által csírájában hordozza a jövő megpróbáltatásait. Isten ennek ellenére, ha a házastársak igaz hitre jutnak, hatalmas áldások forrásává teheti kapcsolatukat a szeretetben való összecsiszolódás által. Helytelen, hitben nem igazán átgondolt döntésünket is javunkra fordíthatja örök üdvösségünk szempontjából a Gondviselő. Ha a házastársak hitben megerősödnek, vagy legalább az egyikük erős lesz, akkor a családi étellel és házassággal együtt járó nehézségeket és terheket Isten könnyűvé, ha felhőtlenül boldoggá nem is, de elhordozhatóvá teheti számukra.

„Mindkettőtöknek megtérésre van szüksége. Egyikőtök sem fogja fel az Isten iránti engedelmisség igazi jelentőségét. Tanulmányozzá-

tok ezeket a szavakat: »Aki velem nincsen, ellenem van; és aki velem nem gyűjt, tékozol.« (Mát 12,30) Őszintén remélem, hogy Istennek mindketten hű gyermekei lesztek, olyan szolgák, akikre felelősséget bízhat. Akkor béke, bizalom és hit tölti majd be a szíveteket. Igen, mindketten boldogok lehettek, és szilárd keresztények. Ápoljátok az éles felfogóképességet, hogy megtudjátok, hogyan válasszátok a jót, és utasítsátok el a gonoszt! Tanulmányozzátok Isten Igéjét! Az Úr Jézus azt akarja, hogy üdvözüljete. Ő csodálatosan megőrzött téged, Testvérem, hogy életed hasznos lehessen. Lehetőleg vigyél be minden jó cselekedetet életedbe.

Ha nem vágyódtok komolyan arra, hogy Isten gyermekei legyetek, nem értitek meg világosan, hogyan segíthettek egymásnak. Legyetek egymáshoz mindig gyengédek és figyelmesek! Hagyjatok fel saját kívánságaitokkal és szándékaitokkal, hogy egymást boldoggá tegyete! Napról napra előrehaladhattok az önismeretben. Napról napra jobban megtanulhatjátok, hogyan erősíthetitek jellemetek gyenge pontjait. Az Úr Jézus lesz a világosságotok, erőtök és örömetök koronája, mert akaratotokat alárendelitek akaratának...

Mindketten boldogok lesztek, ha megpróbáltok örömet szerezni egymásnak. Tartsátok zárva lelketek ablakait a föld felé, és tárjátok ki azokat a menny felé!

A férfiak és a nők magas szintre juthatnak, ha elismerik Krisztust személyes Megváltójuknak. Vigyázzatok, imádkozzátok, és rendeljete alá mindent Istennek! Mindkettőtöket megerősít és megvigasztal a tudat, hogy az örök életetekért küzdötök. Gondolatban, szóban és cselekedetben legyetek a világ világosságai!” (I. m., 82–83. o.)

FELKÉSZÍTÉS A PÁRVÁLASZTÁSRA ÉS A HÁZASSÁGRA

1 Mikor és hogyan kezdődik a fiatalok felkészítése a házasságra?

Bírák 13,3–4

„Megjelent az Úr angyala az asszonynak, és monda néki: Ímé most magtalan vagy, és nem szültél, de terhes leszel, és fiat szülsz. Azért most megóvjad magad, és ne igyál se bort, se más részegítő italt, és ne egyél semmi tisztátalant.”

Titus 1,6–9

.....

.....

.....

Talán meglepő, de már a gyermekek megszületése előtt hatással vagyunk a magzat egészségi állapotán kívül a kicsik gondolkodására, szokásaira, jellemére. A testi-lelki öröklődés szabályai itt sem jelennek kivételt. Milyen filmeket nézünk, milyen lapokat olvasunk, mit engedünk meg magunknak stb. – ez mind befolyásolja a gondolkodásunkat, ami aztán előbb-utóbb az életünk tetteiben is megnyilvánul, így alakítva örök sorsunkat.

„Nagyon sok esetben maguk a szülők a bűnösök. Visszaéltek házassági előjogaikkal, s önző vágyaik kielégítésére használták a házasságot, hizlalva magukban az alantas szenvedélyeket. A szülők vétke a gyermekekre is kihat, mert az apák és anyák továbbadják jellemük romlott, érzéki vonásait.” (*Bizonyságtételek II.*, 391. o.) Óvjuk meg a gyermekeinket is azáltal, hogy megőrizzük lelki, erkölcsi tisztaságunkat, és a jó Isten szeretetébe kapaszkodunk.

Rádadásul nemcsak az átörökítéssel mint pozitív vagy negatív hatással kell számolnunk: arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy a gyermekek már egészen kicsi koruktól fogva szivacsoként isszák magukba szavainkat, jegyzi meg minden tettünket, szinte tökéletesen lemásolva életünk mindennapjait. Gondolkodjunk el azon, hogy a végidőben miként próbál minket saját táborába csábítani Sátán, akár a média, akár a körülöttünk élők, vagy a társadalom egésze által. Vegyük számba, melyek azok a műsorok, tréfás, esetleg obszcén megjegyzések, szavak, amelyeket gyermekeink is hallanak. Talán nem látják az ilyen műsorokat, újságokat, de tudják, hogy mi látjuk, és sejtik, mivel foglalkozunk.

„Aki az erkölcstelen jelenetekben gyönyörködik, s elnéző a bűnös gondolatokkal és érzéki pillantásokkal szemben, az a nyilvános bűnök gyalázatos voltában és szívet tépő nyomorúságában felismerheti a szívében fészkelő gonoszság igazi arcát...” (Ellen G. White: *Gondolatok a hegyi beszédről*, 63. o.) A nevelés tehát önneveléssel kezdődik; a felelősség a mi kezünkben van. Családi és házaseletünknek példaértékűnek kell lennie felnövekvő gyermekeink előtt. Kérjük Istenünk segítségét ennek megvalósulásához!

2 Hogyan függ össze a fiatalok hitbéli nevelése és felkészítésük a házasságra?

1Móz 2,18

„És mondta az Úr Isten: Nem jó az embernek egyedül lenni, szerzek néki segítőtársat, hozzá illőt.”

Vö. Péld 3,5–7

Ha gyermekeink olyan családban nőnek fel, ahol az Istenben való bizalom kézzelfogható, napi tapasztalatokban jelentkezik, akkor megtanulják, hogy mennyei Atyánk minden gondjukról-bajukról tud, számon tartja nehézségeiket, és készséggel segíti őket a bonyolultnak látszó problémák megoldásában. Ilyen nehézséget jelenthet sok fiatalnak az igazi társ megtalálása. Különösen aktuális ez a kérdés nap-

jainkban, amikor a mindennapok során annyi és olyan erejű inger éri őket, amely viharként sodorja el mindazokat, akiket korábban nem segítettünk személyes hitre, és nem alapoztuk meg bennük az istenismeretet.

„Ha valaha szükségünk volt a Bibliára mint tanácsadóra, ha volt okunk, hogy imádságos lélekkel könyörögjünk Isten vezetéséért, ezt fokozottabban meg kell tennünk, mielőtt összekötjük életünket egy másik emberrel.” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*, 167. o.)

Természetesen ez a bizonyágtétel a felkészítésre, a nevelésre is vonatkozik. Másrészt az egymáshoz való közeledésre is tanítanunk kell fiataljainkat. Szívükbe kell vésnünk a Szentírás szavait, melyek szerint az ismerkedés, udvarlás, a kapcsolatok kialakítása nem játék. Nem azért kétnemű az emberiség, hogy minél többet szórakozzon, minél többet ismerkedjen, minél több élvezetben legyen része, vagy minél jobban érezze magát, hanem azért, mert így tudjuk megtanulni, mit is jelent szeretni, ragaszkodni, áldozatot hozni, alázatot gyakorolni, mit jelent valakit az örökkévalóság felé segíteni.

„Általában az a vélemény, hogy az érzelmeké a vezérszerep. Igen sok esetben az érzelgősség veszi át a vezetést, aminek romlás a vége. A párválasztás kérdésében a fiatalok kevésbé támaszkodnak az értelemre, mint bármely más téren... A józan gondolkodás háttérbe szorul, elvakulttá lesznek, és nem képesek helyesen ítélni. Tanácsot vagy ellenőrzést nem tűrve a saját útjukat akarják járni, tekintet nélkül a következményekre.” (Ellen G. White: *Üzenet az ifjúságnak*, 279–280., 286. o.)

Emlékezzünk 1Kor 6,13-ra! Elsősorban tehát a szemléletmód, a hívő gondolkodás az, amelyet át kell adnunk gyermekeinknek. De ez csak úgy lehetséges, ha igazán meghitt, bensőséges viszonyban vagyunk velük, és bíznak bennünk – a velük és az értük mondott imádságról nem is beszélve.

3 Melyek azok a bibliai elvek, amelyeket elsőként meg kell értetnünk gyermekeinkkel, és a lelkükre kell kötnünk, hogy a párválasztás idején szem előtt tartsák ezeket?

2Kor 6,14–15

„Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában, mert mi szövetsége van igazságnak és hamisságnak? Vagy mi közössége a világo-

nak a sötétséggel? És mi egyezsége Krisztusnak Béliállal? Vagy mi köze hívőnek hitetlenhez?”

Vö. *1Móz 24,2–8; 5Móz 7,1–4*

.....

.....

.....

Az egyik legnagyobb, ha nem a legnagyobb próbatétel sok fiatal (és felnőtt) számára, hogy ki az, akivel szorosabb viszonyba kerül, akit egyáltalán közel enged magához. Sajnos nem ritka, amikor úgy nőnek fel a gyermekek, hogy több rossz példát is látnak maguk körül. Nem csak hívők házasodnak hitelennel, de gyakorlatilag semmiféle következménye nincs az ilyen eseteknek. A fiatalok ezzel azt tanulják meg, hogy bár elvileg nem helyes az ilyen kapcsolat illetve házasság, valójában mégiscsak van rá mód, és a testvéri közösség is szemet huny felette.

Mi a probléma ezzel? – kérdezi sok fiatal.

Meg kell értetnünk velük, hogy

– Teremtőnk mindent az érdekünkben íratott le, és nem a bosszantásunkért,

– a „felemás iga” kétfelé viszi a szeretetkapcsolatot, csak idő kérdése, hogy mikor,

– a nem hívő fél állandó ellenségeskedésben lesz az evangéliummal és a bennünk élő Krisztussal,

– ha nem akarnak szomorúságban és lelki gyötrelmek között élni, akkor soha ne válasszanak hitetlen társat,

– a házasságnál nincs szorosabb emberi kötelék, így nincs is olyan személy, aki erőteljesebben befolyásolná sorsunkat ezen a földön, és az örökkévalóság tekintetében.

A végidőben Isten és ember ellensége minden erejével azon van, hogy meggyengítsen, elszakítsa az Úrtól, és lelki halálba taszítson mindannyiunkat. A leghathatósabb fegyvere, amivel a legtöbb embert el tudja érni, a párkapcsolatok általi pusztítás. Ne felejtjük el Példabeszédek 31,30-at! Ez mindkét nemre ugyanúgy vonatkozik.

„Intelek téged a veszélyre, amíg nem késő. Szívesen hallgatsz hízelgő, kedves szavakra, és hajlandó vagy elhinni, hogy később is minden rendben lesz, de te nem ismered az indítékokat, amelyek e szép beszédek sugallják. Nem láthatod az elvetemültség mélységeit, amelyek a szívben rejtőznek. Nem láthatsz a színpalak mögé, és nem veheted észre, milyen csapdákat állít lelkednek Sátán. Rá akar bírni, hogy olyan úton haladj, amely megkönnyíti közeledését, hogy elhelyezze a kísértés aknáit. Ne add neki a legkisebb előnyt és lehetőséget sem erre! Míg Isten az Ő szolgálói lelkén munkálkodik, Sátán az engedetlenség fiait használja fel. Nincs egyezsége Krisztusnak Béliállal. E kettő soha nem juthat összhangra. Hitetlennel kapcsolatba kerülni annyi, mint Sátán területére lépni. Ezzel megbántod Isten Lelkét, és eljátszod védelmét. Megengedheted-e magadnak, hogy ilyen rettenetes túlerő ellen vívd meg harcodat az örök életért?” (Ellen G. White: *Üzenet az ifjúságnak*, 275. o.)

4 Melyek az ismerkedés, udvarlás igei alapelvei? Hogyan segíthetjük ezen a téren gyermekeinket?

Én 2,7

„...fel ne költsétek és fel ne serkentsétek a szerelmet addig, amíg nem akarja.”

Én 3,4

„...megtaláltam azt, akit az én lelkem szeret.”

1Thess 4,3–7

„Mert ez az Isten akarata, a ti szentté lételetek, hogy magatokat a paráznaságtól megtartóztassátok; hogy mindenitek szentségben és tisztességben tudja bírni a maga edényét, nem kívánság gerjedelmével, mint a pogányok, akik nem ismerik az Istent... Mert nem tisztátalanságra, hanem szentségre hívtok el minket az Isten.”

Vö. *Gal 5,24–25*

Lásd Jákób példáját: *1Móz 29,18–20*

.....

.....

Mindennapos, hogy ha valakinek megtetszik egy lány vagy egy fiú, akkor „szerelemre lobban” iránta, és ettől kezdve sem éjjele, sem nap-pala, minden gondolatát a másik köti le: ha „összefonnek”, azért, ha pedig nem, akkor azért. Igyekeznek minden idejüket együtt tölteni – sokszor a tanulás és egyéb kötelességeik rovására –, és az ilyen együtt járások nagy részében a fiatalok testi kapcsolatban is vannak egymással. Mindez hatással van a hívő családban felnövekvő gyermekekre is, ezért mindent meg kell tennünk, hogy ne csak tisztán gondolkodjanak, de helyesen is cselekedjenek. A fiatalok igazi ismerkedés, udvarlás és a másiktól való legelemibb ismeretek nélkül ugranak fejest kapcsolataikba, és sajnos ez már nemcsak az ifjabb korosztályra jellemző, hanem teljesen általánossá vált, korra és társadalmi rétegre való tekintet nélkül. Az erkölcsöt, embert és családot romboló befolyást erősíti a média minden csatornáján áradó élvhajhász, önző életmódot hirdető, arra serkentő szemléletmód bemutatása.

Mit kell szem előtt tartania minden fiatalnak? Ismertessünk meg velük pozitív és negatív végkifejletű szerelmi történeteket a Bibliából, a tanulságok levonásával. Látniuk kell a szerelem és a vágy közötti különbséget. Tudniuk kell, hogy bármilyen komolyabb kapcsolat alapja egymás kölcsönös és alapos megismerése. Mindig emlékezniük kell arra, hogy a külső megjelenés mellett egy embert mégiscsak a benső lénye határoz meg; s mind a külső, mind a belső változhat, és valószínűleg változni is fog. Önuralommal és a másik iránti tisztelettel kell élniük, tudván azt, hogy az ember nem csupán eszköz, akinek segítségével kielégülést nyernek vágyaink – még akkor sem, ha ez kölcsönös érdek –, nem tárgy, hanem érző lény, akiben olyan károkat, sérüléseket okozhatunk, melyek egész életére rányomják bélyegüket. János apostol bátorítása és figyelmeztetése legyen szemünk előtt, és tárjuk gyermekeink elé: **1Ján 2,13–17.**

„Az igazi szerelem... jellegében teljesen különbözik az ösztönök által felkeltett szerelemtől. Nem erős, tüzes, fékezhetetlen szenvedély. Ellenkezőleg: nyugodt és mély a természete... Az ösztön izzó parázslása, két fiatal egymás iránt érzett elragadtatása nem szerelem, nem

érdemli meg ezt a nevet. Az igazi szerelemnek értelmi alapja van, a szeretett lény mély és alapos ismerete.” (Ellen G. White: *Levelek szerelmes fiataloknak*, 22., 27. o.)

5 Mikor érett egy fiatal a házasságra? Mire neveljen és figyeljen a hívő szülő?

1Móz 2,24

„Annakokáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez, s lesznek egy testté.”

.....

.....

Az elhagyás természetesen nem azt jelenti, hogy valaki végleg hátat fordít a szüleinek. De jelenti azt, hogy lelkileg és anyagilag önállósdott, illetve már a jövődöbelijével, házastársával van olyan viszonyban lelkileg és anyagilag, amely biztonságöt és szeretetteljes családí köteléket jelent mindkettejük számára. Ezért Isten törvénye ellen való, ha a szülök az új család létrejötté után is ragaszkodnak ahhoz, hogy gyermekük továbbra is velük legyen a legbizalmasabb, és döntéseit mindenekelőtt velük tanácskozza meg. Gyermekük házastársának alábecsülését munkálják ezzel állandóan, akaratlanul is. A mindenben intézkedő típusú, megházasodott gyermekeik minden dolgát továbbra is tudni és irányítani akaró szülök gondolkodjanak el Isten kijelentésén, és változtassanak eljárásukon, másként tönkreteszik gyermekük házasságát a szüntelen segíteni és igazgatni akarással. Mindazonáltal önállóság, felelősségtudat és döntési képeesség nélkül nem szerencsés megházasodni. Ezzel együtt kell járnia az igazi ragaszkodásnak, amely a mély, tartós, boldogító szeretet jellemzője, s a nehézségek, nézeteltérések között is megtalálja az utat a békés megoldáshoz. Az ilyen ragaszkodó szeretet minden esetben kész a megbocsátásra vagy a bocsánatkérésre, illetve a másíkhöz való alkalmazkodásra, az önmegtagadás állandó gyakorlására. Hiszen ha két ember többé nem kettő, hanem egy test, akkor az én érdekem átalakul a mi érdekünkké, és a saját szempontjaim helyett a közös szempontok lesznek fontosak. Így a testi érintkezés is áldás lesz, a szeretet egyík kifejezési formája.

Minderről őszintén és maradandóan beszélgetni akkor tudunk gyermekeinkkel, ha igazán bizalmas viszonyban vagyunk velük, és bátran mernek kérdezni, elmondani gondolataikat, tapasztalataikat.

„A szülők soha ne feledkezzenek meg arról, hogy felelősek gyermekeik jövőre boldogságáért. Az apák és anyák kötelessége irányítani gyermekeik érzelmeit, ragaszkodását, hogy szeretetüket megfelelő, arra érdemes élettársnak adják. Érezzék kötelességüknek, hogy – Isten segítségével – saját tanításuk és példájuk által formálják gyermekeik jellemét már legifjabb éveiktől fogva, hogy a gyermekek tiszták és nemesek legyenek, s csak az igazat és jót keressék. Hasonló a hasonlónak örülni, hasonlóknak megbecsülni egymást. Korán plántáljátok az igazság, tisztaság és jóság szeretetét a lelkükbe, s akkor az ifjak azok társaságát fogják keresni, akiknek ilyen jellemtulajdonságaik vannak.” (Ellen G. White: *Üzenet az ifjúságnak*, 292. o.)

6 Mennyi időre szól a házassági fogadalom?

Máté 19,5–6

„Annakokáért elhagyja a férfiú atyját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgyhogy többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.”

1Péter 3,7

„A férfiak hasonlóképpen, együtt lakjanak értelmes módon feleségükkel, az asszonyi nemnek, mint gyöngébb edénynek, tisztességet tévén, mint akik örököstársaik az élet kegyelmében; hogy a ti imádságaitok meg ne hiúsuljanak.”

.....

.....

Ez is olyan területe az életnek, melyről a Bibliának gyökeresen más véleménye és tanítása van, mint az általános gyakorlat. Erre szintén alaposan fel kell készítenünk az ifjú nemzedéket, mert a környezetükből érkező hatások arra indítják őket, hogy a házastársra úgy gondoljanak, mint egy használati tárgyra, amely ha elromlik, kidobjuk, és veszünk helyette újat. Jézus szavai egyértelműek: Isten munkáját rom-

bolja le az, aki ilyen lépésre szánja el magát. Persze ez a pusztítás már jóval hamarabb kezdődik. Mindenesetre gyermekeink elméjében ott kell élnie a gondolatnak, hogy akivel házasságot kötnek, azzal nemcsak az evilági nehézségek közepette kell megtalálniuk a megoldást, de örök időközön át együtt lesznek.

„Nem kerülhetjük meg Isten törvényét, hogy saját hajlamainknak kedvezzünk. Az igazság Isten által bemutatott magas erkölcsi színvonalához kell mérnünk magunkat... Isten csak egy okot jelölt meg, amiért a feleség elhagyhatja férjét, vagy a férj a feleségét, és ez a házasságtörés.” (Ellen G. White: *Boldog otthon*, Válás c. fej.) (Természetesen a nem hívő fél határozott, megingathatatlan döntését tiszteletben kell tartani, akármilyen okot is emleget; feltéve, ha az istenfélő házaspár mindent megtett.)

A gyülekezet felelőssége ezen a területen is óriási. Nem mindegy, hogy mit látnak a gyerekek. A szeretetteljes, de egyenes és következetes viszonyulás a válásokhoz megtanítja őket arra, hogy nagyon komolyan vegyék ezt a kérdést, mert Teremtőnknek világos kinyilatkoztatásai vannak erről. Lelketlenségről, megcsalásról, kegyetlenségről és csalárdságról beszél a Szentírás, s nekünk is erről kell szólni gyermekeinknek (Malak 2,14–16). Elmondhatjuk nekik, hogy a válást nem pusztán azért ellenzi Isten, mert Ellene és egymás elleni vétkekkel és nagy lelki fájdalommal jár, de azért is, mert a legtöbb esetben nem jelent megoldást a felmerült problémákra, hiszen pont azok elől menekülve hoz az ember ilyen döntést. Valójában tehát a jellemünk formálásában akadályozzuk mennyei Atyánkat ilyenkor, aki éppen az önmegtagadásra, önzetlenségre, alázatra, szelídségre, vagyis a krisztusi szeretetre kívánna tanítani bennünket. Hiszen ez a házasság egyik legfontosabb rendeltetése: megtanulni úgy szeretni a másikat, ahogyan Krisztus szereti az egyházat; úgy adni a másikért önmagamat, ahogy Jézus tette, teszi értünk; úgy engedelmeskedni egymásnak, amint Ő engedelmeskedett az Atyának. Ez mindannyiunk számára egy egész életen át tartó, nemes küzdelem, amelyre gyermekeinket is fel kell készítenünk. Ehhez a jó Isten minden segítséget megad, ha igényeljük és kérjük Tőle.

„Az ifjúság a szülői otthonban készülhet fel saját otthonának vezetésére, a kötelességek hűséges teljesítése által. Gyakoroljanak önmeg-

tagadást, és legyenek jószágosak, előzékenyek, udvariasak, keresztényi szeretetben. Így megmarad a szívben a szeretet, és akik ilyen otthonból kelnek útra, hogy saját családjukat vezessék, tudni fogják, hogyan biztosítsák házastársuk boldogságát. Így a házasság ahelyett, hogy véget vetne a szerelemnek, valójában annak kezdete lesz.” (Ellen G. White: *Üzenet az ifjúságnak*, 292. o.)

*Az e beti adomány
a könyvterjesztő munkát támogatja.*

GYERMEKEINK ÖNURALOMRA NEVELÉSE A HELYES FEGYELMEZÉS ÁLTAL

1 Mire tanít bennünket a gyermek Jézusról szóló bibliai kijelentés? Milyen három fő területen kell kibontakoznia a gyermekek fejlődésének, növekedésének?

Luk 2,52; vö. 1Sám 2,26

„Jézus pedig gyarapodott bölcsességben és testének állapotában, s az Isten és emberek előtt való kedvességben.”

- a)
- b)
- c)

Szép kifejezéssel jelöli az Ige a jellembeli fejlődést: növekedés „*az Isten előtt és emberek előtt való kedvességben*”. Az Isten előtt kedves jellem vagy magatartás, és az emberi közösségbe jól beilleszkedő, jó befolyást árasztó magatartás egy és ugyanaz, a kettő együtt jár. Az a tény, hogy a gyermek Sámuelről hasonlót mond az Ige, mint a gyermek Isten-ember Jézusról, tanúsítja, hogy emberek gyermekei megközelíthetik az isteni eszményt a bölcs, Isten elvei szerinti nevelés és az isteni kegyelem együttes munkálkodása által (vö. Luk 1,15).

A három terület közül melyik a legelhanyagoltabb rendszerint, noha a fontos dolgok között is a legfontosabb?

„Az igazi nevelés elismeri a tudományos ismeretek és az irodalmi műveltség értékét. Az ismeretek halmazánál azonban fontosabbnak tartja az erőt, az erőnél a jóságot, a szellemi ismereteknél a jellemet.

A világnak... nemes jellemű emberekre van szüksége. Olyan emberekre, akik képességeiket szilárd alapelveknek rendelik alá... Azok az oktatási intézmények [vagy otthonok], amelyek ezt az elvet követik, tanult, de gyenge jellemű emberek helyett erős egyéniségeket fognak kibocsátani, akik világosan gondolkodnak és határozottan cselekszenek, nem rabszolgái, hanem urai a körülményeknek, széles látókörűek, következetesen gondolkodnak, és bátran követik a meggyőződésüket. Az ilyen nevelés többet nyújt a szellemi műveltségénél, képzettségénél, többet a fizikai felkészültségénél. Ez a nevelés megerősíti a jellemet, olyannyira, hogy az így nevelt fiatalok nem fogják feláldozni a becsületességet az önző kívánságok és az evilági becsvágy oltárán. Az ilyen jellegű nevelés megerősíti a lelket a gonosz ellen.” (Ellen G. White: *Nevelés/Előttem az élet*, Nevelés és jellem; A nevelés forrása és célja c. fejezetekből; *A gyermeknevelés bibliai alapelvei*, 11–12. o.)

2 Mi a sarokköve a gyermekek jellemfejlődésének? Mi a nevelés legfőbb feladata?

Luk 2,51; 1Tím 3,4

„És aláment velük, s ment Názáretbe, és engedelmes volt nékik.”

.....

.....

Az engedelmisségre nevelés, *engedni tudás*ra nevelés. A gyermeknek először azt kell megtanulnia, hogy ösztönös természete önző kívánságaival szemben engedjen az övéből bölcsőbb és neki jót kívánó szülői akaratnak. Ha ezt mintegy begyakorolja gyermekkorában, akkor felnőttként is engedni tud majd a saját jobbik énjének, illetve a Szentlélek készítésének a megromlott emberi természet pillanatnyi kívánságaival szemben. Ez a döntés nem kerül majd minden alkalommal óriási küzdelembe, mert megtanulta a jobbnak engedést. Ennélfogva az engedelmisségre nevelés azonos az önuralomra neveléssel. Az is nyilvánvaló, hogy a bűneset óta, a megromlott emberi természet miatt van szükség engedelmisségre vagy önuralomra nevelésre, olyannyira, hogy egyenesen ezt kell a helyes nevelés sarokkövének tekintenünk.

Mi a pontos jelentése a bibliai engedelmesség fogalomnak?

„A gyermek fegyelmezésének célja az önuralomra nevelés. A gyermeket meg kell tanítani az önfegyelemre... Ahogy nyílik az értelme, meg kell őt nyernünk, hogy tudatosan engedelmeskedjék. Úgy foglalkozunk vele, hogy maga is belássa: az engedelmesség jogos és ésszerű követelmény...

A gyermek akaratának megtörésére irányuló törekvés nagyon súlyos hiba. Minden emberi lény önálló személyiség. Erővel ki lehet ugyan kényszeríteni a külső engedelmességet, de sok gyermeknél ezáltal csak növekszik a szív belső ellenállása. Még ha a szülőnek vagy nevelőnek sikerül is a gyermek felett uralmat biztosítani, az eredmény káros lesz a gyermek számára. Az értelem megfelelő fokára jutott emberi lény fegyelmezése nem azonos az oktalan állat idomításával. Az állat csak arra tanítható, hogy gazdájának engedelmeskedjék. Az állat számára ugyanis gazdája jelenti az értelmet, akaratot, döntést. Ez a módszer tulajdonképpen gépekké fokozza le a gyermekeket, akiknek így az értelme, az akarata, a lelkiismerete mások irányítása alatt áll...

Akik így rombolják vagy gyengítik a személyiséget, bűnös felelősséget vesznek magukra. A külső kényszer alatt a gyermek esetleg olyan lesz, mint egy jól fegyelmezett katona. Amikor azonban az irányító erő megszűnik, megmarad az akaratgyenge, erőtlen jellem. Mivel nem tanulta meg az önuralmat, szülei vagy nevelői akaratán kívül nem ismer más korlátozást. Ha ez megszűnik, nem tud mit kezdeni szabadságával: mindent megenged magának, és így a veszébe rohan.

Vannak gyermekek, akik nehezebben rendelik alá akaratukat másokénak. A nevelőknek arra kell törekedniük, hogy az ilyen kicsinyek számára minél inkább megkönnyítsék a követelmények elfogadását. Az akaratot alakítani kell, helyes irányba terelni, de semmiképpen nem szabad figyelmen kívül hagyni, vagy letörni. Ügyeljünk arra, hogy az akarterő ép maradjon, mert az élet küzdelmeiben nagy szükség lesz rá.

A gyermeknek tisztában kell lennie az akarterő jelentőségével. Rá kell vezetni, hogy megértse, milyen felelősen kell élnie ezzel az adománnyal. Az akarat – a döntés vagy választás képessége – irányítja a belső embert... Minden ifjában, minden gyermekben megvan az erő, hogy Isten segítségével tiszta jellemet fejlesszen ki, és mások számára

is hasznos életet éljen. Ha a szülő vagy a nevelő a fenti elvek alapján tanítja a gyermeket önfegyelemre, bizonyos, hogy a leghasznosabb szolgálatot végzi és maradandó eredményeket ér el. Első látásra talán nem elég hatékony ez az eljárás. Lehet, hogy nagyobb eredménynek tűnik, ha a nevelőnek sikerül a gyermek akaratát, értelmét teljesen a saját tekintélye alá rendelni. Évek múltán azonban megmutatkozik a két módszer eredményei közötti különbség.”

„A jellem erejét két dolog alkotja: az akaraterő és az önuralom. Sok fiatal összetéveszti az erős, féktelen indulatot az erős jellemmel, pedig valójában gyenge ember az, akit az indulatai uralnak. Az ember valódi nagysága és nemessége azon mérettetik meg, hogy van-e ereje megfékezni érzéseit, vagy az érzések és indulatok győzik le őt... Nagyobb munka soha nem volt halandóra bízva, mint a jellemformálás. A gyermekeket nemcsak oktatni, de nevelni is kell... Egyetlen jól nevelt gyermek, akit az igazság elveire oktattak, akinek jellemét a szeretet és az istenfélelem szálai szövik át, olyan jó befolyással lesz a világra, amit nem lehet felbecsülni.” (Ellen G. White: *Nevelés/Előtted az élet*, Helyes fegyelmezés c. fejj.; *A gyermeknevelés bibliai alapelvei*, 13–15. o.; *Gyermekegynevelés*, 109–110. o.)

3 Mit mond a Biblia a „szabadjára hagyott” gyermekekről? Sorsdöntő-e az engedelmességre vagy önuralomra nevelés a helyes fegyelmezés által?

Péld 29,15; vö. 23,13–14

„A vessző és dorgálás bölcsességet ad; de a szabadjára hagyott gyermek megszégyeníti az ő anyját.”

.....

.....

„Ha van valami, amit a gyermekeknek meg kell tanulniuk, az az önfegyelem leckéje, mert a fegyelmezetlen és önfejű ember nem remélhet sikert ezen a világon, sem jutalmat az új Földön... A kicsinyek már egyéves koruk előtt is hallják és értik, amit velük kapcsolatban mondanak, és jól tudják, hol a határ, ameddig elmehetnek... Ezen a ponton győznötök kell, ha meg akarjátok tartani felettük az irányítást, s

ha meg akarjátok őrizni anyai méltóságotokat. Gyermekeitek hamar megtanulják, mi az, amit elvártok tőlük, s tudják, hogy ha akaratuk legyőzi a tiéteket, már teljes a győzelmük. A legnagyobb kegyetlenség hagyni, hogy a gyermekben rossz szokások alakuljanak ki azáltal, hogy engedjük őt uralkodni...

A jellembeli hiányosságok dédelgetése és a kitörések engedékenységgel való lecsillapítása nem veti a »gonosz gyökerére a fejszét«, ellenkezőleg, ezek lelkének pusztulását okozza. Ó, hogyan fognak a szülők számot adni Istennek félelmetesen elhanyagolt feladatukról!... Ezek nőnek fel torzult jellemmel, laza erkölccsel, és az élet gyakorlati kötelességeiről szerzett sekélyes tudással azért, mert gyermekkorukban nem kaptak megfelelő irányítást, és nem tartották féken őket...

A szülők gyakran azért kényeztetik, dédelgetik a kisgyermekeket, mert így könnyebbnek látszik az irányításuk. Sokkal egyszerűbb rájuk hagyni, hogy azt csináljanak, amit akarnak, mintsem kordában tartani a szívükben burjánzó rossz hajlamokat. Pedig így cselekedni gyáva-ság! Gonosz dolog kibújni a kötelesség terhe alól, mert később a gyermekek megfélemlető hajlamai végérvényesen rögzülnek, bűnre viszik őket, s csak szemrehányást és szégyent hoznak mind magukra, mind családjukra. Felkészületlenül kerülnek ki a világba, s nem elég erősek, hogy ellenálljanak a kísértéseknek a nehézségek és bajok között. Szenvedélyesek, erőszakosak és fegyelmetlenek lesznek, mindenkit a saját akaratuk szerint próbálnak irányítani, s ha ez nem sikerül, úgy érzik, hogy az egész világ őket bántja, ezért ellene fordulnak...

Lehetetlen lefesteni a gonosz-ságot, amit egy szabadjára hagyott gyermek okozhat. Vannak ugyan néhányan, akik bár emiatt jutottak tévútra, később az élet leckéi mégis felébresztik őket. Azonban sajnos a legtöbben mégis örökre elvesznek, mert ifjúkorukban csak sekélyes oktatást kaptak. A rosszul nevelt gyermek egész életén át nehéz terhet cipel. A próbák, csalódások és kísértések idején saját fegyelmetlen akaratát fogja követni az igaz elvek helyett. Akiket nem tanítottak meg engedelmeskedni, azoknak gyenge a jellemük, lobbanékony a természetük. Hiába akarnak uralkodni magukon, nem képesek rá. Nincs erkölcsi erejük megfélemleni makacs ösztöneiket, javítani rossz szokásaikon, s csillapítani féktelen akaratukat. A fegyelmezés nélküli gyermekkor hiányosságait örökli a felnőttkor...

A fegyelmezés nélkül felnőtt gyerekeknek, amikor hitvalló keresztényekké válnak, mindent előlről kell tanulniuk. Gyermekkori nevelésük kihat egész vallásos életükre. Az önfejűség gyakran tör a felszínre. Az önmegtágadásnak ugyanazt a hiányát látjuk, ugyanolyan nehezen viselik a feddést, ugyanúgy magukat szeretők, mint gyermekkorukban voltak. Vonakodnak kikérni mások véleményét, tanácsát, s elzárkóznak mások ítéletének meghallgatásától. Ugyanazt a lustaságot, a teherviseléstől való húzódozást, a felelősség vállalásának hiányát látjuk bennük. Mindez felszínre tör a gyülekezethez fűződő viszonyukban is. Az ilyen ember is győztesse válhat, de milyen kemény csata, micsonda véres küzdelem árán! Nagyon nehéz utólag végigjárniuk a szigorú fegyelem iskoláját, amire a keresztény jellemhez szükségük van! Ha végül is győznek, visszatekintve meg fogják látni, milyen közel jártak az örök pusztulás szakadékhöz – csupán azért, mert gyermekkorukban nem nevelték helyesen őket, s nem tanultak meg engedelmkedni.” (I. m., 58–59., 119–121., 188., 331. o.)

Mely bibliai példák szemléltetik az önuralmat nem tanult gyermekek tragikus életútját?

a) *1Sám 2,12. 27/a, 29; 3,13*

.....

.....

.....

„Éli engedékeny apa volt. Mivel szerette a békességet és a kényelmet, nem érvényesítette atyai tekintélyét gyermekei gonosz szokásainak és hajlamainak megfékezésére... Izráel főpapja és bírja jól tudta, hogy kötelessége fékezni, nevelni a gyermekeket, akiket Isten bízott a gondjaira. Éli azonban visszariadt ettől, mert ez fiai akarátának keresztelését jelentette, és szükségessé tette volna megbüntetésüket, illetve kívánságaik megtagadását. Gyermekei minden kívánságát teljesítette, eljárása borzalmas következményeinek mérlegelése nélkül... Hagyta, hogy gyermekei uralkodjanak rajta...

Eli nem Istennek a család irányítására vonatkozó szabályai szerint igazgatta háza népét. Saját elgondolását követte. Az engedékeny apa

szemet hunyt fiai hibái és bűnei fölött gyermekkorukban, azzal áltatva magát, hogy idővel majd kinövik gonosz hajlamaikat. Sokan ma is hasonló hibát követnek el. Azt gondolják, hogy jobb utat ismernek a gyermeknevelésre, mint amit Isten adott Igéjében. Erősítik gyermekeikben a rossz hajlamokat, amikor mentegetik őket: »Túl kicsi még, hogy megbüntessem. Várjunk, amíg nagyobb lesz, és megmagyarázhatom neki.« Hagyják erősödni a rossz szokásokat, amíg azok második természetűé válnak. A gyermekek korlátozások nélkül nőnek fel, olyan jellemvonásokkal, amelyek átokként kísérik őket egész életükben, és fennáll a veszély, hogy mások is utánozzák őket.” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*, 633–634.; 637–638. o.)

b) *1Kir 1,5–6*

.....

.....

„Még egy árnyék vetődött Dávid utolsó éveire... Atyai engedékenységenek gyümölcse újból megmutatkozott. Adónia tört most a trónra, aki arca és tartására nézve »igen szép férfi« volt, de elvek nélküli és féktelen. Ifjúsága idején alig korlátozták, mert »az ő atyja soha meg nem szomorította, ezt mondván: miért cselekszel így?«. Ez a fiú most fellázadt Isten tekintélye ellen.” (I. m., 827–828. o.)

c) *Bír 14,1–3; 16,1. 4*

.....

.....

„Ha Sámson olyan hűségesen engedelmeskedik az isteni parancsolatoknak, mint szülei, nemesebb és boldogabb sors jutott volna neki osztályrészül... Fizikailag Sámson volt a Föld legerősebb embere, de önuralom, becsület és kitartás tekintetében egyike volt a leggyengébbeknek. Sokan összetévesztik az erős szenvedélyeket az erős jellemmel, az igazság azonban az, hogy akin a szenvedélyei uralkodnak,

gyenge ember. Az igazi nagyságot azoknak az érzéseknek az erején lehet lemérni, amelyeken ő uralkodik, és nem azokon, amelyek rajta uralkodnak... Sámson életé legelején kedvező körülmények vették körül fizikai erejének, szellemi frissességének és erkölcsi tisztaságának kialakításához. De a gonosz befolyása ellen nem kapaszkodott tovább Istenbe, aki az ember egyedüli oltalmazója, s így elsodorta a bűn áradata.” (I. m., 618., 624–625. o.)

Az idézett példák mutatják, hogy a szülők hibájából is lehet egy gyermekből önuralom nélküli felnőtt, de a lelelkiismeretesebb szülői nevelés mellett is foglyává lehet valaki a romlott emberi természetnek, ha saját maga elengedi Isten kezét, és figyelmen kívül hagyja azokat a törvényeket, amelyek megvédenék a gonosz kísértéseitől.

4 Melyek a fegyelmezés helytelen módjai? Milyen az Isten példadása szerinti helyes fegyelmezés?

Péld 27,15

„A sebes záporosó idején való szüntelen csepegés és a morgó aszszonyember hasonlók.”

Eféz 6,4

„Ti is, atyák, ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek őket az Úr tanítása és intése szerint.”

Zsid 12,6. 9–10 (kivonatosan)

„A mi testi apáink fenytettek minket és becsültük őket; avagy nem sokkal inkább engedelmeskedünk-é a lelkek Atyjának, és élünk! Mert ám azok kevés ideig, tetszésük szerint fenytettek, Ő pedig javunkra, hogy szentségében részesüljünk.”

Írjuk ki a kulcskifejezéseket:

.....

.....

.....

.....

„Miközben igyekszünk kijavítani a rosszat, óvakodnunk kell a folytonos hibakereséstől és megrovástól, mert az állandó figyelmeztetés egyáltalán nem megújító hatású. Sokan – gyakran éppen azok, akik a legérzékenyebb lelkületűek – képtelenek fejlődni a kíméletlen kritika légkörében. A virágok nem nyílnak ki a fagyos szélben! Az így előidézett csüggedés és reménytelenség gyakran a közöny vagy a dacos ellenállás külszíne alá rejtőzik. (...)

Azoknak, akik gyermekeket oktatnak, kerülniük kell az unalmas eszmefuttatásokat. Beszéljenek röviden és lényegre törően. Ha sok a mondanivaló, osszátok fel inkább többszöri, rövid elmondásra. A kevés, de értékes szó sokkal hatásosabb lesz, mint az egész egyszerre... A túl sok beszéd egyenesen a lelki tanítás meggyűlöléséhez vezet, ugyanúgy, mint ahogyan a túl sok evés a gyomrot megterhelve az ételtől való megundorodáshoz. (...)

Azok, akik az Ő iskolájában tanulnak, soha nem beszélnek majd szigorú, méltatlankodó hangnemben, mert az ilyen modor sérti a fület, fárasztja az idegrendszert, fejfájást okoz, és olyan hangulatot teremt, amely lehetlenné teszi a gyermek számára, hogy megfékezze indulatait. Gyakran éppen ez az oka, hogy a gyerekek tiszteletlenek szüleikkel szemben.” (Ellen G. White: *Gyermeknevelés*, 193., 19., 194. o.)

Sokan félreértik a „ne vond meg a vesszőt” felhívást az igében. Alapvetően a fegyelmezés szükségességére utal ez a kifejezés, nem pedig a szó szerinti fizikai fenyíték feltétlen és gyakori alkalmazására. Figyeljük meg, és értsük meg jól az alábbi bizonyágtételeket ezzel kapcsolatban:

„»Soha ne büntessem meg a gyermekeimet?« – kérdezhetnétek. Szükség lehet a verésre, ha minden más eszköz eredménytelen maradt, de ha el lehet kerülni a vessző használatát, akkor kerüljük el. Előfordul, hogy az enyhébb fegyelmezés hatástalannak bizonyul, de ilyenkor is szeretettel hajtsuk végre a gyermekre érzékenyen ható fizikai büntetést... Amikor a szükség úgy hozza, hogy erre a lépésre sor kerül, a gyermekbe komolyan vésődjék bele a gondolat, hogy ez nem a szülőnek nyújt elégtételt, s nem is korlátlan uralmának kiélése, hanem az ő érdekében történik... Ha nem akarjátok, hogy gyermekeitek megtanuljanak verekedni és ellenkezni, soha ne adjatok nekik indulatos pofonokat...

Egy gyermek nem ló, sem nem kutya, hogy zsarnoki akaratodhoz igazodjék, és minden pillanatban szigorú ellenőrzés és fegyelmezés alatt álljon, bot, verés vagy pofonok alkalmazásával. **Némelyik gyermek annyira romlott természetű, hogy a fizikai fájdalom okozása nélkülözhetetlen a nevelésében, de nagyon sok esetben sokkal inkább rosszat tesz ez a fajta fegyelmezési módszer...** Légy előttük az önuralom kiemelkedő példaképe. Ne keltsd bennük azt a benyomást, hogy csak azért kell alávetniük magukat uralmadnak, mert ez a te önkényes akaratod, mert ők gyengék, te pedig erős vagy, mert te vagy az apa, ők pedig a gyerekek. De ha családod pusztulását szeretnéd, folytasd csak az irányítást a nyers erő fitogtatásával...

A szülők... saját türelmetlenségük miatt nem tudják megfelelően irányítani és oktatni gyermekeiket, sőt néha durván megragadják, s felpofozzák őket. Azt szoktam mondani, amikor egy gyermeket megráznak, hogy míg egy gonosz lelket kiráznak belőle, addig két másikat ráznak bele. Ha egy gyerek rossz, a megrázás nem segít megjavulnia, csak rosszat tesz neki. (...)

Kevesen tulajdonítanak jelentőséget a szelíd, de határozott nevelési módszer jó hatásának, akár már a csecsemőgondozás során is. Az ingerlékeny anya vagy gondozónő ingerültté teszi a karjában lévő gyermeket, míg a szelíd bánásmód lecsendesíti a kicsi nyugtalanságát... A gyermekeknek meg kell tanulniuk... az engedelmesség leckéjét. Szelíden, de állhatatos erőfeszítéssel kell megalapozni ezt a szokást, így nagymértékben megakadályozható az összeütközés az akarat és a tekintély között... Szavunk álljon törvényként, amely kizár minden vitát vagy kifogást...

A szülők követelményei mindig ésszerűek legyenek, és a szeretet ne buta engedékenységgé, hanem bölcs utasítások által fejeződjék ki. A szülők kedvesen tanítsák gyermekeiket, szidás és hibakeresés nélkül, kicsinyeik szívét a szeretet aranyfonalával láncolva magukhoz... Az irányításod alatt álló gyermekek vegyenek komolyan téged, szavad törvény legyen számukra!... Meg kell tanulnunk szilárd kézzel megfékezni a rosszat, minden türelmetlenség és szenvedély nélkül. Ne hagyjuk, hogy a gyermekek találgassák, vajon mi a helyes, hanem félreérthetetlenül mutassuk meg nekik az utat, és tanítsuk meg őket azon járni.” (I. m., 171–173., 17., 55–57., 64. o.)

5 Mikor kell elkezdni a gyermekek engedelmességre vagy önuralomra nevelését?

Péld 22,6. 15

„Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint; még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól. A gyermek elméjéhez kötött a bolondság; de a fenytés vesszeje messze elúzi tőle azt.”

.....

.....

Milyen szépen és találóan fogalmaz az ige, amikor azt mondja, hogy „*a gyermek elméjéhez kötött a bolondság*”. A kisgyermeknek még nem kifejtett az értelme, és az akaratával sem tud bánni. Csapongóak, szélséyesek a megnyilatkozásai, nem azért, mert gonosz, hanem mert az egyetemesen megromlott természetet örökölte, és akarata még nyers, neveletlen. Idejében kell tehát munkába venni, mint ahogy a fát is zsenge korában lehet a legkönnyebben hajlítani és formázni.

„A szülők munkája, a nevelés, a csecsemőkorban kezdődjék... mielőtt még a világ nyomná bélyegét szívükre és értelmükre. Életének első éveiben a gyermek a jó és a rossz benyomásokra egyaránt fogékony. Ezekben az esztendőkből óriási változás mehet végbe bennük bármelyik irányba. (...)

Kevés szülő kezdi el idejében engedelmességre tanítani gyermekeit. Általában két-három éves korig hagyják őket, s tartózkodnak a fegyelmezéstől, mert azt gondolják, hogy ehhez még túl kicsik a gyerekek. Ám ez idő alatt az önzés megerősödik a kis lényben, s minden egyes nap csak nehezíti a szülők feladatát, hogy győzzenek a gyermek irányításában. A gyermek már nagyon korán megérti, amit világosan és egyszerűen mondanak neki, s kedves, józan irányítással meg lehet tanítani az engedelmességre. Az anyának nem szabad megengednie, hogy vele szemben akár csak egyetlen esetben is fölénybe kerüljön a gyermek. **A tekintélyt megőrizve nem lesz szükség túlzott szigorra. A határozott, szilárd kéz, és a szeretetről biztosító kedvesség célt fog érni.** Ám hagyjuk csak az önzést, indulatosságot és akaratosságot fékezetlenül a gyermek életének első három évében, bizony nehéz lesz utána alávetni az üdvös fegyelemnek! Hajlamai romlottá válnak, csak

saját akarátának követésében talál örömet, és a szülői tekintély utálatos lesz számára. Ezek a gonosz hajlamok egyre csak növekednek, egészen a felnőttkorig, amikorra az önzés és az önfegyelem hiánya tetőpontra hág, s kiszolgáltatja őt a világban tomboló gonosz hatalomnak. (...)

Van egy értékes lecke, amit az anyának újra és újra ismételnie kell: a gyermek nem uralkodhat, nem ő az irányító, hanem az anya akaratá legyen meghatározó minden esetben. Csak így taníthatja kicsinyeit önfegyelemre... Nem szabad hagyni, hogy a gyermekek kinyilvánítsák dühüket, nem szabad megengedni nekik, hogy a padlóra vessék magukat, csapkodjanak, sírjanak azért, mert valamit megtagadtak tőlük, ami nem lett volna jó számukra...

Az anyák elnézik gyermekeiknek a dühkitöréseket, úgy tekintik, hogy el kell szenvedniük ezeket, és nem tulajdonítanak nekik nagy jelentőséget. Pedig ha egy rossz dolog egyszer megengedett, annak ismétlése is lesz, az ismétlések eredménye pedig a megszokás, amely által torzul a gyermek jelleme. Sokszor láttam kicsi gyermekeket, amint dobálták magukat és sikítottak, ha akaratukat valamilyen módon keresztettk. Ez az az alkalom, amikor a gonosz lelket meg kell dorgálni.

A kettőtől négyéves korú gyermekekben ne tápláljuk azt a gondolkodást, hogy mindent meg kell kapniuk, amit kérnek. A szülők... soha ne viselkedjenek úgy, hogy a gyermekek azt képzeljék, ők vannak a középpontban, és minden körülöttük forog.” (I. m., 130., 53–54., 59., 87. o.)

6 Miért olyan fontos – különösen a végidőben, hogy a gyermeknevelésnek ez a sarokköve a helyén legyen? Mi jellemzi az általános magatartást a végidőben?

2Tim 3,1–2; vö. 4,3

„Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állnak be. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok...”

2Pét 3,3

„Tudván először azt, hogy az utolsó időben csúfolódók támadnak, akik a saját kívánságaik szerint járnak...”

Írjuk ki a kulcskifejezéseket:

„A jelen társadalmi állapotok közt a szülők számára nem könnyű feladat fegyelmezni és a Biblia elveinek megfelelően irányítani a gyermekeket... A szülői hanyagság bűne majdnem egyetemes... Az elvakult szülői szeretet a helyes gyermeknevelés legnagyobb akadály, mert megghiúsítja az Isten által kívánt fegyelmezést és nevelést. Időnként úgy tűnik, teljesen elveszítik józan gondolkodásukat e kötődés miatt. Pedig nem más ez, mint a gonosz kénye-kedvének kiszolgáltatni a gyermekeket az úgynevezett »szeretet« álruhájában. Ez nagyon veszélyes befolyás, és pusztulásba viszi a gyermekeket. A szülők állandóan abban a veszélyben vannak, hogy ösztönös érzelmeiknek adják át magukat, még ha az Isten törvényébe ütközik is. Így sok szülő engedi meg gyermekeinek azt, amit Isten tilt. (...)

Korunk különösen pusztító hatással van a gyermekekre. Szerencsétlen korban élünk. A gyermekeket erős áramlat sodorja a kárhozat felé. A gyermeki tapasztalatnál sokkal többre van szükség ahhoz, hogy szembe tudjanak fordulni az árral, s az ne ragadja magával őket... A legnagyobb veszélyt mindig is az jelentette Isten népe számára, hogy a világ elveihez és szokásaihoz alkalmazkodik. A fiatalok különösen veszélyben vannak ezen a téren... A napjainkban mindent elárasztó gonoszság egyik oka az, hogy a szülők mindenfélével elfoglalják magukat, s elhanyagolják a legfontosabb munkát: hogy gyermekeiket szeretettel és türelemmel Isten útjaira oktassák.” (I. m., 159–160., 329–330. o.)

KÍVÁNATOS ÉS ÁRTALMAS SZÜLŐI TULAJDONSÁGOK

1 Hogyan tanúskodik a Szentírás arról, hogy a feltétlen, hűséges szeretet a legalapvetőbb, legkívánatosabb szülői tulajdonság?

Tit 2,4

„Hogy megokosítsák az ifjú asszonyokat, hogy férjüket és magzataikat szeressék...”

Vö. *Zsolt 103,13; Ésa 49,15*

.....

.....

.....

Milyen reális a Biblia! Az idézett igék nyilvánvalóvá teszik, hogy az ösztönös szülői szeretet nem elegendő, és még az ilyen szintű szeretet sem működik mindig. A szülők ne legyenek olyan magabiztosak, hogy elkönnyveljék: „Természetesen én szeretem a gyermekemet.” Folytonosan tanulnunk kell, állandóan el kell nyernünk az igazi szeretetet az Istennel való közösség által.

„Szülők! Éreztesétek gyermekeitekkel, hogy szeretitek őket, s minden erőttökkel azon munkálkodtok, hogy boldogok legyenek! Ha ezt teszitek, fiatal lelkükben sokkal nagyobb súlya lesz a szükséges korlátozásoknak... Boldogok azok a szülők, akiknek élete a menyneinek olyan hű tükörképe, hogy Isten ígéretei és parancsai hálát és tiszteletet ébresztenek a gyermekben. Azok a szülők, akiknek gyengédsége, igazságossága és türelme Isten szeretetét, igazságosságát és hosszútűrését tolmácsolja a gyermekeknek, a szülők iránti szeretet

és bizalom megtanításával a mennyei Atyjuk iránti szeretetre, bizalomra és engedelmességre is megtanítják őket.”

„A nevelők beszédét mindenkor szeretet, szelídség, türelem, önuralom jellemezze... A mi igazi nevelőnk, Isten a vétkező embert gyarlóságaival együtt hordozza. Szeretete nem hidegül meg, folytonosan munkálkodik a megmentésünkért. Kitért karral vár, hogy a vétkező, lázadó, hitehagyó embert újra és újra visszafogadja... Bár mindenki becses a szemében, de az érdes, mogorva, önfejű ember iránt különleges szeretetet és együttérzést táplál... A legkönnyebben megkísérelhető, a bűnre leginkább hajlamos teremtményekkel különös gonddal bánik. Minden szülőnek, minden nevelőnek Krisztushoz kell hasonlítani.”

„Aki fiatalokkal foglalkozik, nem lehet vasszívú és rideg. [A tanítók] ha tudják is, hogy a vadhajítás lemetészéséhez szükség van megrovásra és dorgáló szavakra, mégis legyenek mindig gyengédek, együttérzők, előzékenyek, megnyerők és barátságosak...”

Fennáll a veszély, hogy a szülők és tanítók túl sokat követelnek, s közben elmulasztják, hogy közeli, bensőséges kapcsolatba kerüljenek gyermekeikkel és tanítványaikkal. Sokan túlzott tiszteletet igényelnek maguknak, s olyan ellenszenves módon érvényesítik tekintélyüket, ami biztosan nem nyeri meg a gyerekek szívét. Ha közelebb vonnák magukhoz őket, és kifejeznék irántuk érzett szeretetüket, ha érdeklődést mutatnának apró-cseprő dolgaik iránt, egy kis időre gyermekké válva még játékaikban is részt vennének néha, ezzel biztosan elnyernék a kicsinyek bizalmát, s tekintélyüket sem veszítenék el...

Ne vond meg fiadtól a szeretetet éppen most, mert erre van ma a legnagyobb szüksége! Mások úgyis hidegen és rosszállóan nézik tettét, hát nem az apa és anya feladata-e, hogy lépteit gyengéden a biztonságos ösvényre tereljék? Bármi legyen is a bűne, nem szabad mások befolyására olyasmit tenned, amit később megbánnál. Semmi olyat ne tégy, amiből arra következtethet, hogy túlzottan megsértett és megszegyenített ahhoz, semhogy megbocsáthatnál neki, s visszafogadhatnád őt a bizalmadba.” (Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnyomán*, 273., 261. o.; *A gyermeknevelés bibliai alapelvei*, 20–21. o.; *Gyermeknevelés*, 181–183. o.)

2 Hogyan szól az Írás az igazságos következetesség erkölcsi kívánalmáról az élet minden területén? Miért fontos ennek érvényesítése a gyermeknevelésben is?

Mát 5,37

„Hanem legyen a ti beszédeitek: Úgy úgy; nem nem; ami pedig ezeken felül van, a gonosztól van.”

1Móz 18,19

.....
.....
Figyeljük meg jól, milyen fontos törvényszerűségekre világít rá az alábbi bizonyoságtétel:

„Nagy kárt okoz a határozottság és az elszántság hiánya. Ismertem szülőket, akik azt mondták gyermekeiknek, hogy nem kaphatod meg ezt vagy azt, azután megenyhülve úgy érezték, túlzottan szigorúak voltak, s mégis megadták nekik, amit előzőleg megtagadtak. Ezzel a viselkedésükkel élethosszig tartó károkat okoztak. Nem szabad figyelmen kívül hagynunk a lélekben uralkodó egyik nagy törvényszerűséget, miszerint a vágyva vágyott dolgok utáni törekvés – ha minden kétséget kizáró módon, minden reményt kioltva, határozottan megtagadják – megszűnik, s a gondolatok másfelé terelődnek. De amíg csak egy szikrányi remény is van azt megszerezni, addig az ember további erőfeszítéseket tesz, hogy hozzájusson.

Amikor a szülőknek szükséges közvetlen parancsot adniuk, az engedetlenség büntetése olyan magától értetődő legyen, mint a természet törvénye. Az ilyen szilárd irányítás alatt álló gyermekek jól tudják, hogy ha valami tiltott számukra, azt semmilyen csellel vagy erőfeszítéssel nem szerezhetik meg. Így már korán megtanulnak engedelmeskedni, s ezáltal sokkal boldogabbak lesznek. A határozatlanul nevelt és elkényeztetett gyermekek állandóan arra számítanak, hogy akár rábeszéléssel, akár sírással és duzzogással, de sikerül kieroszakolniuk kívánságuk teljesítését, vagy végső esetben megkockáztathatják az engedetlenséget is, anélkül, hogy el kellene szenvedniük az érte járó büntetést. Így az állandó vágyakozás, reménykedés és bizonytalanság állapotában élnek, ami nyugtalanná, könnyen ingerelhetővé és enge-

detlenné teszi őket. Isten úgy tekint szüleikre, mint akik tönkreteszik e gyermekek boldogságát. A szülők részéről megnyilvánuló gonosz félrevezetés okozza ezrek és ezrek lelkiismeretlenségét, hitetlenségét, és sokak pusztulását, akik a keresztény nevet viselték.” (Ellen G. White: *Gyermeknevelés*, 195–196. o.)

3 Hogyan hangsúlyozza az Írás a derű, a vidámság, a kedvesség jelentőségét a szülői magatartást illetően?

Péld 31,25–26. 28

„Erő és ékesség az ő ruhája; és nevet a következő napnak. Száját bölcsen nyitja meg, és kedves tanítás van nyelvén... Felkelnek a fiai, és boldognak mondják őt; a férje, és dicséri őt.”

.....

.....

.....

„Szülők, engedjétek szívetekbe a szeretet napsugarát, a derűt és a boldog meglepedést, s ez az édes befolyás hassa át otthonotokat is! Tanúsítsatok kedves, türelmes lelkületet, és ösztönözzétek ugyanerre gyermekeiteket is, ápolva minden szép jellemvonást, amely vidámbbá teszi az otthon életét. Az így kialakított légkör olyan lesz a gyermekek számára, mint a levegő és a napfény a növényeknek: elősegíti az értelem és a test egészségét és erejét...

Vannak szülők és tanárok, akik – úgy tűnik – elfelejtik, hogy ők is voltak gyermekek. Méltóságteljesek, hidegek és közömbösek, arcuk szokásszerűen komoly, dorgáló kifejezést ölt. A gyermeki vidámság, a fiatal élet nyugtalan serénykedése nem talál megértésre náluk, és kis vétségeket súlyos bűnökként kezelnek. Az ilyen fegyelmezés nem krisztusi. Azok a gyermekek, akiket így nevelnek, félnek szüleiktől és tanáraiktól, de nem szeretik őket. Gyermeki tapasztalataikat nem fogják bizalmasan megosztani velük. Így az értelem és a szív sok értékes tulajdonsága meghidegül és elhal, mint a gyenge növény a zord téli szélviharban. Szülők és tanítók, mosolyogjatok! Ha szívetek szomorú is, arckifejezések ne nyilvánítsa ki ezt. Szerető szívetekből fakadó napsugár áradjon tekintetetekből! Engedjen fel acélos méltóságotok,

alkalmazkodjatok a gyermekekhez, és szeretnétek meg magatokat velük! Meg kell nyernetek érzelmeiket, ha a szívükbe lelkieket szeretnétek vésni.” (I. m., 98–99. o.)

4 Milyen felhívásokat találunk a Szentírásban arra vonatkozóan, hogy minden indulatos megnyilatkozást küszöböljünk ki családi életünkől és a gyermeknevelésből is?

Eféz 4,31

„Minden mérgesség, fölgerjedés, harag, lárma és káromkodás kivetessék közületek, minden gonosszággal együtt!”

Kol 3,21

„Ti atyák, ne bosszantsátok a gyermekeiteket, hogy kétségbe ne essenek!”

.....

„A szülők szigorúak és mérgesek, s ingerült beszédükkel haragot gerjesztenek gyermekeikben is. Szegény gyerekek átveszik tőlük ezt a lelkiületet, s a szülők képtelenek segíteni rajtuk, mert ők voltak a baj okozói. Néha úgy tűnik, hogy minden rosszul megy, a levegő telve van ingerültséggel, és mindenki boldogtalan. Az apák és anyák szemrehányásokat tesznek gyermekeiknek, amiért engedetlenek, s a világ legrosszabb gyerekeinek nevezik őket, miközben valójában a szülők az okai minden zavarnak. (...)

Vigyázzatok, hogy ne emeljétek fel hangotokat, s a legkisebb mértékben se veszítsétek el az önuralmatokat! Egy szülő, aki a gyermek megrovása közben indulatnak ad helyet, hibásabb, mint a gyermeke... Amikor haragosak vagytok, nem volna szabad elkövetnetek azt a nagy bűnt, hogy családotokat veszélyes ingerlékenységekkel mérgezzétek meg. Ilyenkor kétszeresen vigyázzotok kell magatokra, s el kell határoznotok, hogy csak derűs és kellemes szavak hagyják el ajkatokat! Önuralmatok így erősödik, s idegrendszeretek nem lesz túlérzékeny. (...)

Amikor gyermekeim kicsik voltak, soha nem engedtem, hogy azt gondolhassák, valamivel bosszanthatnak engem... Soha nem engedtem meg magamnak, hogy egyetlen nyers szót is szóljak, vagy ingerültté

váljak a gyerekekkel szemben... Ha lelkemben bármi felkavart, vagy úgy éreztem, hogy provokálnak, azt mondtam: »Gyerekek, ezt most félretesszük, és nem beszélünk róla egy szót sem. Mielőtt nyugovóra térünk, majd megbeszéljük az egészet.« Így maradt idejük átgondolni a történeteket, s estére – mivel a kedélyek addigra lecsillapodtak – könnyen kezelhetők lettek, és szépen tudtam bánni velük...

Ha felindult voltam, és kísértve éreztem magam, hogy olyan szavakat szóljak, amiket később megbánnék, inkább csendben maradtam, és kimentem a szobából imádkozni. Kértem Istent, hogy adjon nekem türelmet a gyermekek neveléséhez. Ezután vissza tudtam menni hozzájuk, és nyugodtan meg tudtam nekik mondani, hogy ezt a rosszat nem szabad még egyszer elkövetniük. Úgy kell bánnunk az ilyen helyzetekben a gyerekekkel, hogy ne gerjesszük haragra és lázadásra őket. Kedvesen, türelmesen kell beszélünk, mindig emlékezve arra, hogy mi magunk is milyen csökönyösek vagyunk, s mégis milyen bánásmódban szeretnénk részesülni mennyei Atyánk részéről...

Beszéljetez mindig nyugodtan, komoly hangon, ami az indulatoknak még a leghalványabb árnyékát sem mutatja. Nincs szükség hangos szavakra a haladéktalan engedelmességhez... Ne vesztésétek el jó befolyásotokat ingerültséggel és szidással. Irányítani kell a gyermekeket, nem pedig szenvedélyeket kavarni bennük. Bármennyire is ingerültnék érzitek magatokat, vigyázzatok, hogy ezt még a hanghordozások se árulja el.” (I. m., 140., 168–169., 174–175., 179. o.)

5 Milyen példákkal óv a Szentírás attól, hogy a szülők elfogultak legyenek valamelyik gyermekük iránt?

1Móz 25,28

„Szerette azért Izsák Ézsauét, mert szája íze szerint volt a vad, Rebeka pedig szerette Jákóbot.”

1Móz 37,13

„Izráel pedig minden fiánál inkább szerette Józsefet, mivelhogy vén korában nemzette őt; és cifra ruhát csináltatott néki.”

„»Minden fiánál jobban szerette Józsefet.« De éppen ez a ragaszkodás vált mérhetetlen bánat és szenvedés okozójává. Jákób balga módon kimutatta József iránti megkülönböztetett szeretetét, és ez felszította többi fia féltékenységét... Az apa meggondolatlan ajándéka, hogy Józsefnek olyan drága ruhát csináltatott, amelyet egyébként csak az előkelőségek viseltek, az elfogultság újabb bizonyítéka volt a többiek szemében, és felébresztette bennük a gyanút, hogy Jákób, idősebb gyermekeit megkerülve, Rákhel fiának akarja adni az elsőszülöttnék járó áldást... Atyja, noha gyengéden és forrón szerette, dédelgetésével és kényeztető kivételezésével mégis ártott Józsefnek... Az atyai részrehajlás következményei jellemében is megmutakoztak. Kezdtől önelégült és követelőző lenni. Jellemében jó néhány kijavítandó hiba volt.”

„Ne szenteljétek túlzott figyelmet a gyermekeknek, hanem hagyjátok, hogy megtanulják elfoglalni magukat! Ne állítsátok őket a figyelem középpontjába, ne mutogassátok a látogatók előtt mint csodás tehetségeket vagy jó eszűeket, hanem amennyire csak lehetséges, hagyjátok meg őket gyermeki egyszerűségükben. Manapság sok gyermek törtető és szentelen, s ennek az egyik fő oka, hogy túl sokat dicsérgetik őket, okos mondásaikat gyakran emlegetik a fülük hallatára. Igyekeztek keveset feddeni, ugyanakkor ne áraszátok el őket dicsérettel és kényeztetéssel!” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*, 212–213., 217. o.; *Gyermeknevelés*, 21. o.)

6 Hogyan óv a Szentírás attól, hogy viselkedésünkkel megbotránkoztassuk a gyermekeket? Miért vonatkozik ez különösen a szülőkre?

Mát 18,6. 10

„Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, akik énbenem hisznek, jobb annak, hogy malomkövet kössenek a nyakára, és a tenger mélységébe vessék.”

„Meglássátok, hogy eme kicsinyek közül egyet is meg ne utáljatok; mert mondom néktek, hogy az ő angyalaik a mennyekben mindenkor látják az én mennyei Atyám orcáját.”

(A „meg ne utáljatok” részlet a 10. versben az eredeti szöveg alapján pontosabb fordítással így adható vissza: „semmibe ne vegyetek”.)

.....

.....

„Rossz példát nyújtasz a gyermekeidnek. Akadémizálsz, gáncsoskodsz, szenvedélyes dühkitöréseket rendezel otthon, s ugyanakkor a kegyelem trónjához fordulsz, istentiszteletre jársz, és bizonyosságot teszel az igazságról. Szenteskedésed miatt gyermekeid megvetnek téged és az igazságot is... Azt gondolják, hogy álszent vagy... Családod látja, hogy szereted rászedni az embereket, látják, milyen készségesen kihasználod őket, zsugori vagy azokkal, akikkel olykor üzletelgatsz, és megvetnek érte. De azért biztosan követni fognak a rosszban... Marháid sok szempontból jobb bánásmódban részesülnek, mint a gyermekeid... Ők követelőzők, te pedig basáskodsz, zsarnokoskodsz rajtuk. Ingerült vagy, folyton veszekszel, egyre csak gáncsoskodsz, s ezzel elidegeníted őket magadtól. Úgy bánasz velük, mintha semmi joguk sem lenne, hanem csak lelketlen gépek volnának a kezében, hogy kedved szerint igazgasd őket. Csak keseríted őket, és gyakran kedvüket szeded. Nem vagy hozzájuk sem szeretetteljes, sem gyengéd... Nem jársz elől jó példával, sőt kifejezetten elállod gyermekeid és a többi szombatünneplő gyermekei előtt az utat, akik az Urat keresik.” (Ellen G. White: *Bizonyosságtételek II.*, 86., 94–95. o.)

*Az e heti adomány
a magnóosztály munkáját támogatja.*

A HŰSÉGES KÖTELESSÉGTELJESÍTÉSRE NEVELÉS, ÉS FELKÉSZÍTÉS AZ ÉLET KÜZDELMEIRE

1 A Tízparancsolat melyik parancsolata kötelez bennünket arra, hogy gyermekeinket hűséges kötelességteljesítésre neveljük? Hogyan határozhatjuk meg a kötelesség fogalmát?

2Móz 20,9

„Hat napon át munkálkodj, és végezd minden dolgodat.”

Luk 17,10

„Ezenképpen ti is, ha mindazokat megcselekedtétek, amik néktek parancsoltattak, mondjátok, hogy: Haszontalan szolgák vagyunk, mert amit kötelesek voltunk cselekedni, azt cselekedtük.”

.....

.....

A negyedik parancsolat idézett kijelentése – *„munkálkodj, és végezd minden dolgodat”* – erkölcsi kötelességgé teszi a hűséges, lelkiismeretes munkavégzést – mint Istenért és felebarátainkért végzett szolgálatot.

Gyakran használunk ilyen kifejezéseket: száraz vagy lélektelen kötelességteljesítés, mert bizony sokszor találkozunk ezzel a jelenséggel, amikor valaki csupán önérdékből vagy kényszerből tesz meg valamit, ami pedig erkölcsi kötelessége volna. A bibliai értelemben vett kötelességnek mindig Isten örök erkölcsi törvénye az alapja, és lelkiismeretünk kötelez bennünket a teljesítésére. Ezáltal Isten parancsolatává lesz számunkra minden hétköznapi kötelességteljesítés is. Kényszerített vagy kényszeredett engedelmséget a keresztény nem ismer, mert Isten ilyet nem kíván, sőt nem is fogad el.

„A kegyelem képesít bennünket azokra a jó cselekedetekre, amelyekért az Úr jutalomban részesít. Magukban a cselekedetekben nincs érdem. Amikor minden tőlünk telhetőt megtettünk, még mindig tekintsük magunkat haszontalan szolgának. Nem érdemlünk köszönetet Istentől. Csupán a kötelességünket teljesítettük, s elvégezni sem tudtuk volna bűnös természetünk erejével. Az Úr felszólít bennünket, hogy húzódjunk közelebb Hozzá, és Ő is közelebb jön hozzánk. S közelében kegyelemben részesülünk. Ezáltal olyan munkát végzünk, amelyet megjutalmaz.” (Ellen G. White: *A Te Igéd igazság*, 139. o.)

A gyermeknevelés egyik fontos feladata, hogy gyermekeinket megtanítsuk a hűség kötelességteljesítésre, a lelkiismeretes munkára.

2 Milyen belső hozzáállás esetén van erkölcsi értéke a kötelességteljesítésnek? Mikor jelent ez örömet gyermekeinknek is, és hogyan fejleszti jellemüket?

Kol 3,23–24

„És valamit tesztek, lélekből cselekedjétek, mint az Úrnak, és nem embereknek. Tudván, hogy ti az Úrtól veszitek az örökségnek jutalmát: mert az Úr Krisztusnak szolgáltok.”

Vö. Péld 31,13. 17

„Véssük jól a fiatalok tudatába: nem azért járnak iskolába, hogy megtanulják, hogyan lehet kikerülni az élet kellemetlen feladatait és terheit. A nevelés célja, hogy jobb módszerek alkalmazásával, nemesebb célok kitűzésével megkönnyítse a feladatok elvégzését, a terhek elhordozását. Tegyük világossá: az élet igazi célja nem a lehető legtöbb haszon biztosítása önmaguknak, hanem az, hogy Alkotójuk dicsőségére kivegyék részüket a közös munkából, és segítő kezet nyújtsanak a gyengébbeknek, a tudatlanoknak.

A fizikai munka lenézésének egyik fő oka a hanyag, gondatlan munkavégzés. Ha valaki kényszerből, és nem szabad választás alapján dol-

gozik, lélektelenül végezve feladatát, önmagát sem becsüli, és mások megbecsülését sem nyeri el. Így nem szabad dolgozni... A tanulóknak el kell sajátítani a módszeres és találmányos munkavégzést. Meg kell tanulniuk az idővel, a mozdulataikkal való gazdálkodást... Tűzzék ki célul, hogy munkájukat olyan tökéletesen végzik, amennyire csak lehetséges. Ha így neveljük a fiatalokat, akkor mesterei lesznek a munkának, és nem rabszolgái... Aki a munkát csak robotnak tekinti és önelégült tudatlansággal fog neki, anélkül, hogy nagyobb hatékonyságra törekedne, annak a munka valóban teher lesz. Aki azonban a legegyszerűbb munkában is felismeri a benne rejlő tudományt, az a feladat szépségét és nemesítő hatását is észre fogja venni, és örömet leli abban. Az így nevelt fiatalok becsülettel látják el hivatásukat – bármi legyen is az –, s hasznossá és elismertté teszik környezetükben.”

„Minden kereszténynek kötelessége, hogy rendszerességre, alaposágra és gyorsaságra szoktassa magát. A lassú és kontár munkásnak nincs mentsége. Ha valaki mindig dolgozik és soha nem végzi el a munkáját, ennek az az oka, hogy nem viszi bele szívét és lelkét a feladatba. A lassú és rossz határfokkal dolgozónak be kell látnia, hogy e hibáján változtatnia kell. Fordítson nagy gondot ideje beosztására, hogy a legeredményesebben használhassa ki a perceket! Egyesek ügyes és módszeres munkával öt óra alatt elvégzik azt, amit mások tíz óra alatt. Vannak, akik állandóan dolgoznak a háztartásukban. Nem mint ha annyi tennivalójuk lenne, hanem mert nem jól osztják be az idejüket. Lassan, pepecselve, sok munkával nagyon keveset végeznek. De mindenki, aki akar, megszabadulhat a nehézkességtől és az időrabló szokásoktól. Dolgozzunk határozott céllal! Állapítsuk meg, mennyi időre van szükség egy adott feladathoz! Azután feszítsük meg minden erőnket, hogy a meghatározott időn belül elvégezzük a munkát! Meg lehet parancsolni annak a kéznek, hogy mozogjon fürgébben. Csak akarni kell. Akik nem határozzák el céltudatosan, hogy változtatnak munkamódszereiken, a megszokások rabjai lehetnek, mégpedig a rossz szokásoké. Képességeik fejlesztésével pedig a legjobb munkásokká, közkedvelt emberekké válhatnak, akiket önmagukért értékelnek.” (Ellen G. White: *A gyermeknevelés bibliai alapelvei*, 32–33. o.; *Krisztus példázatai*, 237–238. o.)

3 Hogyan szól a Szentírás a szorgalom erényéről, és milyen gyakorlati példákkal szemlélteti ennek értékét?

Róm 12,11

„Az igyekezetben ne legyetek restek, lélekben buzgók legyetek, az Úrnak szolgáljatok!”

Péld 12,26; 31,16. 27 (kiemelve: 31,27)

„Vigyáz a házanépe dolgára, és restségnek étvét nem eszi.”

Péld 22,29

„Láttál-e az ő dolgában szorgalmatos embert? A királyok előtt áll, nem marad meg az alsó rendűek között.”

a) *1Móz 24,24*

b) *1Móz 39,3–6. 20–23*

c) *Csel 20,34; 28,1–3/a*

.....

.....

.....

.....

„Potifár bizalma napról napra nőtt József iránt, végül intézőjévé emelte, rábízva minden vagyonát... A szemmel látható eredményesség, amely József munkáját és intézkedéseit kísérte, nem közvetlen isteni csoda következménye volt, hanem szorgalmát, gondosságát és kitartását koronázta Isten áldása. Sikerességét Isten kegyelmének tulajdonította, és még bálványimádó ura is ezt tartotta a páratlan eredményesség titkának. Általános, céltudatos fáradozása nélkül azonban sohasem érhetett volna el ilyen eredményt.”

„Az emberiség egyik legnagyobb tanítója, Pál, jókedvűen teljesítette mind az egyszerű, mind a legnagyobb kötelességeket. Ha Krisztusért végzett szolgálatában körülményei megkívánták, készségesen dolgozott mesterségében... Pál nem tekintette elveszettnek az így eltöltött időt... Oktatta munkatársait a lelki dolgokra, és példát mutatott a szorgalomban és az alaposágban. Ügyes, gyors munkás, mesterségében szorgalmas, lélekben buzgó volt, az Úrnak szolgálván (Róm 12,11).

Mesterségét végezve olyan emberekhez is hozzáfért, akiket egyébként nem érhetett volna el. Társainak megmutatta, hogy a mindennapi foglalkozásban megnyilvánuló ügyesség Isten ajándéka, aki gondoskodik mind az ajándék, mind a bölcsesség helyes felhasználásáról. Tanította, hogy még a mindennapi munkával is Isten legyen dicsőítve. Munkában megkérgesedett keze semmivel sem csökkentette keresztény lelkészként végzett szolgálatának, felhívásának erejét.” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*, 219. o.; *Az apostolok története*, 233., 231. o.)

4 Milyen kapcsolat van a kis és a nagy feladatok, valamint a földi dolgokkal és az Isten művével kapcsolatos kötelességek hű teljesítése között?

Luk 16,10–11

„Aki hű a kevesen, a sokon is hű az, és aki a kevesen hamis, a sokon is hamis az. Ha azért a hamis mammonon hívek nem voltak, ki bízna reátok az igazi kincset?”

1Krón 28,9/a

„Te azért, fiam, Salamon, ismerd meg a te atyád Istenét, és szolgálj néki tökéletes szívvel és jó kedvvel.”

.....

.....

„A jelen élet sikere és a jövő élet elnyerése a kis dolgokban tanúsított hűségtől és a lelkiismeretes odafigyeléstől függ. Isten műveinek legkisebbikét is ugyanaz a tökéletesség jellemzi, mint a legnagyobbat. A kéz, amely fenntartja a világegyetem működését, ugyanaz, amely lágy finomsággal a mezők liliumát alkotta... A szépségében és erejében arányos jellem a kötelességek elvégzésével épül fel. Hűség jellemezze életünket, legkisebb részletében éppúgy, mint a legnagyobbban. A kis dolgokban tanúsított becsületesség, a hűség és szívélyesség apró tettei boldoggá teszik életünket, és amikor munkánk e földön befejeződik, kitűnik majd, hogy a hűséggel végzett minden kicsiny feladat jó befolyást árasztott. Olyan befolyást, amely soha el nem vész.”

„»Aki a kevesen hamis, a sokon is hamis az«... Ha az embert a kis dolgokban nem vezetik helyes elvek, nem tud engedelmessé válni Istennek

a nagyobb és különlegesnek tartott feladatokban sem. Az apróbb ügyek intézése során melengetett hibáit beleviszi a fontosabb dolgokba is. Olyan elvek alapján cselekszik, amelyeket megszokott. Ismételt cselekedeteinkkel szokásokat alakítunk ki, szokásainkkal jellemünket formáljuk, jellemünk pedig meghatározza földi és örök sorsunkat. Csak a kis feladatokat hűséggel végezve szoktathatjuk hozzá magunkat ahhoz, hogy becsületesek legyünk nagyobb kötelezettségeinkben is...

Krisztus földi életében arra tanított, hogy fordítsunk nagy figyelmet a kis dolgokra. A megváltás magasztos munkájának terhe állandóan a lelkére nehezedett. A tanítás és a gyógyítás a legvégsőkig igénybe vette testét-lelkét. Mégis észrevette az élet és a természet legapróbb dolgait is...

Észrevette azt is, amikor a tömegből egy szenvedő asszony hozzáért. A hit legkisebb jelét sem hagyta válasz nélkül. Amikor Jairus leányát feltámasztotta, figyelmeztette a szülőket, hogy gyermeküknek ennie kell. Mielőtt nagy hatalmánál fogva kilépett a sírból, nem tartotta méltóságán alulinak, hogy gondosan összehajtsa a halotti ruhákat, amelyekben eltemették... Krisztus példáját kell követnünk, aki híven, lelkiismeretesen figyelt a kicsi dolgokra. Ez a titka a hívő ember eredményes munkájának és jó befolyásának.” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*, 632. o.; *Krisztus példázatai*, 247–248. o.)

Nagy emberek példája, akiket a kis feladatok hűséges elvégzése készített elő a magasabb rendű szolgálatra:

a) **1Sám 2,18; 3,15/a**

b) **1Kir 19,19. 21; 2Kir 3,11/b**

„Izráelben nem volt szokás, hogy a lévíták huszonötödik életévük betöltése előtt megkezdjék különleges szolgálatukat, de Sámuel kivétel volt e szabály alól. Évről évre egyre fontosabb megbízásokat kapott, s miközben még csak gyermek volt, felövezték gyolcs efóddal, ami azt jelezte, hogy Sámuel a szentély szolgálatára szenteltetett. Már ilyen fiatalon is kialakult benne a képességeihez mért köteleességtudat. Ezek kezdetben igen szerény és nem mindig kellemes köteleességek voltak, de ő legjobb tudása szerint, készségesen végezte el azokat. Válasát élete minden cselekedetébe belevitte. Isten szolgájának tekintette magát, s munkáját Isten művének. Fáradozásai kedvet találtak az Úr

előtt, mert indítékuk az Isten iránti szeretet, és az Ő akarata végrehajtásának őszinte vágya volt. Így lett Sámuel menny és föld Urának munkatársa, és Isten képessé tette arra, hogy nagy munkát végezzen Izráélért.”

„Isten akkor hívta el Elizeust prófétának, amikor apja szolgálva szántott a mezőn. Azt a munkát végezte, ami éppen kínálkozott. Vezető egyéniség volt, de tudott alázatosan szolgálni is. Nyugodt és szelíd volt, de energikus és következetes is, becsületes és megbízható. Szerette és félte Istent. Naponta ismétlődő, fárasztó munkája egyformaságában céltudatossá és nemes jelleművé nevelődött, egyre gazdagodott ismeretekben és lelki értékekben... A kis feladatokban mutatott megbízhatósága készítette fel Elizeust a nehezebb tevékenységek elvégzésére. Naponkénti gyakorlatias élete alkalmassá tette átfogóbb, magasabb rendű munkára. Megtanult szolgálni. Eközben megtanulta, hogyan kell tanítani és vezetni...

Sokan haszontalannak tartják az életüket... Mivel csak kisebb jelentőségű feladatokat teljesíthetnek, ezekben szolgálhatnak, azt gondolják, hogy joguk van nem csinálni semmit. Nincs igazuk! Az ember akkor is szolgálhatja Istent, amikor megszokott, hétköznapi feladatait végzi – fát vág, előkészíti a talajt, vagy szánt... Sokan különleges képességre vágnak, amellyel csodálatos munkát végezhetnének. Közben szem elől tévesztik a kezük ügyében lévő feladatokat... Az eredmény nem annyira a képességen, mint inkább a határozottságon és készségen múlik. Nem a ragyogó képességek tesznek alkalmassá arra, hogy megfelelően lássuk el a munkánkat, hanem a mindennapi feladatok lelkiismeretes elvégzése, a megelégedettség, a mások sorsa iránti őszinte, képmutatás nélküli érdeklődés. A legszerényebb sorsú ember életében is felfedezhető a valódi nagyszerűség...

Elizeus elfogadta a szolgálatra szóló meghívást, és egyetlen pillantást sem vetett hátra... Nem volt nagy a feladat, amit eleinte végeznie kellett. Köznapi kötelességei még mindig eszközül szolgáltak arra, hogy fegyelmezzék. Azt olvassuk, hogy vizet öntött mesterének, Illésnek a kezére. Kész volt bármit megtenni, amivel az Úr megbízta. Minden lépésnél az alázatosság és a szolgálatkészség leckéit tanulta. Mint a próféta személyes kísérője, továbbra is hűségesnek bizonyult a kis feladatok elvégzésében, mialatt naponta erősödő elhatározással

szentelte magát arra a küldetésre, amelyet Isten jelölt ki számára.”
(Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*, 631–632. o.; *Próféták és királyok*, Eli-
zeus elhívása c. fej., 137–140. o.)

5 Hogyan készítsük fel gyermekeinket – már kicsi koruktól kezdve – az élet harcaira, a megpróbáltatásokra, és a gonosz-szal vívandó küzdelemre? Milyenek lesznek már fiatalon azok, akiknek a szülei erre is figyeltek a nevelés során?

1Ján 2,14/b

„Írtam néktek, ifjak, mert erősek vagytok, és az Isten ígéje megmarad bennetek, és meggyőztétek a gonoszt.”

1Sám 16,18

„Akkor felelt egy a szolgák közül, és mondta: Ímé én láttam a Betlehemben lakó Isainak egyik fiát, aki tud hárfázni, aki erős vitéz és hadakozó férfiú, értelmes és szép ember, és az Úr vele van.”

.....

.....

„A gyerekeknek, a fiataloknak egész életükre szóló segítséget adunk, ha megtanítjuk őket, hogyan kell bátran megbirkózni a nehézségekkel. Szükségük van együttérzésünkre, de nem szabad bennük táplálni az önsajnálát érzését. Biztatni, erősíteni kell őket, nem pedig gyengíteni.

Meg kell tanulniuk, hogy ez a világ nem a felhőtlen örömök helye, hanem egy küzdőtér. A jó katonához hasonlóan nekik is el kell tudniuk viselni minden nehézséget. Meg kell tanulniuk, hogy a jellem igazi próbája: mennyire képesek terheket viselni, helytállni a nehéz helyzetekben, vagy elvégezni a rájuk bízott feladatokat, bár ezekért nem remélhetnek földi elismerést vagy jutalmat. A próbák elől ne meneküljünk el, hanem fordítsuk azokat a javunkra...

A gyermekek és a fiatalok tanulják meg, hogy minden legyőzött nehézség, minden kijavított hiba és tévedés egy-egy lépcsőfok a magasabb rendű élet eléréséhez. Akiknek az életében ez valósággá vált, azok kivétel nélkül az így szerzett tapasztalatok által tudták elérni.” (Ellen G. White: *A gyermeknevelés bibliai alapelvei*, 21–22. o.)

6 Hogyan vezessük rá a gyengébb, félénk gyermekeket is arra, hogy ők is erősek és győztesek lehetnek a földi élet nagy harcában? Milyen bátorító ígéretekkel készítsünk fel minden gyermeket a végidő megpróbáltatásaira is?

Zsolt 18,30. 33

„Mert általad táboron is átfutok, és az én Istenem által kőfalon is átugrom. Az Isten, aki felövez engem erővel, és tökéletessé teszi utamat.”

Péld 28,1/b

„...az igazak pedig, mint az ifjú oroszlán, bátrak.”

Jel 3,10

„Mivel megtartottad az én béketűrésre intő beszédemet, én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején, amely az egész világra eljön, hogy megpróbálja e föld lakosait.”

További tanulmányozásra: *Zsolt 46,2–3; 91,4. 7; 1Ján 5,4; 2Kor 12,9–10*

.....

.....

.....

.....

.....

Ezek az ígék az ígéretek értékes gyöngyszemei. Ismertessük meg ezeket gyermekeinkkel, magyarázzuk el, értessük meg velük, hogy mit is foglalnak magukban. Mindent tegyünk meg azért, hogy életre szólóan az emlékezetükbe vésődjenek. A félénk, szorongó gyermekek számára felszabadító, bátorító lesz, hogy hit által ők is erősek, bátrak lehetnek bármilyen élethelyzetben. Az energikus, magabiztosságra hajló gyermekeknek pedig szükséges alázatot tanulniuk, fontos tudniuk, hogy csak Isten teheti igazán erőssé és bölccsé az embert. Értessük meg velük, hogy az élet megpróbáló helyzeteiben Őrá kell támaszkodniuk, nem pedig önmagukra, és Isten a saját erőtlenségüket átérzőként tud nagy dolgokat tenni, ereje általuk nyilatkozik meg.

MIT TEHETÜNK GYERMEKEINK HITRE JUTÁSÁÉRT?

1 Hogyan tesz bizonyosságot a Szentírás arról, hogy gyermekeink az Úr tulajdonai, nekünk ajándékkul adott, kezünkre bízott kincsek? Miként szól arról, hogy szent kötelességünk zsenge gyermekkoruktól Teremtőjük ismeretére tanítani őket?

Zsolt 127,3

„Ímé, az Úrnak öröksége, a fiak, az anyaméh gyümölcse: jutalom.”

Zsid 2,13

„Én őbenne bízom... Ímhol vagyok én és a gyermekek, akiket az Isten nékem adott.”

Márk 10,13–14. 16

„Ekkor gyermekeket hoztak hozzá, hogy illesse meg őket, a tanítványok pedig feddik azokat, akik hozták. Jézus pedig ezt látván, haragra gerjedt és mondta nékik: Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket, és ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké az Isten országa... Aztán ölébe vette azokat, és kezét rájuk vetvén, megáldotta őket.”

.....

.....

„A gyermekek élete és lénye szüleiktől származik, mégis Isten teremtő ereje által van, mert Ő az életadó. Gondoljatok arra, hogy nem bánhattok úgy gyermekeitekkel, mintha saját személyes tulajdonaitok volnának. Ők az Úrnak öröksége, ezért a megváltás terve éppúgy magában foglalja a megváltásukat, mint a miénket. A szülőkre lettek

bízva, hogy az Úr tanítása és intése szerint neveljék őket, és képesek legyenek elvégezni munkájukat a mulandó életben és az örökkévalóságban is.”

„A gondjaira bízott gyermek minden anya számára szent megbízás Istentől. »Vedd ezt a fiút, vedd ezt a leányt – mondja Isten –, neveld fel nekem. Alakítsd jellemét a templom kifaragott oszlopának mintájára, hogy örökké fényeskedjék az Úr országában.«”

„Jézus az elé hozott gyermekekben kegyelmének örököseit, országának polgárait látta... Tudta, hogy ezek a gyermekek hallgatnak rá, és jóval készségesebben fogadják el megmentőjüknek, mint sok világias, bölcs és keményszívű felnőtt... A menny Uralkodója nem tartotta méltóságán alulinak, hogy válaszoljon kérdéseikre, és fontos tanításait gyermeki felfogóképességüknek megfelelő egyszerűséggel tárta eléjük...

Amikor Jézus azt mondta a tanítványoknak, hogy engedjék a gyermekeket Őhozá jönni, valójában minden időben élő követőihez szólt: egyházi tisztviselőkhöz, prédikátorokhoz, segítőkhöz, minden keresztényhez. Jézus vonzza a gyermekeket, és megparancsolja nekünk, hogy engedjük őket Hozzá menni... Ne beszéljetek úgy a vallásról, mintha azt gyerekek nem érthetnék meg, ne tegyetek úgy, mintha nem kellene Krisztust már gyerekkorukban elfogadniuk... Jézus szeretettel vágyakozik nemcsak a legjobban viselkedő gyerekek után, hanem azok után is, akiknek kifogásolható örökletes jellemvonásaik vannak.”

„Gyermekkorban a gondolkodás még nagyon fogékony a külvilág hatásaira, s könnyen formálható... Isten azt szeretné, ha minden gyermek már kicsiny korában az Ő gyermeke lenne... Gyermeki szívük kész lehet az olyan hatások befogadására, amelyek végül tartósnak bizonyulnak... Egész gondolkodásmódjuk gyökeresen megváltozhat, úgy, hogy a bűn nem lesz kívánatos számukra, hanem utált és kerülendő dologgá válik...

Egyszer megkérdeztek egy lelkészt: a gyermek hány éves korától reménykedhetünk, hogy kereszténnyé válik? »A kornak ehhez semmi köze – volt a válasz. – Jézus szeretete, a hit, a bizalom, a megnyugvás, mind olyan dolgok, amelyekkel egyezik a gyermeki természet. Ahogy egy gyermek bízni tud az édesanyjában, úgy bízik Jézusban is, és úgy szereti Őt.«

A nyolc-tíz-tizenkét éves gyermekek már elég idősek ahhoz, hogy a személyes kereszténységről beszéljete nekik. Ne tanítsátok azt, hogy ráérnek majd később megbánni bűneiket, s hinni az igazságban. Megfelelő neveléssel már nagyon fiatalon helyes nézet alakulhat ki bennük saját bűnös állapotukról, és arról, hogy Krisztus segítségével az üdvösség útján járhatnak... Tanítsátok gyermekeiteknek, hogy a fiatalkor a legalkalmasabb idő az Úr keresésére...

Ismertessétek meg velük hitünk alapelveit, az okokat, amiért szombatünnepelők vagyunk, és hogy miért hívott el bennünket Isten mint Izráel gyermekeit: hogy választott nép, szent nemzet, a Földön élő valamennyi nemzettől különálló és megkülönböztethető nép legyünk. Egyszerű szavakkal magyarázzuk meg ezeket gyermekeinknek, hogy könnyen megértsék, s ahogy növekednek, szabjuk a tanításokat is növekvő képességeikhez, így rakhatjuk le bennük az igazság alapjait. Akik gyermekeket és fiatalokat oktatnak, kerüljék az unalmas, hosszúra nyújtott magyarázatokat. A rövid, de lényegre törő tanításoknak kellő hatásuk lesz... Néhány értékes és figyelmet keltő megjegyzés hatásosabb, mint a hosszadalmas tanítás... Az esték legyenek a nap legszebb órái, amelyeket a gyermekek türelmes tanítgatására szenteljünk, hogy az igazság ösvényén haladhassanak.” (Ellen G. White: *Boldog otthon*, 238. o.; *A nagy Orvos lábnymán*, 261. o.; *Jézus élete*, 432., 434–435. o.; *Gyermeknevelés*, 340., 344., 348. o.)

2 Hogyan törekedjünk először a helyes istenkép kialakítására gyermekeinkben, és ezzel együtt az őszinte, személyes hitre nevelésükre?

Jak 1,17

„Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világoóságok Atyjától száll alá, akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka.”

1Krón 28,9

„Te azért, fiam, Salamon, ismerd meg a te atyád Istenét, és szolgálj néki tökéletes szívvel és jó kedvvel; mert az Úr minden szívbe belát és minden emberi gondolatot jól ért. Hogyha Őt keresed, megtalárod; ha ellenben Őt elhagyod, Ő is elhagy téged mindörökké.”

„A szülők ne kényszerítsék gyermekeiket látszatvallásosságra, hanem vonzó módon tárják fel előttük az igazság örök alapelveit.”

„A gyermekek már korai éveiktől kapjanak vallási oktatást. Nem ítélező lelkülettel, hanem derűs, vidám lélekkel.”

„Amikor az anya megtanítja gyermekeit, hogy szeretetből engedelmeskedjenek neki, tulajdonképpen a keresztény élet első leckéjét adja. Az anya szeretete képviseli a gyermek számára Krisztus szeretetét, s az édesanyjukban bízó, engedelmeskedő kicsinyek megtanulnak bízni a Megváltóban is, és engedelni Neki.”

„Az első lecke, amit egy gyermeknek meg kell tanulnia, hogy Isten az ő Atyja. Ezt már legkorábbi éveikben tanítsuk meg nekik... Foglaljuk bele minden egyes tanításba Isten szeretetét. Az apák és anyák tanítsák Isten szeretetére a csecsemőt, a gyermeket és a fiatal egyaránt. A kisgyermek legelső szavai szóljanak Jézusról. A gyermekeknek adott minden tanítás legyen kapcsolatban Krisztussal... Az anya egyszerű szavakkal beszéljen Krisztus földi életéről, s ami még ennél is több, mindennapi életében gyakorolja a Megváltó tanításait... Az első szavak között, amelyekre a gyermekek felfigyelnek, ott kell lennie Jézus nevének, s már egészen kicsi korukban az imádság zsámolyához kell vezetni őket. Gondolataik legyenek megtöltve az Úr életéből vett történetekkel, és képzeletükben élő valóság legyen az eljövendő világ dicsősége...

Istent megismerni egyenlő az örök étellel. Erre tanítjátok-e gyermekeiteket, vagy arra, hogy megfeleljenek a világ követelményeinek?

Már egészen kicsi korukban meg kell tanítani a gyermekeket arra, hogy hibáikat és tévedéseiket Jézus elé vigyék. Tanítsátok őket, hogy naponta kérjenek bocsánatot minden rosszért, amit elkövettek.” (Ellen G. White: *Boldog otthon*, 274. o.; *Gyermeknevelés*, 341–342., 347–348. o.; *Jézus élete*, 433. o.)

3 Milyen magatartást kell tanúsítanunk Isten iránt, mi a helyes mind a felnőttek, mind a gyermekek részéről? Elegendő-e, ha csak ismereteket közlünk és gyülekezetbe visszük gyermekeinket, de a helyes magatartás kialakítására nem fordítunk figyelmet és gondot?

Zsolt 34,12

„Jöjjetek fiaim, hallgassatok rám, megtanítlak titeket az Úr félelmére!”

Préd 12,15–16

„A dolognak summája, mindezeket hallván, ez: Istent féljed, és az Ő parancsolatait megtartsd, mert ez az embernek fődolga! Mert minden cselekedetet az Isten ítéletre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az.”

Péld 8,13; 1Kir 18,3–4. 12/b

.....

.....

.....

Az istenfélelem lényegét így határozhatjuk meg: jó értelemben vett félelem, azaz a végtelenül bölcs, szent és tökéletes Isten félelemmel vegyes, megilletődött, tiszteletteljes csodálata. Az istenfélelem az Úr iránti mélységes tiszteletben és szeretetben nyilatkozik meg. Ez együtt jár az engedelmséggel, mert akit valóban csodálunk és tisztelünk, azt szeretjük, és kiváltságnak tekintjük, hogy szeretetből engedelmeskedjünk neki.

„A királyi udvarban, ahol Jézabel volt az úrnő, a palota felügyelője olyan ember volt, aki őszintén félt Istent... Akháb palotájában ott találjuk Abdiást, aki szívesen vállalta a közösséget a megvetett hívőkkel...”

Abdiás korán megtért... Nagyon figyelemre méltó, ahogy ő maga beszél erről: »A te szolgád féli az Urat ifjúkorától fogva.« Nem emlékszem, hogy valaha is e szavakkal jellemezték volna egy gyermek kegyességét, pedig ez a kifejezés általánosan használt a Szentírásban. Mi inkább ezt mondjuk: »Ez a kedves gyermek szerette az Urat.« Nem

vonom kétségbe, hogy így is helyes kifejezést használunk, a Szentírás mégis »az Úr félelméről« beszél, mint amely a »bölcsség kezdete«. Dávid pedig ezt mondja: »Jöjjetek fiaim, hallgassatok rám! Megtanítalak titeket az Úr félelmére.«

Ha az ember fiatalon tér meg az Úrhoz, megmenekül egy sereg olyan dologtól, amelyet később megbánna... Ha az ember fiatalon kereszténnyé lesz, nem esik bele olyan könnyen az ifjúságot jellemző túlzásokba. Minden valószínűség szerint keresztény házastársat választ, és így hívő társaságban járja az élet útját a menny felé. A gyülekezetben keresi baráti körét... Barátai segítik előrehaladni az erény útján, és nem kísértik a bűnre... A fiatalon megtért embernek alkalma van szent szokásokat kialakítani, és nem lesz rossz szokások rabszolgájává. A szokásaink lassan második természetünké válnak, nagyon nehéz új szokásokat felvennünk, de amelyek fiatalon kialakultak, azok késő öregségünkig megmaradnak. Megfigyeltem továbbá, hogy akik fiatalon lesznek kereszténnyé, gyorsabban és könnyebben haladnak a megszentelődés útján, mint mások. Nem kell oly sok mindent elhagyniuk, és nem terheli lelkiismeretüket a múlt számos fájdalmas bűne...

Abdiást nem rontotta meg az idők változása, ugyanaz maradt időskorára, aki fiatalon volt. Nem sodorta magával a gonosz idők divatja... A papok és lévíták Júdába menekültek, a prófétákat megölték, aki mégis megmenekült, az elrejtőzött, és nem volt nyilvános istentisztelet, ahol az Urat imádták volna. A templom messze volt, Jeruzsálemben. Abdiás nem kapott erősítést, vigasztalást sehonnan – és mégis hűséges maradt.

Átlagon felüli bölcsségre volt szüksége: nem mondott le tisztességéről, de hitéből sem engedett. Abdiás valóban olyan ember volt, aki »tartotta az erődöt«, mert kötelességének érezte, hogy amikor Jézabel halálra üldözi a prófétákat, ő ott maradjon, hogy megmentse az Úr legalább száz szolgájának életét. Még ha semmi mást nem tudott volna tenni, ez akkor is nagyon nagy tett volt... Bár Akháb udvartartásának felügyelője volt és Jézabel közelében élt, Abdiás mégis azt a tanúságtételt nyerte a Szentlélektől, hogy »igen félte az Urat«... Nagy vigasztalás, ha öregkorunkban vissza tudunk tekinteni egy teljesen Isten szolgálatában eltöltött életre. Nem azért, hogy erre hivatkoz-

zunk Istennél, mintha ez valamilyen érdem volna, hanem azért, hogy áldjuk az Urat érte.” (C. H. Spurgeon: *Gyermekek, jöjjetek!* c. írásából, idézi: Sola Scriptura főiskolai lap 2000/1–2., 54–56. o.)

4 Hogyan neveljük a gyermekeket az Ige szeretetére, a Biblia személyes, folytonos olvasására és kutatására, már kicsi koruktól fogva?

Zsolt 119,140

„Felettből tiszta a Te beszéded, és a Te szolgálád szereti azt.”

Jer 15,16/a

„Ha szavaidat hallattad, én élveztem azokat, a Te szavaid örömmre váltak nékem és szívemnek vigasságára.”

Vö. *Péld 30,5; 2Tim 3,14–17*

.....

.....

.....

.....

„Tegyétek rendszeres szokássá a közös igetanulmányozást a családi körben! Inkább hanyagoljatok el bármilyen más fizikai szükségletet, de a lélek semmiképpen ne szenvedjen hiányt az élet kenyerében... Ne szakítsátok meg a családi Biblia-kört a látogatók kedvéért sem. Ha véletlenül éppen ilyenkor érkezik hozzátok valaki, hívjátok őt is, hogy csatlakozzon hozzátok. Mindenki számára legyen nyilvánvaló, hogy Isten szavának megismerését sokkal többre értékelték, mint bármilyen földi nyereséget vagy élvezetet...

Szülők, szánjatok mindennap egy kis időt arra, hogy gyermekeitekkel közösen tanulmányozzátok a szombatiskolát!... A szülők éppen olyan áldáshoz juthatnak ezekből a leckékből, mint a gyermekek. A tanulmány legfontosabb pontjaival kapcsolatos bibliai idézeteket tanuljuk meg kívülről, nem kötelességképpen, hanem nagyszerű kiváltsággént... A Biblia tanítása közben sokat nyerhetünk, ha meg-

figyeljük a gyerekek gondolatmenetét. Figyeljük meg, mi érdekli őket, és keltsük fel érdeklődésüket, hogy megtudják, mit mond a Biblia a kérdéses témáról. Isten, aki különböző képességekkel és hajlamokkal teremtett bennünket, Igéjében mindenki számára tartogat fontos tudnivalót. Amikor a tanulók felismerik, hogy a Biblia tanításait a saját életükre is alkalmazhatják, tanítsátok őket arra, hogy mindenkor a Szentírást tekintsék tanácsadójuknak...

Ne gondoljátok, hogy a gyermekek számára a Biblia túl fárasztó olvasmány. Értelmes magyarázat segítségével egyre érdekesebbé és vonzóbbá válhat az Ige. Az élet kenyerévé lesz számukra, amely soha el nem avul, melyet soha meg nem unnak. Frissesség, erő és szépség rejlik benne, amely elbűvöli és lenyűgözi a kicsiket és a fiatalokat...

A családi áhítatot nem szabad a körülményektől függővé tenni. Nem engedhetjük, hogy időnként... a sok tennivaló miatt elhanyagoljuk az imádságot. Ha így teszünk, azt a benyomást keltjük gyermekeinkben, hogy az imának nincs különösebb jelentősége... Apák és anyák, bármennyire is rátok nehezedik a mindennapi tennivalók terhe, soha ne mulasszátok el összegyűjteni családokat Isten oltára előtt! Kérjétek a mennyei angyalok oltalmát, hogy vigyázzanak otthonotokra! Ne feledjétek, hogy szeretteitek mindnyájan kísértéseknek vannak kitéve...

Ne húzzuk el olyan sokáig az időt... hogy azután mindannyian túl kimerültek legyünk, nem találva örömet az áhítat idejében. Az este valamely korai órájában, amikor sietség nélkül, odafigyelve imádkozhatunk, hálaadással tárjuk fel könyörgésünket, és emeljük fel szavunkat boldogan, köszönettel Istenhez.” (Ellen G. White: *Gyermeknevelés*, 358–361., 366. o.)

5 Hogyan lehetnek gyermekeink már kiskoruktól az Úr tanúságtevői magatartásukkal és szavaikkal egyaránt?

2Kir 5,1–3

„Egyszer portyázó csapatok mentek ki Szíriából, és Izráel országból egy kis leányt vittek el foglyul, és ez Naámán feleségének szolgált. És mondta az ő asszonyának: »Vajha az én uram szembe lenne azzal a prófétával, aki Samáriában van, kétség nélkül meggyógyítaná őt a belpoklosságból.«”

Mát 21,15–16

„A főpapok és írástudók pedig, látván a csodákat, amelyeket cselekedett, és a gyermekeket, akik kiáltottak a templomban, ezt mondva: »Hozsánna a Dávid fiának«, haragra gerjedtek. És mondták néki: »Hallod, mit mondanak ezek?« Jézus pedig mondta nekik: »Hallom. Sohasem olvastátok-e: A gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicsőséget.«”

.....

.....

.....

„Nem tudjuk, hogy gyermekeink milyen területen szolgálnak majd. Lehet, hogy életüket családi körben élik le. Talán az élet egyszerű dolgaiban foglalatkoskodnak, vagy pogány földeken az evangélium tanítóiként szolgálnak majd. De Isten mindnyájukat egyaránt misszionáriusokká hívta el, hogy a kegyelmi üzenetet hirdessék a világnak...

Nekünk – mint szülőknek és keresztényeknek – kötelességünk helyes irányt mutatni gyermekeinknek. Körültekintéssel, bölcsen, tapintatosan kell a krisztusi szolgálat ösvényére vezetnünk őket. Istentől kapott szent megbízatásunk, hogy gyermekeinket az Ő szolgálatára neveljük. Elsőrendű kötelességünk, hogy olyan hatásoknak tegyük ki őket, amelyek eredményeként a szolgáló életet választják, és biztosítanunk kell számukra a szükséges képzést is.”

„A fogoly leány magatartása abban a pogány házban nagyszerűen tanúsítja, milyen befolyása van a gyermekkorban kapott otthoni nevelésnek. Nincs szentebb az apák és anyák megbízatásánál. Gyermekeik gondozása és nevelése a feladatuk... Példájuk és tanításuk jórészt meghatározza a gyermekek jövőjét... Amikor ezt a héber kislányt szülei Istenről tanították, nem tudták, hogy mi lesz a sorsa. De hűségesen teljesítették feladatukat, és gyermekük a szíriai sereg fővezérének otthonában bizonyosságot tett Istenről, akit megtanult tisztelni.”

„Istennek sokkal magasztosabb szándékai vannak a közöttünk felnövő gyermekekkel, semhogy azt felfoghatnánk. A múltban Isten a legszerényebb sorból hívta el azokat, akiket hűségesnek látott, hogy bizonyosságot tegyenek róla a világ legelölkelőbb helyein. A mai gyer-

mekek, akik úgy nevelkednek fel, mint júdeai otthonában Dániel – tanulmányozva Isten Igéjét és műveit, megtanulva a hűséges szolgálat leckéit –, még törvényhozói testületek előtt, törvényszéki termekben vagy királyi udvarokban fognak állni mint a királyok Királyának tanúi... Kapjon minden gyermek helyes nevelést a legmagasabb rendű szolgálatra! »Reggel vesd el a te magodat, és este se pihentesd kezedet, mert nem tudod, melyik jobb, ez-e, vagy amaz.« (Préd 11,6)” (Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnyomán*, 275–276. o.; *Próféták és királyok*, 154–155. o.; *Nevelés/Előtted az élet*, 260., 264–265. o.)

6 Hogyan tanítsuk gyermekeinket, hogy szeressék az Úr népét, Isten ügyét, és az Ő házát? Mire kell rávezetnünk őket ezzel kapcsolatban ma, a végidő utolsó szakaszában?

Zsolt 33,12

„Boldog nép az, amelynek Istene az Úr, az a nép, amelyet örökségül választott magának.”

Zsolt 133,1

„Ímé, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak!”

Mát 21,12–13

„Bement Jézus az Isten templomába, és kiüzte mindazokat, akik árultak és vásároltak a templomban, s a pénzváltók asztalait és a galambárosok székeit felforgatta. És mondta nékik: »Meg van írva: Az én házam imádság házának mondatik. Ti pedig azt latrok barlangjává tettétek.«”

Zsolt 28,8; Józs 24,15

.....

.....

.....

„Minden igehirdetésnél hagyjunk egy kis részt a gyermekek javára. Isten szolgálja hűséges barátaivá teheti őket. Egy alkalmat se veszítsen el, hogy segítsen nekik eljutni a Szentírás alaposabb ismeretére. Ez jobban elzárja az utat Sátán cselfogásai elől, mint gondolnánk. Ha a

gyermekük korán megismerik Isten ígéjének igazságait, ezzel válaszfalat emelünk az istentelenség ellen, és képesek lesznek szembeszállni az ellenséggel a »meg van írva« szavak segítségével. Aki gyermekeket és fiatalokat tanít, kerülje az unalmas szövegeket. A rövid, találó beszéd jó benyomást kelt. Ha sokat kell mondanunk, tegyük azt több rövidebb szakaszban. Az itt-ott tett érdekfeszítő megjegyzések többet használnak, mint az egyszerre adott sok tanítás. A hosszú beszédek kifárasztják a fiatalok értelmét. A túl sok beszéd még ellenszenvet is kiválthat a lelki tanítással szemben, éppúgy, ahogy a túl sok évés megterheli a gyomrot, csökkenti az étvágyat, és ételundorhoz vezet. A gyülekezetnek és különösen az ifjúságnak szóló tanítást pontról pontra, tantételenként haladva – itt is egy kicsit, ott is egy kicsit – kell átadnunk számukra. A gyermekeket nagy gyengédséggel vezessük közel a mennyhez, ne pedig szigorúsággal.”

„Az Isten iránti valódi tisztelet magában foglalja Isten végtelen nagyságának és jelenlétének érzetét. A Láthatatlan iránti érzésnek minden gyermek szívére mély hatást kell gyakorolnia... Isten házában gyakran meggyalázzák, és a szombatot gyakran megromtják a szombattartók gyermekei. Néha még azt is megengedik nekik, hogy szaladgáljanak az épület körül... Így az a hely, ahol szentségnek és csendességnek kellene uralkodnia, ahol tökéletes rendnek, tisztaságnak és alázatosságnak kellene lennie, teljes zűrzavarrá, »Babilonná« válik. Ez elég ahhoz, hogy kiváltsa Isten nemtetszését, és megvonja jelenlétét összejöveteleinktől...”

Ha az egyház vezetőinek, a lelkészeknek és a gyülekezet tagjainak, az apáknak és anyáknak nincs magasrendű felfogásuk az istentiszteletről, mit várhatunk a tapasztalatlan gyermekektől? Gyakran csoportokban látjuk őket, távol a szüleiktől, akiknek pedig ügyelniük kellene rájuk...

Ha a gyermekeket a gyülekezeti összejövetelekre viszitek, meg kell értetnetek velük, hol is vannak – nem otthon, hanem olyan helyen, ahol Isten található az Ő népével. Egész idő alatt minden játéktól mentesen, csendben kell lenniük, s akkor Isten felétek fordul, és megáld titeket... Ha ehhez a mércéhez ragaszkodtok, akkor egyetlen szónak is elég súlya lesz ahhoz, hogy fegyelemre bírjátok őket, amikor nyugtalanogni kezdenek a gyülekezetben. Ám ha mégsem lehet

rendreutasítani, vagy a szülő úgy érzi, hogy a rendreutasítás többet követel, akkor a gyermeket azonnal ki kell vinni a helyiségből, s nem szabad hagyni, hogy elterelje a hallgatók figyelmét a prédikációról. Istent szégyenítjük meg a laza fegyelmezővel...

Ritkán tanítják a gyermekeket arra, hogy a prédikátor Isten követe, s hogy a szájából elhangzó üzenet Isten egyik eszköze a lelkek megmentésére... Nem szabad hanyagul vagy közömbösen kezelnünk semmit, ami szent, semmit, ami Isten tiszteletével kapcsolatos.” (Ellen G. White: *Az evangélium szolgálói*, Igehirdetés gyermekeknek c. fejj.; *Gyermeknevelés*, 380–386. o.)

Őszintén beszélgetnünk kell gyermekeinkkel az egyház mai állapotával kapcsolatos kérdésekről is. A nagyobbak már megértik a laodiceai állapot mibenlétét, a maradék egyház megújulására, az evangéliumhirdetés befejezésére vonatkozó bibliai ígéreteket, ha egyszerűen, a gyermekek szintjén magyarázzuk el nekik. Igen hatékonyan és igaz hitbéli szemlélettel mondhatjuk el mindazt, amit az adventmozgalom történetével kapcsolatban tudniuk, érteniük szükséges, annak a szemléltetésnek a segítségével, amelyet a *Miller testvér álma* c. fejezet tartalmaz Ellen G. White *Tapasztalatok és látomások* c. könyvében.

*Az e heti adomány
a könyvterjesztő munkát támogatja.*

AZ IDŐSÖDŐ SZÜLŐK ÉS AZ IDŐSEBB NEMZEDÉK IRÁNTI MAGATARTÁS

1 Milyen alapvető tanítás található a Bibliában arról, hogyan viszonyuljunk a szülőkhöz és az idősebbekhez, s mit jelent ez?

2Móz 20,12, vö. 1Tim 5,12–13

„Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad tenéked.”

.....

.....

A kérdés jelentőségét mutatja, hogy az örök isteni törvényen, a Tízparancsolaton belül külön rendelkezés szól erről, és ez az első, amely az emberek egymás közti kapcsolatait szabályozza. De vajon miért a szülők és az idősebbek tiszteletére szólít fel, miért nem arra, hogy szeressük őket? Mit jelent a tisztelet? Ezen gondolkodva eszünkbe juthat a második parancsolat is, amely viszont Istenen kívül bárkinek és bárminek a tiszteletét tiltja. A tisztelet egyrészt azt jelenti, hogy felnézek valakire, többre tartom magamnál, mert van mit tanulnom tőle, és adok a véleményére. Másrészt követem is ezért, és engedelmes vagyok neki. A tiszteletnek egyéb kifejezési formái is vannak, amelyeket leginkább a megbecsüléssel, a méltányossággal, a gondoskodással jellemezhetnénk.

„Az atyai és anyai hivatást Isten külön kitünteti azzal, hogy nem egyszerűen azt parancsolja, szeressük szüleinket, hanem tiszteljük őket... A tisztelet több: nemcsak a szeretetet foglalja magában, hanem tisztességtudást, alázatot és hódolatot is, mintha valami királyi fenség rejtőzne bennük. Nem is csak azt parancsolja, hogy szépen és tiszte-

lettel szólítsuk meg szüleinket, hanem nagyra becsüljük, és Isten után a legtöbbre tartsuk őket, mert akit őszintén kell tisztelnünk, azt igazán nagyra kell becsülnünk. Szoktassuk az ifjúságot arra, hogy Isten helyettesét lássa a szülőben, és úgy vélekedjék, hogy még ha megvetett, szegény, törődött és különös is a szülője, akkor is atyja és anyja, és Isten adta őt.” (Luther Márton: *Nagy Káté*)

A parancsolathoz kapcsolódó ígéretnek nagy jelentősége van. Felhívja a figyelmet arra, hogy amennyiben betöltjük a törvényt, bennünket is tisztelni, méltányolni, segíteni fognak, életünkön megnyugszik Isten áldása, és mivel a tisztelet gyakorlása közben igaz önzetlenséget tanulunk, az örök élet részeseivé is válunk az Úr segítségével.

„A Kánaánba igyekvő izraelitáknak ez a parancsolat záloga volt annak, hogy – ha engedelmeskednek – sokáig élhetnek azon a jó földön. Azonban messzemenő, mélyebb értelme is van: Isten egész Izraelére is vonatkozik, hiszen örök életet ígér a bűn átkától megszabadult Földön.” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*, 312. o.)

2 Mi az oka a hívő családokban és a gyülekezetekben is egyre gyakrabban tapasztalható tiszteletlenségnek? Mit tehetünk ennek elkerülése érdekében?

2Tim 3,1–3 (kivonatosan)

„...mert lesznek az emberek magukat szeretők... kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok... szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek...”

Mik 7,6

„Mert a fiú bolondnak tartja atyját, a leány anyja ellen támad, a meny az ő napára; az embernek saját háznépe az ellensége.”

Az otthoni nevelés szerepéről: *1Tim 3,4; Tít 1,6*

.....
.....
.....

Az egyik ok a világból mindannyiunkat érő számtalan káros hatás, mely arra sarkall, hogy időhiányra, fáradtságra vagy egyéb okokra

hivatkozva ne adjuk meg a kellő tiszteletet azoknak, akiket ez megillet. A rossz befolyások és önmagunk ellen is fel kell venni a küzdelmet, ha Krisztust követjük. A másik ok a szülők helytelen nevelési szokásaiban keresendő. Sokan értelmezik tévesen a gyermekek önállóságának, személyiségének tiszteletben tartását, összetévesztve a fegyelmezés kérdésével, s ennek eredményeként a gyermek szinte bármit megtehet, komolyabb következmények nélkül. Ennek egyik megnyilvánulása, hogy a kicsik nem szüleikként, hanem barátként, játszótársként kezelik apjukat, anyjukat – ami beszédükben és tetteikben is súlyos hibákban jelentkezik –, s ugyanígy a nagyszülőket, tanárokat, és általában a felnőtteket. A legtöbb esetben még ki lehet javítani a rossz szokásokat, de az is törvényszerű, hogy minél előbb fogunk hozzá, annál nagyobb az esély a jóvátételre.

„Ha a gyermekeknek megengedik, hogy otthon tiszteletlenek, engedetlenek, hálátlanok és durcásak legyenek, akkor az ő bűneikért szüleik lesznek felelősek... Ha a szülő Isten vezetése alatt álló keresztény, akkor megköveteli gyermekeitől a tiszteletet. Mondjátok el pontosan és világosan nekik, hogy mit vártok tőlük. Ha a szülők nem tartják fenn tekintélyüket, akkor a gyermekek nem fogják tisztelni a tanítókat és az iskolai szabályokat sem. A megbecsülést és a tiszteletet nem tanították meg nekik otthon, mert szüleik egyenrangúnak tekintették őket magukkal. Tanúsíts tiszteletet gyermekeid iránt, és nekik se engedd, hogy akár csak egyetlen tiszteletlen szót is mondjanak neked!

A tiszteletadás kegyelmi ajándék, amit gondosan ápolnunk kell. Minden gyermeket meg kell tanítani az Isten iránti őszinte tiszteletre... Világítsatok rá előttük arra, hogy a valódi tisztelet az engedelmességben nyilvánul meg.” (Ellen G. White: *Gyermekevelés*, 63–65. o.)

Egy másik kikerülhetetlen probléma a tegezés. Mind otthonunkban, mind a testvéri közösségben a legtöbben tegezzük egymást – ami önmagában helyes, mert mennyei Atyánkat is így szólítjuk meg –, de ez akaratlanul is tiszteletlen megnyilvánulásokhoz vezethet. A tegezés nem jogosítja fel a fiatalokat, hogy az idősebbeket úgy kezeljék, mint kortársaikat. Azonban ezt sokszor nem veszik figyelembe, ezért esetlen, sőt tapintatlan szavakkal, illetlen módon beszélnek az érettebb korúakkal, ami azután megbántódáshoz vezet. Mindannyiunk fele-

lőssége, hogy egymást szeretettel, de világos szavakkal és jó példával neveljük, intsük, segítsük a keresztényi tiszteletadásra.

3 Hogyan, miben nyilvánuljon meg az idősebbek iránti tisztelet?

3Móz 19,32

„Az ősz ember előtt kelj fel, és a vén ember orcáját becsüld meg, és félj a te Istenedtől. Én vagyok az Úr.”

1Pét 5,5

„Ti ifjabbak, engedelmeskedjétek a véneknek: mindnyájan pedig egymásnak engedelmeskedvén, az alázatosságot öltsetek fel, mert az Isten a kevélyeknek ellene áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.”

Vö. *Ján 19,26–27*

.....

.....

.....

Az idősebb generációval mindenekelőtt legyünk előzékenyek, udvariasak. Megbecsülésük a szívünkéből fakad, ha átgondoljuk, mennyi terhet hordoztak életükben, milyen sok fájdalmas és örömteli tapasztalat van a hátuk mögött, mit köszönhetünk nekik, akár személyesen is. Ne csak lelkünkben adózzunk hálával, de fejezzük is ki tiszteletünket: felállással, helykínálással, a segítségünk felajánlásával, türelmes odafigyeléssel, gyengéd gondoskodással, gondolataik, kéréseik figyelembevételével stb. Megváltónk legyen ebben is a példaképünk, aki élete utolsó perceiben is gondoskodott édesanyja jövőjéről. Az ötödik parancsolattal kapcsolatban a következőket olvashatjuk: „Nemcsak azt rendeli el, hogy a gyermekek tisztelettel és engedelmességgel adózzanak szüleiknek, hanem kötelezi is őket, hogy szeressék szüleiket, könnyítsenek gondjaikon, óvják tekintélyüket, öregkorukban támogassák és vigasztalják őket.” (Ellen G. White: *Patriárkák és próféták*, 312. o.)

Luther Márton ezt írta: „Tisztességesen beszéljünk velük, ne ellenkezzünk, és ne hangoskodjunk velük... Szolgáljuk, segítsük és gon-

dozzuk őket, amikor öregek, betegek, törődöttek vagy szegények, és mindezt ne csak örömet, hanem alázatosan és tisztelettel tegyük, mintha Istennek tennénk. Mert aki tudja, hogy őszinte szívvel kell becsülnie szüleit, az maga elé és maga mellé ülteti őket, és szolgál nekik azzal, amije van, s ami csak telik tőle.” (Luther Márton: *Nagy Káté*)

A tisztelet nem távolságtartó, hűvös udvariasság, hanem gyengéd-ség, együttérzés, türelem, a szeretet gyakorlásának olyan különösen finom formája, amit csak a gyermekek felé szokás kinyilvánítani. Az idősek ezt ugyanolyan teljességgel igénylik, ahogyan a kisgyermekek.

4 Melyek az idősor legjellemzőbb sajátosságai, amelyeket mindig szem előtt kell tartanunk?

Préd 12,3–7

„Emlékezzél meg a te Teremtődről ifjúságod idejében, míg a veszedelem napjai el nem jönnek, és míg el nem jönnek az esztendőök, melyekről azt mondd: nem szeretem ezeket!... Az időben, mikor megremegnek a háznak őrizői, és megrogynak az erős férfiak... és meghomályosodnak az ablakon kinézők. És az ajtók kívül bezáratnak, amikor is a malom zúgása halkabbá lesz, és felkelnek a madárszóra, és halkabbá lesznek minden éneklő leányok. Minden halmocskától is félnek, és mindenféle ijedelmek vannak az úton.”

A bűn következményeként az ember fizikuma idősorára egyre jobban leépül, ereje fokozatosan csökken, lelke, idegrendszere sebezhetőbbé válik. Természetesen ahány ember, annyiféleképpen jelentkezik ez, de általános jelenségek szinte mindenkinél előfordulnak, ahogyan erről Salamon is írt. Ilyenek a látás és a hallás romlása, az ízületek kopása, majd fájdalma, az izom- és csontvázrendszer gyengülése, a fáradékonyság, a fogak elvesztése, az emésztési folyamatok lassulása, az immunrendszer kimerülése, amely miatt könnyebben támadják meg az embert a fertőző betegségek. Lelki téren az előzőekből törvényszerűen következik a külvilágtól való elzárkózás, a bizalmatlanság, nyug-

talanság, aggodalmaskodás, kiszolgáltatottság, tehetetlenség, magány és hasznavehetetlenség érzése, s a félelem az elmúlástól. Ha ezeket az időskori testi-lelki jellemzőket figyelembe vesszük, könnyebben megértjük e nemzedék nehézségeit, és előítélet-mentesen, igaz együttérzéssel tudunk részt vállalni a terhek hordozásában, segíteni, és valódi tisztelettel körülvenni őket.

Gondoljunk Jakab apostol kijelentésére: „Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban, és szeplő nélkül megtartani magát e világtól.” (Jak 1,27) Keressük tudatosan az alkalmakat, amikor az idősek javára lehetünk. Legyünk önmegtagadó keresztények, akik készek áldozni idejükből, anyagi javaikból, erejükből a rászorulóknak, akkor is, ha ezt nem kérik.

„Az időseknek szükségük van a család segítségére és befolyására. Ha arra biztatod őket, hogy osztozzanak a család foglalatosságában, azt fogják érezni, hogy még szükség van rájuk. Éreztesd velük, hogy értékeled a segítségüket, s van még mit tenniük mások szolgálatában. Ez felvidítja szívüket, és értelmet ad az életüknek.

Minden családtag kiváltsága, hogy szolgáljon saját rokonainak, ahányszor csak meg tudja tenni. Amikor nem lehetséges, ez a feladat a gyülekezetre hárul. Fogadja egyrészt kiváltsággént, másrészt kötelességgént. Akikben Krisztus lelke van, azok szeretettel vigyáznak a gyengékre és idősekre. Az ilyen gyámoltalan ember jelenléte drága alkalmat kínál arra, hogy irgalmas szolgálatot végezve együtt dolgozzunk Krisztussal, és az övéhez hasonló jellemet alakítsunk ki.” (Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnymán*, 137–138. o.)

5 A jó Isten miért tervezte úgy, hogy különböző generációk éljenek együtt a családban és a gyülekezetben?

1Tim 5,4

„Ha pedig valamely özvegyasszonynak gyermekei vagy unokái vannak, tanulják meg, hogy elsősorban a maguk háza iránt legyenek istenfélők, és adják meg szüleiknek a viszonttartozást, mert ez szép és kedves dolog Isten előtt.”

Péld 20,29

„Az ifjakkak ékessége az ő erejük, és a véneknek díszje az ősz haj.”

Minden korosztály a talentumaival, képességeivel tud szolgálni, segíteni másoknak. Az ifjabbak a fizikai erejükkel nyújthatják a legtöbb gyakorlati segítséget, amellett, hogy leülnek és meghallgatják a nagy tapasztalattal rendelkező időseket, mert így a fiatalok sokat tanulhatnak. Ezenkívül magaviseletükkel is jó példával járhatnak az ifjúság előtt. A kölcsönös alkalmazkodás és önmegtagadás folyamatosan csiszolja a jellemet.

„Az idősek és fiatalok együttlétében áldás van. A fiatalok napfényt sugározhatnak az idősek szívébe és életébe. Azoknak, akiket egyre gyöngülő szálak kötnek az élethez, szükségük van az ifjúsággal fenntartott kapcsolat áldásaira, a fiatalokból áradó bizakodásra és frisseségre. A fiatalok pedig áldást meríthetnek az idősek bölcsességéből és tapasztalataiból. Legfőképpen az önzetlen szolgálat leckéjét kell megtanulniuk. Az olyan ember jelenléte, akinek megértésre, türelemre és önfeláldozó szeretetre van szüksége, sok családnak kimondhatatlan áldást jelent. Megédesíti és megnemesíti a családi életet, az idősből és fiatalból előcsalja azokat a krisztusi erényeket, amelyek mennyei szépséggel ruházzák fel, és a menny múlhatatlan kincseivel teszik gazdaggá őket.” (Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnymán*, 138. o.)

Az evangélium szolgálói című könyvben további tanácsokat találunk, amelyek nemcsak a prédikátorokra, hanem mindannyiunkra érvényesek:

„A fiatalok dolgozzanak együtt az idősebbekkel. Akik már tapasztalatokat szereztek a munkában, vigyék magukkal a fiatal prédikátorokat, és oktassák őket... Barátsággal és szeretettel segítsenek az idősebb szolgálók a fiatalabbaknak, hogy előkészüljenek arra a munkára, amelyre az Úr hívta őket. A fiatalok szívleljék meg oktatóik tanácsát, tiszteljék odaadásukat, és gondoljanak arra, hogy a munkában eltöltött évek tapasztalatai bölcsességgel ruházták fel őket... Az ifjabbak tekintsék előjognak, hogy az idősebbek vezetése mellett tanulhatnak,

és amennyire ifjúságuk és tapasztalatuk engedi, vegyenek magukra minden terhet. Így tanultak az ifjak a prófétaiskolában, és a mi fiataljainkat is hasonló nevelésben kell részesíteni. Természetesen nem lehet nekik minden részletkérdésben tanácsot adni, azonban az idősebbek oktassák és tanítsák őket lelkiismeretesen, hogy mindenkor csak hitük kezdőjére és bevégzőjére tekintsenek fel.” (Ellen G. White: *Az evangélium szolgálói*, 63. o.)

6 Mi a generációs ellentétek keresztényi megoldása?

Malak 4,5–6

„Ímé, én elküldöm néktek Illést, a prófétát, mielőtt eljön az Úr nagy és félelmetes napja. És az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz, hogy el ne jöjjenek, és meg ne verjem e földet átokkal.”

Ján 13,34–35

„Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek, amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.”

.....

Bármilyen őszinte és jó szándékú is az igyekezetünk, Isten segítségének igénylése, az Ő jelenléte nélkül nem lehet tartós a szeretet. Az ígéretetek arra utalnak, hogy Isten elvégzi a gyógyítást mindazok lelkében, akik vágyva vágyakoznak erre. Életükben nem lesz jelentősége annak, hogy ki milyen korú, csupán annyiban, hogy ki mit tud tenni a másikért. Kérjük közösen a Szentlélek ajándékát, hogy mindenkor közvetítse számunkra az isteni szeretetet, és tanítson bennünket igaz emberként viselkedni egymással. Egyénileg is könyörögjünk, hogy Teremtőnk pótolja az életkori sajátosságainkból és a lelkületünkől fakadó hiányosságainkat.

„Dávid arra figyelte fel, hogy bár férfikoruk erejében sokan igazak voltak, vénségükre látszólag elvesztették önuralmukat... Aggódott, amint előre tekintett idős korára. Félt, hogy Isten elhagyja őt, s ő is

olyan boldogtalan lesz, mint más idős személyek, akiknek látta az életét, s félt, hogy ki lesz szolgáltatva az Úr ellenségei gyalázkodásának. Szorongva esedezett: »Ne vess el engem az én vénségem idején; mikor elfogy az én erőm, ne hagyj el engem... Oh Isten, gyermekségemtől tanítottál engem, és mind mostanig hirdetem a Te csudadolgaidat. Vénségemig és megöszülésemig se hagyj el engem, oh Isten, hogy hirdessem a Te karodat e nemzetségnek, és minden következőnek a Te nagy tetteidet.« (Zsolt 71,9,17–18)»

„Jézus parancsa, hogy szeressék egymást, új értelmet, új jelentést kapott önfeláldozásának fényében. A kegyelem folyamatos szolgálata: a szeretet, az önmegtagadás és az önfeláldozás szolgálata. Krisztusból földi tartózkodásának minden órájában Isten szeretete áradt, feltartóztathatatlanul. Mindazok, akiket a Szentlélek már átítatott, úgy szeretnek, ahogyan Krisztus szeretett. Az alapelv, amely Krisztus munkálkodását és szeretetét meghatározta, őket is irányítja munkájukban, s mindannyiukat szeretetre ösztönzi minden kapcsolatukban és egymás iránt tanúsított magatartásukban. Ez a szeretet nyilvánvaló bizonyítéka tanítványságuknak. *„Erről ismeri meg mindenki – mondta Jézus –, ha egymást szeretni fogjátok.*” Amikor az embereket nem a kényszer vagy az önérdek köti egymáshoz, hanem a szeretet, akkor életükben olyan befolyás érvényesül, amely felette áll minden emberinek. Ahol ilyen egység van, ez annak bizonyítéka, hogy Isten képmása helyre lett állítva az emberebben, és szívükben új életelvek gyökereztek meg.” (Ellen G. White: *Bizonyágtételek I.*, 423. o.; *Jézus élete*, 585. o.)

A HITÉLET GYAKORLÁSA A CSALÁDBAN

1 Milyen szellemiség uralja ma környezetünket a bibliai próféciák és tapasztalataink szerint? Mi a keresztyén otthonok jelentősége és rendeltetése?

Mát 24,12

„Mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül.”

Fil 2,15

„Hogy legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint csillagok e világon.”

Vö. *2Tim 3,1–5*

.....

.....

.....

Megrázóan teljesülnek Ellen White profetikus szavai: „Közvetlenül a nyomorúságos idők előtt állunk, és sohasem sejtett nehézségek várnak ránk. A mélységből eredő hatalom befolyásolja az embereket a menny elleni harcra. Emberek szöveteznek sátáni eszközökkel Isten törvényének megdöntésére, és ezek az erők működésben vannak, hogy eltereljék figyelmünket az örökkévaló dolgokról. Üzletkötések, sportesemények és a legújabb divat foglalkoztatják a férfiak és nők gondolatvilágát, a szórakozások, rossz olvasmányok... szinte megbűvölik az emberek gondolkodását és erkölcsi ítélőképességét. Végeláthatatlan az örök pusztulás felé menetelők csapata.” (Ellen G. White: *Bizonyságtételek a gyülekezeteknek*, Komoly erőfeszítések szükségessége c. fej.)

Tapasztalatunk az Igével és a bizonyágtételekkel egybehangzóan azt mutatja, hogy Istentől elfordult, elvetemült magatartás árad környezetünkben mindenütt, mint valami szennyes folyam. Sátán nyilvánvaló célja, hogy a hívő családokat is megrontsa, s elterelje figyelmüket a nemes és örökkévaló célokról.

Ebben a helyzetben a családok és a gyülekezetek rendkívüli igyekezettel és összefogással fáradozzanak a fiatalok megmentéséért és védelméért! Átvitt értelemben cselekedjünk Mózes szüleihez hasonlóan, akik gyékénykosarat készítettek, begyantázták, beszurkozták, hogy vízhatlan legyen, és abban tették ki a folyóra a kis Mózeszt. Ma olyan feladatnak kell tekintenünk gyermekeink nevelését, mint ahogyan élet-halál kérdése volt Amrám és Jókébed számára, hogy elrejtsek gyermeküket a biztos pusztulás elől. A közönséges halálnál szörnyűbb sors – elveszés, a hét csapás borzalmi oltalom nélkül, és az örök megsemmisülés – vár gyermekeinkre és fiataljainkra, ha nem fogadják el Isten üdvözítő kegyelmét, s nem járják végig az Úr által felajánlott győzelmes utat. Mennyei Atyánk kimondhatatlan szeretettel tekint a kísértések szörnyű áradatával szemben haladó fiatalokra. Hallja a szülők könnyörgését, de a gyermekek sóhaját is, amikor harcolnak a számukra szinte legyőzhetetlen kísértésekkel.

A szülők feladata küzdő imádságban hordozni a gyermekeket, és megteremteni számukra a boldog, keresztény otthonot. Szeretettel vegyük körül a fiatalokat és a gyermekeket a gyülekezetben, hogy vonzó legyen számukra. Legyen meg a helyük és a szolgálatuk a gyülekezet életében.

„Legyen otthonotok a megkísértett ifjúság menedékhelye... Ha együttérzéssel viseltetünk e fiatalok iránt, ha meghívjuk őket otthonunkba, és jóakarattal, szívéllyességgel vesszük körül őket, akkor sokat találunk közöttük, akik örömmel irányítják lépéseiket a menny felé vezető ösvényre.” (Ellen G. White: *Válaszd az életet!*, Az otthon szerepe c. feje.)

Kedves fiatalok! Bízgatok abban, hogy Isten a legnyomasztóbb körülmények között is győzelemre segít benneteket. Ne veszítsétek el reményéteket az engedelmisségben! Gondoljatok József, Mózesre, Dánielre. Annál kedvezőtlenebb körülményeket nem is lehet elképzelni, mint amelyek között ők éltek, de nagyobb diadalt sem,

mint amit ők arattak. Ugyanaz az Isten, aki nekik segített, ma is él, és örömmel kész benneteket is támogatni. Megígérte: „*Aki énhozzám jön, azt semmiképpen ki nem vetem.*” „*Valakik befogadják Őt, hatalmat ad azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek.*” (Ján 6,37; 1,12)

2 Hogyan bánjunk gyermekeinkkel, akik sok kísértésnek vannak kitéve? Mit tehetünk értük?

5Móz 6,7

„És gyakoroljad ezekben a te fiaidat, és szólj ezekről, mikor a te házában ülsz, vagy mikor úton jársz, és mikor lefekszel, és mikor felkelsz.”

Vö. Zsolt 78,3–4

.....

.....

.....

Az idézett Ige világossá teszi azt a szülői kötelezettséget, hogy gyermekeink nevelésére komoly mennyiségű időt biztosítsunk. Ebben a rohanó világban agyonhajszolt életet élnek a hívő szülők is, azonban földi életük legfontosabb feladata gyermekeik örök életre nevelése. Minden napot kezdjük a reggeli áhítat megtartásával – úgy osszuk be az időnket, hogy erre lehetőség nyíljon. Fordítsunk időt a gyermekekre a nap különböző szakaszaiban. Amint Mózes írja, életünk legfőbb feladata irántuk érzett szeretetünk kifejezése legyen, az ő örök javuk keresése. Tanítsuk őket otthon, keressünk alkalmakat a meghitt, szeretetteljes beszélgetésre, hogy közel kerülhessünk hozzájuk.

„Ápolnunk kell a családi együttléteket. Időt kell keresni a beszélgetésekre, közös programok megvalósítására. Érdeklődnünk kell egymás munkája, tanulása és egyéb elfoglaltsága iránt. Szabállyá kellene tenni a gyakori közös ebédet vagy vacsorát, amelyet meghitt, derűs hangulatú beszélgetés közben fogyasztunk el. Mindenképpen le kell győznünk az akadályokat, mert a családi együttérés, az egymás iránti szeretet megtartásához ez nélkülözhetetlen. Az ilyen együttléteket joggal nevezhetjük »okos istentiszteletnek.«” (Ellen G. White: *Válaszd az életet!*, Az otthon szerepe c. fejezet)

Arról se feledkezzünk meg, hogy gyermekeink az életünk tanúi. Tanításunk, bizonyoságtévésünk hatástalan, sőt ellenérzést kelt, ha otthoni magatartásunk nem minden tekintetben keresztényhez illő. Az alábbi idézetek erre figyelmeztetnek:

„Hiába minden vallásosságod, ha otthon nem vagy szelíd, jóságos és előzékeny. Nagyobb erő nyilatkozna meg a gyülekezetben, ha több őszinte vallásosság lenne a családokban.”

„A családi körben milyen sok bajt okoznak a türelmetlen szavak! Mert ha az egyik türelmetlenül kifakad, a másik hasonló módon és hangnemben felel. Ezután következnek a megtorlás és az önigazolás szavai... Sokan türelmetlen, féktelen lelkületükkel űzik el családjukból Krisztust... Minden sértő, türelmetlen, ideges szó Sátánnak bemutatott áldozat. Költséges áldozat ez, költségesebb, mint az Istennek bemutatott bármely áldozat, mert feldúlja az egész család békéjét és boldogságát, elpusztítja egészségét, s végül a boldog, örök élet elvesztéséhez vezet.” (Ellen G. White: *Üzenet az ifjúságnak*, Vallásosság az otthonban c. fejj.; *Bizonyoságtételek VII.*)

3 Hogyan hordozzuk imában a gyermekeket és a családtagokat Isten előtt?

Jób 1,1. 4–5

„Volt Úz földén egy ember, akinek Jób volt a neve. Ez az ember feddhetetlen, igaz, istenfélő volt, és büngyűlölő. Született pedig neki hét fia és három leánya. Eljártak az ő fiai egymáshoz és vendégséget szereztek otthon, ki-ki a maga napján. Elküldtek és meghívták az ő három húgukat is, hogy együtt egyenek és igyanak velük. Mikor pedig a vendégség napjai sorra lejártak, elküldött értük Jób és megszentelte őket, és jó reggel felsekert, s áldozott égőáldozattal mindnyájuk száma szerint, mert ezt mondja Jób: Hátha vétkeztek az én fiaim, és gonoszt gondoltak Isten ellen az ő szívükben! Így cselekedett Jób minden napon.”

„Jó lenne, ha a szülők állhatatosságot és odaadást tanulnának Jóbtól. Ő nem hanyagolta el a családján kívüliek iránti kötelességeit sem, hanem jótékony, szeretetteljes, figyelmes volt, szíven viselte jólétüket. Ugyanakkor odaadóan, lelkiismeretesen fáradozott családjá megmentéséért. Jób félt fiai és leányai lakomái miatt, hátha gyermekei megbántják Istent. Mint családja hűséges papja, egyénenként áldozatot mutatott be családtagjaiért. Jób ismerte a bűn fertelmes, ártalmas, ragályos voltát, s az a gondolat, hogy gyermekei elfeledkezhetnek Isten követelményeiről, gyermekei közbenjárójaként vezette őt Istenhez.” (Review and Herald, 1881. aug. 30., idézi: *A Te Igéd igazság*, 64. o.)

„Hit által helyeztétek gyermekeiteket az Úr oltárára, és könyörögtetek Őhöz, hogy viseljen gondot róluk. A szolgáló angyalok azokról gondoskodnak, akiket így odaszenteltek Istennek. A kereszény szülők kötelessége, hogy reggel és este védősóvényt alkossanak gyermekeik körül... Az anya imájának erejét nem becsülhetjük túl. Az anya, aki letérdel fiai és leányai mellé gyermekségük nehézségei és ifjúságuk veszedelmei között, csak az ítéletkor látja meg, milyen hatást gyakoroltak az imák gyermekei életére... Miután hűségesen teljesítetted kötelességedet gyermekeid iránt, vidd őket Isten elé imában, és kérd a segítségét! Mondd el, hogy te megtetted a részedet, és hitben kérd Istent, hogy tegye meg, amire te nem vagy képes. Kérd, hogy fékezze meg gyermekeid vérmérsékletét, és Szentlelke által tegye őket szelídekké és gyengédekké. Ő hallja imádat, és készségesen meghallgatja.” (Ellen G. White: *Tanácsok a gyülekezeteknek*, 221., 228. o.)

4 Milyen igék szolgálnak útmutatásul és bátorításul azoknak, akik hitetlen családtagjaik körében élnek?

1Kor 7,12–17

„Egyebeknek pedig én mondom, nem az Úr: Ha valamely atyafinak hitetlen felesége van, és ez vele akar lakni, el ne bocsássa azt. És amely asszonynak hitetlen férje van, és ez vele akar lakni, el ne bocsássa azt. Mert meg van szentelve a hitetlen férj az ő feleségében, és meg van szentelve a hitetlen asszony az ő férjében, mert különben a ti gyermekeitek tisztátalanok volnának, most pedig szentek. Mert mit tudod, te asszony, ha megmentheted-e a férjedet; vagy mit tudod, te férfiú, ha megmentheted-e a feleségedet?”

A megszentelés bibliai fogalma ezt jelenti: Isten számára elkülönített, odaszánt. Az apostol arra utal, hogy a hívő házaspár segítségével a nem hívő házastársat vagy gyermekeket is Isten különleges kegyelmi munkálkodása és gondviselése veszi körül. Istennel szemben távolságtartó vagy elutasító magatartásuk alapján nem terjedhetne ki rájuk az isteni kegyelem munkája, de a hívő családtag Istenhez tartozása, ugyanakkor ragaszkodása övéihez, és az imádságok, melyeket értük mond, mégis az Isten számára elkülönítettek közé sorolják őket. De az már személyes, szabad választásuktól függ, hogy mennyi látható és tényleges eredménye lehet ennek az életükben.

„Aki még megtéretlenül lépett házasságra, azt megtérése még inkább a társa iránti hűségre kötelezi, bármennyire is különbözik a vallási meggyőződésük. Isten kívánalmait azonban minden földi kapcsolat fölél kell helyezni, még akkor is, ha ennek próba és üldözés a következménye. Lehet, hogy ez a hűség – ha szeretettel és szelídséggel párosul – megtéréshez vezet a hitetlen társat.”

„Ha feleséged és gyermekeid nem akarnak elkísérni téged, hanem inkább igyekeznek visszavonulni kötelességeiktől és vallásos előjogaiktól, akkor még egyedül is előre kell haladnod. Isten félelmében kell élned. Helyesen kell felhasználnod alkalmadat, hogy elmenj az összejövelekre, és elnyerd mindazt a lelkierőt, amire az elkövetkező időben szükséged lesz. Lót tulajdona elpusztult. Ha téged is veszteség ér, ne csüggedj el, és ha családnak egy részét tudod csak megmeníteni, az is sokkal jobb, mintha mindnyájukat elveszítenéd.” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*, 175. o.; *Boldog otthon*, 297. o.)

5 A család hitéletének egyik alapja a szombatnap. Hogyan készülünk a fogadására, és milyen legyen a szombatkezdés?

2Móz 20,8; 16,23

„Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt.”

„Ő pedig monda nékik: Ez az, amit az Úr mondott: A holnap

nyugalom napja, az Úrnak szentelt szombat, amit sütni akartok, süssétek meg, és amit főzni akartok, főzzétek meg, ami pedig megmarad, azt mind tegyétek el magatoknak reggelre.”

.....

.....

.....

„Egész héten legyen emlékezetünkben a szombat, és tegyünk előkészületeket arra, hogy hűséggel megtartsuk... Naponta foglaljuk imánkba, hogy a szombat megszentelő hatása rajtunk megnyugodjon... A családi körben kell kezdenünk a szombatra való előkészületünket... A péntek legyen az előkészület különleges napja... Pénteken be kell fejezni minden előkészületet a szombatnapra. Utána kell nézni, hogy a ruházat és az étel készen, illetve rendben van-e. A cipőket tisztítsuk ki, naplemente előtt fürödjünk meg. Naplemente előtt tegyünk félre minden világi munkát, újságot, könyvet [zárjuk le a rádiót és a televíziót]... Rendezzünk el minden nézeteltérést a családban! Engedjétek eltávolítani szívetekből a keserűséget, a haragot és a gúnyt. Alázatos lélekkel valljátok meg egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok... Isten az Ő szombatját a hat munkanap végére helyezte, hogy az emberek megálljanak, és legyen idejük elmélkedni arról, az elmúlt héten mennyiben haladtak előre az Isten országára való előkészületükben.”

„Naplementekor gyűljenek egybe a család tagjai Isten Igéjének olvasására, éneklésre és imára. E téren is reformációra van szükség, mert sokan hanyagok, amit meg kell vallanunk Istennek és egymásnak, s intézkednünk kell, hogy a család minden tagja kész legyen tiszteletben tartani az Isten által rendelt napot, amelyet az Úr megáldott és megszentelt.

A családi istentiszteleteken a gyermekek is vegyenek részt. Vegyék elő Bibliájukat, és mindegyikük olvasson egy-két verset. Énekeljenek egy ismerős éneket, és utána imádkozzanak. Erre Krisztus példát adott nekünk. Az Úr imáját ne ismételjük csupán formailag, mert célja az, hogy arra tanítson, milyen legyen az imánk: egyszerű, komoly és tartalmas. Egyszerű imában tárd az Úr elé szükségleteidet, és adj hálát

irgalmasságáért! Így meghívod Jézust, mint szívesen látott vendéget otthonodba és szívedbe. A családban nem helyesek a távoli dolgokra vonatkozó, hosszú imák, mert az ima óráját fárasztóvá teszik, pedig kíváncságnak és áldásnak kellene tekintenünk. Tegyétek az imaórát érdekessé és örömteljessé!” (Ellen G. White: *Bizonyságtételek a gyülekezeteknek*, A szombat megünneplése c. fejj.; *Tanácsok a gyülekezetnek*, 298. o.)

Felnőtt, hívő gyermekeimmel beszélgettem a közelmúltban, hogyan élték meg gyermekkorukban a reggeli áhítatokat, a szombati felkészülést, a szombatkezdést és az egész nyugalomnapot. Egyikük elmondta: a reggeli áhítaton szorongott, hogy elkésik az iskolából. Felidézték a nyári szombat délutánokat, amelyek túl hosszúnak tűntek nekik, mivel nem volt lehetőségük a játékokra. A péntek estét a hét fénypontjának tekintették, mert meghitt családi légkörben zajlott, énekelve, beszélgetve. Említették azt is, hogy milyen jó volt péntek esténként a hét közben felmerült feszültségeket elrendezni.

Levonhatjuk ebből a tanulságot: A családi áhítatok idejét jól határozzuk meg, és ne nyújtsuk hosszúra, hogy a gyermekeknek ne okozunk feszültséget. Jól gondoljuk át, miként tegyük a szombat délutánokat is áldássá számukra. A péntek esték legyenek meghitt, megszentelt családi együttlétek.

6 Milyen legyen a szombat megünneplése?

3Móz 23,3

„Hat napon át munkálkodjatok, a hetedik napon nyugalomnak, szent gyülekezésnek szombatja van, semmi dolgot ne végezzetek: az Úr szombatja legyen az minden lakhelyeteken.”

Ésa 58,13–14

„Ha megtartóztatod szombaton lábadat, és nem űzöd kedvtelésedet szent napomon, és a szombatot gyönyörűségnek hívod, az Úr szent és dicsőséges napjának, és megszenteled azt, dolgaidat nem tevén, foglalkozást sem találván, hamis beszédet sem szólván: akkor gyönyörűséged lesz az Úrban, és én hordozlak a föld magaslatain, és azt művelem, hogy Jákóbnak, atyádnak örökségével élj, mert az Úr szája szólt!”

Vö. *Luk 4,16*

„Nagyon kevésre becsülik Istent azok, akik a szombatot sem a törvény betűje, sem pedig szelleme szerint nem tartják meg. Isten ezért reformációt kíván a szombatünneplés terén.” (Ellen G. White: *Bizonyságtételek a gyülekezeteknek*, A szombat megünneplése c. fejezet)

Milyen sokan maradnak távol a szombatiskolától, akár a legkisebb akadályoztatás esetén is. Mások pedig még a szombati istentiszteletekre sem járnak rendszeresen. Mennyi áldástól maradnak el a testvérek ezekben a különleges lelkierőt igénylő napokban! Ne engedjük meg magunknak az efféle lazaságot! Gyermekeinknek se adjunk ilyen rossz példát. Ehelyett egész életükre az vésődjön a szívükbe, hogy a szombatnap „szent gyülekezés napja”.

„Attól tartok, hogy sokan igen gyakran utaznak ezen a napon akkor is, amikor ezt elkerülhetnék. Az Úr által nekem adott világossággal összhangban kijelentem, hogy legyünk elővigyázatosak a szombatnap utazás tekintetében.” Ha feltétlenül utaznunk kell ahhoz, hogy egy gyülekezetbe eljussunk, akkor „amennyire csak lehetséges, jegyünket és az utazáshoz szükséges egyéb dolgokat még az előző napon szerezzük be”. (Ellen G. White: *Bizonyságtételek a gyülekezeteknek*, Utazás szombaton c. fejezet)

Isten azt szeretné, ha a bűn betolakodása ellenére is olyan lenne az övéi szombatja, hogy emlékeztetne a teremtés utáni hetedik napra, amikor „együtt örvendeztek a hajnalcsillagok, és Istennek minden fia i vigadoztak” (Jób 38,7). Az a hívő tud valóban szombatot ünnepelni, aki vallja, hogy „Isten közelsége oly igen jó” számára (Zsolt 73,28), és hét közben is várja a napot, amelyen Isten fiaival együtt ő is „vigadozhat”, s akinek nem terhes kötelesség a szombat megszentelése, hanem vágyakozva megy Isten gyermekei közé, hogy áldást közvetítsen és áldást nyerjen. Az ilyen tanítványnak nem kellene szabályok, hogy mit szabad és mit nem szabad tennie ezen a napon.

„A szombatiskola és az istentisztelet a szombatnapnak csupán egy részét veszi igénybe: a családnak alkalma nyílik, hogy a hátralévő időt az egész szombatnap legszentebb óráivá tegye. Az idő legnagyobb részét a szülők töltsék gyermekeik körében. Sok családban megtör-

ténik, hogy a kisebb gyermekeket magukra hagyják, hadd szórakozzanak, ahogy nekik tetszik. Azonban a gyermekek így nyugtalanok lesznek, játszani kezdenek, és könnyen bajt okozhatnak, s számukra a szombatnap elveszíti szent jelentőségét.

Szép időben a szülők menjenek ki gyermekeikkel a szabadba, és ott a természetben beszéljenek nekik a szombatnap jelentőségéről. Írjátok le előttük a teremtés hatalmas művét, értessétek meg velük, hogy milyen szent és gyönyörű volt a Föld, amikor Isten teremtő keze alól kikerült. Mutassatok rá arra, hogy minden virág, bokor és fa betöltötte a Teremtő célját. Bármire is tekintett a szem, minden szép és szívet gyönyörködtető volt, s Isten szeretetéről való gondolatokkal telítette meg az elmét...

Mutassátok meg nekik, hogy a bűn rontotta meg Isten tökéletes művét, s a tövis és bojtortján, a gond, a fájdalom és a halál csak az Isten iránti engedetlenség következményei. Világosítsátok fel őket, hogy noha a természet a bűn átka következtében eltorzult, azért még ma is kifejezi Isten jóságát. A zöld mezők, a magas fák, a mosolygó napsugár, a felhő, a harmat, az éjszaka ünnepélyes csöndje, a csillagokkal teleszórt égboltozat, a hold pompája, mind megannyi bizonyosságai a Teremtőnek. Egyetlen esőcsepp, egyetlen fénysugár sem érinti ezt a hálátlan világot úgy, hogy az ne Isten hosszútűrését és szeretetét juttatná kifejezésre.” (Ellen G. White: *Bizonyságtételek a gyülekezeteknek*, Szombat a családban c. fejelet.)

Akár a gyülekezetben tölti a család a szombat délutánt, akár a természetben – esetleg hívő családokkal együtt –, mindenképpen féltő gonddal és szeretettel ügyeljünk, hogy a szombatnap minden perce megszentelt, Istennek szentelt örömműnöp legyen.

*Az e beti adomány
a magnóosztály munkáját támogatja.*

GONDOSKODÁS A CSALÁD EGÉSZSÉGÉRŐL

Korunk nemcsak a katasztrófák, hanem a betegségek kora is. Rohanó világunk hajszájában, a velünk szemben támasztott megannyi elvárás sűrűjében alig marad időnk családi és egyéni egészségi állapotunk feltérképezésére és védelmére, jóllehet tudjuk, hogy megfelelő egészségi állapot hiányában minden tervünk és cselekedetünk veszít hatékonyságából. Gondoljuk végig tehát az egészséges életvitel fontosságát az utolsó időben végzendő szolgálatunk fényében! (Ajánlott irodalom: Ellen G. White: *Étrendi és táplálkozási tanácsok*; *A nagy Orvos lábnyomán*; Tóth Gábor: *Gyógyulás és gyógyítás*)

1 Miért különösen fontos ügyelnünk arra, hogy a vég idején megőrizzük testi-lelki egészségünket?

1Pét 4,7

„A vége pedig mindennek közel van. Annakokáért legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok.”

Mát 24,21

„Mert akkor nagy nyomorúság lesz, amelyen nem volt a világ kezdete óta mind ez ideig, és nem is lesz soha.”

További tanulmányozásra: *Mát 24,37–38*; *1Kor 15,51*

A hívő ember életében az egészséges életmód gyakorlatilag létszükséglet a végidőben, amikor mind fizikailag, mind lelkileg-szellemileg átlag feletti megmérettetés vár a hitűkhöz ragaszkodókra a közeli jövőben.

Ezekre az időkre a jelenben kell felkészülni. Bűnre hajló, kívánságoknak könnyen engedő emberi testünknek meg kell tanulnia a rendszerességet, a várakozást, a mértéktartást, a megelégedést az éppen elégséggel, és a komoly fizikai munkát. Akik ezt ma elmulasztják, a későbbiekben oly mértékben kerülhetnek szembe testük szinte kínzó „akaratával” és ellenszegülésével, amely szinte áthatolhatatlan akadálnak bizonyul a nehéz időkben. „Valóban éppoly bűn megsérteni lényünk törvényeit, mint megszegni a Tízparancsolatot. Mindkettő Isten törvényének semmibevétele. Aki a szervezetbe írt isteni törvényeket áthágja, könnyen hajlik arra is, hogy a Sínai-hegyen kinyilatkoztatott törvényt megszegje.” (*Étrendi és táplálkozási tanácsok*, 16. o.)

Az egészségtelen életvitellel párosuló agyi-idegi gyengülés az Istenhez fűződő kapcsolatra, az imádságra is rányomhatja bélyegét. „Meg kell értenünk, hogy az étvágy kielégítése szellemi fejlődésünknek és lelkünk megszentelődésének legfőbb akadálya... Akik túlterhelik gyomrukát, s ezzel leterhelik szervezetüket, azok nem tudják értékelni a hallott igazságot. Eltompult agyukkal képtelenek felfogni a bukott emberért hozott nagy áldozat értékét.” (I. m., 39., 41. o.)

Így kapcsolódnak össze a testi és lelki-mentális folyamatok. Isten az ember kezébe helyezte a felelősséget, hogy jó irányba befolyásolja saját egészségi állapotát, s ezzel előmozdítsa lelki fejlődését. Ilyen értelemben sem véletlen tehát, hogy „a nagy nyomorúságból jött”, üdvösséget nyert emberekről szóló igei részben a megváltottak „homlokán lesz Atyjuknak neve”.

„Olyan világban élünk, amely ellenzi az igazságot, a jellem tisztaságát és a kegyelemben való növekedést. Bárhova nézünk, romlottságot, szennyet, eltorzulást és bűnt látunk. Milyen munkát kell elvégeznünk halhatatlanságunk elnyerése előtt? Testünket szentül, lelkünket tisztán kell megőriznünk, hogy szeplőtlenül állhassunk meg a romlottság közepette, amely körülvesz bennünket az utolsó napokban.” (Ellen G. White: *Tanácsok a gyülekezeteknek*, 247. o.)

2 Fontos-e tehát üdvösségünk elnyerése szempontjából a mértékletesség elvének elfogadása és gyakorlása? Hogyan óvhatjuk meg családunkat a mértéktelenség kísértésétől?

Róm 12,1–2

„Kérlek azért titeket, atyámfiai, az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elmétek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarat.”

1Ján 2,16

„Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérkedése nem az Atyától van, hanem a világból.”

Gal 5,24

„Akik pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt.”

.....

.....

„Az egészségügyi elvek megtartása nem üdvösségkérdés!” – hallható időnként az egészségvédelemtől elzárkózni akarás „jelmondata”, anélkül, hogy komolyan belegondolnánk, mit is nevezünk valójában „üdvösségkérdésnek”. A szó valódi értelmében minden olyan terület üdvösségkérdésnek tekinthető, amely a legkisebb mértékben is befolyásolja Istenhez fűződő lelki kapcsolatunk minőségét, Isten iránti szolgálatunk hatékonyságát, és Isten műve sorsának alakulását.

„Isten elvárja népétől, hogy megtisztítsa magát a test és lélek minden szennytől, s az Úr félelmében tegye tökéletessé megszentelődését. Isten könnyűnek fogja találni a közönyösöket, akik kivonják magukat e munka alól, várva, hogy az Úr tegye meg értük, amit tőlük vár el... Tudtomra adták, hogy Isten népe híjával találta, ha nem tesz erőfeszítést, de várja a felüdülés elnyerését, abban bízva, hogy az majd kijavítja tévedéseit, megtisztítja test és lélek szennytől, s alkalmassá teszi a harmadik angyal hangos kiáltására. A felüdülés, vagy Isten ereje csak

azokra árad, akik előkészültek az Isten által parancsolt munka cselekvése által, azaz megtisztították magukat a testi-lelki szennytől, s Isten félelmében tökéletessé tették megszentelődésüket.”

„A szülők oktan kényeztetésükkel, hibás nevelésükkel s a romlott ízlés és étvágy kielégítésével magukra vonják a felelősséget gyermekeik torz hajlamaiért és viselkedéséért. Sátán e hajlamokon keresztül képes uralni és Isten törvényével szembeni engedetlenségre bírni az ember egész lényét... Mértékletességre és önuralomra kell nevelni a kicsinyeket már a bölcsőtől kezdve. E munka felelőssége nagyrészt az anya vállán nyugszik, és az apa támogatásával eredményes lehet.”

„Sátán nagy erővel azon mesterkedik, hogy rávegye az embereket az étvágy mértéktelen kielégítésére, s arra, hogy hajlamaiknak kedvezzenek és ostobaságokkal töltsék napjaikat. Csábító dolgokat kínál, önző élvezeteket és érzéki örömeket. A mértéktelenség meggyöngíti az értelem és a test erőit. Akit így legyőzött, az az ördög területére jutott, ahol kísértések és bántalmak érik, s végül az igaz élet ellensége kénye-kedve szerint uralkodik rajta.” (Ellen G. White: *Étrendi és táplálkozási tanácsok*, 21., 30. o.; *Gyermeknevelés*, 330. o.)

3 Mit tehetünk azért, hogy a környezetszennyezés és a különféle fertőzések veszélyeitől minél inkább megóvjuk családunkat?

5Móz 23,14

„Mert az Úr, a te Istened, a te táborodban jár, hogy megszabadítson téged, és elődbe vesse a te ellenségeidet: legyen azért a te táborod szent, hogy ne lásson teközted valami rútságot, és el ne forduljon tőled.”

Vö. *3Móz 14,39–45*

„A fizikai környezet sokszor veszélyezteti a városi ember egészségét. A betegségekkel való állandó érintkezés, a szennyezett levegő, víz és étel, a zsúfolt, sötét, egészségtelen lakások is olyan veszedelmek, ame-

lyekkel számolni kell. Istennek nem az volt a szándéka, hogy az emberek nagyvárosokba tömörüljenek, összezsúfolva egymás mellett épült nagy házakban és bérkaszárnnyákban. Kezdetben összeüleinket szemet és fület gyönyörködtető környezetbe helyezte. Ilyen örömeiket akar adni nekünk is. Minél inkább összhangba kerülünk Isten eredeti ter- vével, annál nagyobb eséllyel tudjuk megőrizni testi, szellemi és lelki egészségünket.

A költséges lakás, választékos berendezés, hivalkodás, fényűzés és kényelem nem biztosítja a boldog, hasznos élethez nélkülözhetetlen feltételeket. Olyan lakás helyett, ahol csak emberi alkotások láthatók, ahol a látott és hallott dolgok sokszor bűnös gondolatokat sugallnak, ahol fárasztó és nyugtalanító kavargás és zűrzavar van, menj olyan helyre, ahol Isten dolgait szemlélheted! Keress lelki nyugalmat a természet szépségében, csendjében és békéjében! Nyugtasd szemedet a zöld mezőkön, ligeteken és dombokon! Nézz fel a kék égre ott, ahol nem homályosítja el a város pora és füstje, szívjd magadba a pezsdít- tő levegőt! Menj messze a városi élet zaklatottságától és kicsapongó életmódjától oda, ahol megajándékozhatod gyermekeidet társaságod- dal, ahol alkotásain keresztül megismertetheted velük Istent, és ahol becsületes, hasznos életre nevelheted őket. (...)

A tisztátalanság minden formája a betegségek melegágya. Halált hozó baktériumok hemzsegnak a sötét, piszkos sarkokban, bomló ételhulladékokban, nyirkos, penészes, dohos anyagokban. Nem szabad levegőt rontó és mérgező zöldség-hulladékot, sem avarhalmokat a ház közelében tárolni. Nem szabad a lakáson belül semmiféle piszkos vagy bomló dolgot megtűrni. Egészségesnek tartott városokban sok ragá- lyos megbetegedés vezethető vissza a gondatlan bérlők lakása körüli bomló anyagokhoz.” (Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnymán*, 254., 192. o.)

4 Különösen mire ügyeljünk a táplálkozás terén? Milyen szere- pe van a nevelésnek és a példamutatásnak a gyermekek helyes táplálkozási szokásainak kialakításában?

1Móz 1,29

„És monda Isten: Ímé néktek adok minden maghozó füvet az egész föld színén, és minden fát, amelyen maghozó gyümölcs van, az legyen néktek eledelül.”

Péld 23,2–3

„És kést tégy a torkodra, ha mértéktelen vagy. Ne kívánd az ő csemegéit; mert ezek hazug étkek.”

.....

.....

Napjainkban a „hazug étkek” tömegesen elterjedtek: finomított, tartósított, mesterséges színezékekkel és ízesítéssel gyártott élelmiszerekkel vannak tele az üzletek. Ezek a termékek azért is értéktelenebbek a természetesnél, mert többnyire üres kalóriát tartalmaznak, és szegények ásványi anyagokban, rostokban és vitaminokban.

Törekedjünk családunk étrendjét úgy alakítani, hogy

a) kerüljük a mesterséges úton előállított, finomított élelmiszereket,

– az édességeket,

– a húsféleségeket (gondoljunk az egyre gyakoribb állatbetegségekre, valamint a nagyüzemi állattartás körülményeire is),

– lehetőleg a többi állati terméket is, a fenti okokból, igyekezzünk mással pótolni (tej, tejtermékek, tojás), illetve ha használunk, akkor egészséges környezetből származó legyen,

b) használjunk minél több friss gyümölcsöt, zöldséget (amit lehet, fogyasszunk nyersen, salátának elkészítve),

– törekedjünk a hús pótlására hüvelyesek és diófélék felhasználásával,

– használjunk teljes kiőrlésű gabonát a kenyér, sütemények, tésztafélék elkészítéséhez,

– kevés olajat használjunk, lehetőleg kerüljük az olajban sütést, inkább sütőben süssük ki az elkészítendő ételt,

– legyen rendszeres az étkezésünk, és az étkezések között ne együnk,

– törekedjünk a változatosságra, és ízletesen készítsük el az étteleket.

„Az egészség megőrzése érdekében elegendő, jó minőségű, tápláló ételre van szükség. Bölcs tervezéssel csaknem minden országban beszerezhető az a táplálék, amely a legjobban elősegíti az egészséget. A különböző rizs-, búza-, kukorica- és zabkészítményeket mindenho-

va exportálják, úgyszintén a babot, borsót és lencsét. Ezek a növények hazai vagy importált gyümölcsökkel és mindenütt megtermő különféle zöldségekkel hús nélkül is lehetőséget nyújtanak a teljes értékű étrend összeállítására.

A hús soha nem volt a legjobb táplálék, de fogyasztása most – az állatbetegségek rohamos szaporodása miatt – kétszeresen kifogásolható. A húsevők aligha tudják, mit esznek. Ha alkalmuk lenne látni az élő vágóállatot, és tudnák, milyen minőségű húst esznek, sokszor undorral fordulnának el tőle. Nincs-e már itt az ideje annak, hogy mindenki igyekezzék lemondani a húsról? Hogyan táplálkozhatnak még mindig hússal és egyéb testet-lelket károsító ételekkel azok, akik a mennyei angyalok társaságára méltó tisztaságra és szentségre törekcsenek? Miként olthatják ki Isten teremtményeinek életét, hogy húsból élvezettel lakmározzanak? Inkább térjenek vissza a kezdetben kapott tápláló és ízletes ételekhez!” (I. m., 208., 217., 219. o.)

5 Az egészség megőrzéséhez hogyan biztosítsuk a megfelelő pihenés és a rendszeres testmozgás alkalmait?

Márk 6,31

„Ő pedig mondta nékik: »Jertek el csupán ti magatok valamely puszta helyre, és pihenjeteK meg egy kevésbé.« Mert sokan voltak a járókelők, és még evésre sem volt alkalmas idejük.”

Ésa 28,12

„Ő, aki ezt mondta nékik: Ez a nyugalom, hogy nyugtassátok meg a megfáradottat, és ez a pihenés! És nem akarták hallani!”

Vö. *Luk 10,40–42*

.....
.....
.....
A túlfeszített munka és a testmozgás hiánya is komoly egészségkárosodást okozhat, ezért családi körben törekedjünk megeremteni a megfelelő kikapcsolódás és az egészséges mozgás alkalmait.

Ha valaki hazatér a munkahelyéről vagy az iskolából, sokszor a tévékészülék vagy a számítógép előtt keres kikapcsolódást. Egyik sem

szolgálja testi-lelki egészségünket, de az egész családnak jót tenne egy rövid séta a szabadban, vagy a közös sportolás.

Az esti órákat elcsendesedésre, hasznos, lelkileg építő beszélgetésre, vagy olvasásra kellene fordítanunk, az éjszakát pedig alváásra. A teremtés rendje szerint Isten így alkotott meg bennünket: szükségünk van a megfelelő napi és heti pihenőidőre is.

„Istenünk a rend Istene, aki megköveteli, hogy gyermekei rend és fegyelem alá vessék magukat. Nem volna jobb ezért megtörni azt a rossz szokást, hogy az éjszakát nappallá, a reggel friss órát pedig éjszakává változtatják? Ha a fiatalok a renchez és pontossághoz szabnák magukat, javulást tapasztalnának mind testben, mind lélekben, elméjük élesedne, és jó irányba változnának természetes hajlamaik is.”

„A tétlenség a betegség melegágya. A mozgás élénkíti és kiegyensúlyozza, a tétlenség pedig lassítja a vérkeringést, és gátolja, hogy végbemenjenek az anyagcsere-folyamatok. A bőr is petyhüdtté válik. A mérgező anyagok csak akkor távoznak el, ha a vér keringését az élénk mozgás felgyorsítja, amikor a bőr egészséges, és a tüdőbe bőséges, tiszta, friss levegő áramlik. A mozgásszegény életmód kettős terhet ró a kiválasztószervekre, és ez betegséghez vezet.

Lelkészek, tanárok, tanulók és egyéb szellemi foglalkozásúak gyakran lesznek betegek a súlyos szellemi megterheléstől, amelyet nem oldottak fel fizikai tevékenységgel. Amire ezeknek az embereknek szükségük van: több mozgás. A szigorúan mértékletes életmóddal társított megfelelő mozgás biztosítja mind a szellemi, mind a fizikai élénkséget; erőssé és szívóssá teszi a szellemi dolgozókat.” (Ellen G. White: *Gyermeknevelés*, 73. o.; *A nagy Orvos lábnyomán*, 164–165. o.)

6 Mit tegyünk betegség esetén? Milyen gyógymódokat alkalmazunk családjunkban, és melyeket kerüljük?

2Móz 15,26

„És mondta: Ha a te Uradnak, Istenednek szavára hűségesen hallgatsz, és azt cselekszed, ami kedves az Ő szemei előtt, s figyelemzel parancsolataira és megtartod minden rendelését: egyet sem bocsátok reád ama betegségek közül, amelyeket Egyiptomra bocsátottam, mert én vagyok az Úr, a te gyógyítód.”

Zsolt 41,4

„Az Úr megerősíti őt az ő betegágyán; bármilyen az ágya, megkönnyítéd betegségében.”

Vö. *Jak 5,14–16; Ján 5,14; 3Móz 19,26*

.....

.....

.....

.....

.....

Mire törekedjünk betegség esetén?

– A betegnek nyugalomra van szüksége – testileg és lelkileg is. A bizakodó lelkület segíti a gyógyulást: felmérések szerint átlagosan hét évvel élnek tovább a hitüket gyakorlók, mint azok, akiknek nincs ilyen támaszuk.

– Ne csak a tünetek csillapítása legyen a cél, hanem erősítsük a szervezet ellenálló képességét magas vitamintartalmú gyümölcsök, immunerősítő gyógynövények és egyéb természetes gyógymódok használatával.

– Kerüljük a szükségtelen gyógyszereszedést, s ha mégis szükséges, törekedjünk a mellékhatások természetes kezelésére (pl. antibiotikumok esetén a bélflóra helyreállítására).

– Ismerjük meg a természetes gyógymódok, gyógynövények, vízkúrák hatását és alkalmazását.

– Kerüljük az okkultizmussal összevegyített „természetgyógyászat” módszereit.

„Tiszta levegő, napfény, mértékletesség, pihenés, testedzés, megfelelő táplálkozás, a víz használata, Isten erejébe vetett hit – ezek az igazi gyógyszerek. Mindenkinek tudnia kell a természet gyógyító eszközeiről, és arról, hogy miként alkalmazza őket. Fontos, hogy mindenki értse a betegápolás alapelveit, és olyan gyakorlati képzést is kapjon, amely tudásának helyes alkalmazására képesíti. (...)

A természet sok visszaélést kibír, látszólag tiltakozás nélkül, majd akcióba lép, és határozott erőfeszítéseket tesz, hogy megszüntesse a

helytelen életmód következményeit. Az a harc, amit a természet ennek az állapotnak a helyreállításáért folytat, gyakran lázban és a betegségek egyéb formáiban jelentkezik.

Először is fel kell ismerni, hogy milyen jellegű a betegség, és ezután ésszerűen kell törekedni az ok megszüntetésére. Ha túlfeszített munka, túl sok evés vagy más rendellenesség miatt bomlott meg a szervezet harmonikus működése, ne úgy próbálj változtatni a bajon, hogy mérgező orvosságokkal csak tetézed azt!

Sok esetben a betegség legjobb gyógyszere egy vagy két étkezés kihagyása, hogy a beteg agyondolgozott emésztőszervei pihenhessenek. Szellemi dolgozóknak gyakran nagyon jót tesz, ha néhány napig csak gyümölcsöt esznek. Sokszor hoz gyógyulást – a természet saját regeneráló erőfeszítése nyomán – a rövid ideig tartó böjt, amit egyszerű, mértékletes táplálkozás követ. Egy-két hónapos önmegtartóztató étrend sok szenvedő embert meggyőzne arról, hogy az önmegtadadás útja egészséghez vezet. (...)

Azoknak, akik ima által akarnak meggyógyulni, nem szabad figyelmen kívül hagyniuk a rendelkezésükre álló gyógyító eszközöket. Nem jelenti a hit megtagadását azoknak a gyógyszereknek az alkalmazása, amelyeket Isten adott a fájdalom enyhítésére és a természet regeneráló munkájának támogatására... Isten Igéje jóváhagyja a gyógyító eszközök alkalmazását. (...)

A mérgező gyógyszerek korlátlan alkalmazása mérhetetlen sok betegségnek és még ennél is súlyosabb bajoknak veti meg az alapját. Sokan, amikor megbetegszenek, nem vesznek fáradságot arra, hogy kipuhatozzák betegségük okát. Fő gondjuk megszabadulni a fájdalomtól és a kellemetlenségtől. Ezért kétes csodaszerekhez folyamodnak, amelyek igazi hatásáról nem sokat tudnak; vagy gyógyszert kérnek az orvostól vétségeik következményének ellensúlyozására, és nem gondolnak arra, hogy egészségtelen szokásaikon kellene változtatniuk. Ha nem érzik azonnal a gyógyszer hatását, kipróbálnak egy másikat, majd egy harmadikat. Eközben a baj megmarad. (...)

Nagyon bölcsen kell eljárunk, ha olyan betegségekkel állunk szemben, amelyek gyökere a lélek mélyén van. A fájó, beteg szívnek, a csüggedt léleknek gyengédségre van szüksége. Sokszor valami családi probléma féregként rágja az ember lelkét, és emészti életerejét. Néha

pedig büntudat ássa alá a szervezetet és bontja meg a lelki egyensúlyt. Az ilyen betegek gyógyszere a tapintat és az együttérzés. (...)

Test és lélek gyógyítására az Isten iránt hálás és Őt dicsőítő lelkületnél nincs jobb orvosság. Éppoly kötelességünk leküzdeni a búskomorságot, az elégedetlen gondolatokat és érzéseket, mint imádkozni. Ha úton vagyunk a menny felé, Atyánk háza felé, hogyan járhatunk egész úton sóhajtozva, panaszkodva, siránkozva, mint egy gyászmenet?!” (Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnyomán*, 79., 160., 163., 78., 169., 175. o.)

„MIT LÁTTAK A TE HÁZADBAN?”

Bizonyságtevő családokra van szükség

1 Miért hangsúlyozza a Szentírás a másokért végzett szolgálat feltételeként a családi élet feddhetetlenségét?

1Tim 3,2. 4

„Szükséges annakokáért, hogy a püspök feddhetetlen legyen, egyfeleségű férfiú, józan, mértékletes, illedelmes, vendégszerető, a tanításra alkalmas... Ki a maga házát jól igazgatja, gyermekeit engedelmességben tartja, minden tisztességgel.”

További tanulmányozásra: *1Tim 5,4. 8; Tit 2,5*

.....

.....

.....

.....

Bizonyára hallottunk már elítélő véleményt az olyan hívőkről, akik szépen beszélnek, de családi életük nem példamutató. Csak akkor lehet hitele a keresztyénségünknek, bizonyságtevésünknek, ha életünk – elsősorban a családban tanúsított magatartásunk – jó példával igazolja azt. Semmit nem ér a fáradozásunk, másokért hozott áldozatunk, ha emiatt elhanyagoljuk családtagjaink iránti kötelezettségeinket. Isten elsősorban azoknak a jólétét és üdvösségét kéri számon tőlünk, akiket közvetlenül ránk bízott.

2 Vendégeink számára milyen messze ható következményei lehetnek az otthonunkban szerzett benyomásnak? Hogyan

szemléltetik a bibliai példák felelősségünket, hogy jó vagy rossz hatással vagyunk-e embertársainkra?

Mát 5,16

„Úgy fényljk a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék mennyei Atyátokat.”

Tit 2,5

„[Az ifjú asszonyok] Legyenek mértékletesek, tiszták, háziasak, jók, férjüknek engedelmesek, hogy az Isten beszéde ne káromoltassék.”

a) *1Kir 10,1–9*

b) *Ésa 39,1–7, vö. 2Krón 32,31*

.....

.....

.....

.....

Gondolunk-e arra, amikor valaki betér hozzánk, hogy milyen benyomással távozik otthonunkból? Isten szeretetét, békéjét tapasztalja-e, az Ő áldásait látja-e életünkben? Mi lehet az oka, hogy nem örülünk a váratlan látogatónak? Vannak-e olyan dolgok otthonunkban, elhangzanak-e olyan szavak, amelyeket idegenek előtt szégyellnénk? Ha az emberek tudják rólunk, hogy keresztények vagyunk, el is várják – jogosan –, hogy a bibliai normák szerint éljünk. Szégyent hoz-e Istenre, vagy dicsőséget szerez nevének otthoni magatartásunk?

Sába királynője Istent magasztalta, amikor megismerte Salamon bölcsességét és udvartartását, otthonát és szolgáló lakását.

Ezékiás király azonban nem az élő Istenről tett bizonyosságot a babiloni követeknek, amikor kincseivel dicsekedett. Napjainkban is nagy kísértés, hogy a külsőségekkel kérkedjünk. Számunkra melyik a fontosabb?

„A Tigris és az Eufrátesz termékeny völgyeiben élt egy ősi nép, amelynek az volt a rendeltetése – bár ekkor még Asszíria alattvalója volt –, hogy a világ ura legyen. Éltek közöttük bölcs emberek, akik

nagyon figyelmesen tanulmányozták a csillagászatot. Amikor észrevették, hogy a napórán az árnyék tíz fokkal visszament, igen elcsodálóztak. Királyuk, Merodák Baladán megtudta: a menny Istene ezzel a csodával jelezte Júda királyának, hogy meghosszabbítja életét. Követeket küldött Ezékiáshoz, hogy köszöntse gyógyulása alkalmából, és többet megtudjon arról az Istenről, aki ilyen csodát tett.

A messzi ország uralkodójától érkezett követek látogatása alkalmat adott Ezékiásnak az élő Isten dicsőítésére. Milyen könnyű lett volna beszélnie Istenről, minden teremtett lény és dolog fenntartójáról, akinek a kegyelméből életben maradt, amikor már semmi reménye nem volt. Milyen sokat jelentő átalakulásra lett volna lehetőség, ha ezekkel az emberekkel, akik Káldea síkságairól az igazság keresésére jöttek, Ezékiás megismerteti, hogy az élő Isten a legfőbb Úr!

Ezékiás szívét azonban hatalmába kerítette a kevélység és a hiúság. Saját dicsőítésére a kapzsi szemek elé tárta azokat a kincseket, amelyekkel Isten gazdagította népét. A király „megmutatta nekik tárházát, az ezüstöt, az aranyat, a fűszereket, a drága keneteket, s egész fegyvertárát, és mindent, ami kincsei közt található volt. Semmi nem volt, amit meg nem mutatott volna nekik Ezékiás házában és egész birodalmában” (Ésa 39,2). Ezt nem azért tette, hogy megdicsőitse Istent, hanem hogy önmagát felmagasztalja a pogány fejedelmek előtt. Nem vette figyelembe, hogy ezek az emberek egy hatalmas nép képviselői, amely nem féli és nem szereti Istent, és oktalanság olyan bizalmas titokba beavatni őket, mint az ország földi gazdagsága.

Ha Ezékiás él az alkalommal, és bizonyosságot tesz Izráel Istenének hatalmáról, jóságáról és könyörületességéről, akkor a követek beszámolója fénysugárként ragyogta volna be a sötétséget. Ezékiás azonban a seregek Ura fölé emelte önmagát. »Nem cselekedék Ezékiás az őhöz való jótétemény szerint, mert magában felfuvalkodék.» (2Krón 32,25)” (Ellen G. White: *Próféták és királyok*, 215–216. o.)

3 Milyen légkör uralkodjon a családjukban, hogy jó befolyással lehessünk környezetünkre?

Ján 13,35; 17,21

„Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.”

„Hogy mindnyájan egyek legyenek, amint Te énbennem, Atyám, és én Tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk, hogy elhiggye a világ, hogy Te küldtél engem.”

Zsolt 122,6–8

„Könyörögjete Jeruzsálem békességéért, legyenek boldogok a Téged szeretők! Békesség legyen várfalaid között, csendesség palotáidban. Atyámfiáiért és barátaimért hadd mondhassam: béke veled!”

További tanulmányozásra: *2Kor 2,14–15; Fil 2,15; 4,5*

.....

.....

.....

.....

.....

Az idézett igék a hívő gyülekezet tagjainak egymáshoz való viszonyára vonatkoznak, mégis elsősorban a családban mint legkisebb közösségben kell megvalósítanunk azokat. Kereszténységünk legfontosabb ismertetőjele Jézus szerint, hogy szeretet, egység, békesség jellemezze emberi kapcsolatainkat.

„A keresztények legfontosabb munkája, hogy egység legyen a családban, majd terjesszék ki munkájukat közeli és távoli szomszédaira. Azok, akik elnyerték a világosságot, áraszák szét azt tiszta sugarakban. Krisztus szeretetétől áthatott szavuk legyen »élet illata az életre«.

Minél szorosabban munkálkodnak együtt a család tagjai otthon, annál felemelőbb és hasznosabb lesz a befolyás, amelyet az apa, az anya, a fiúk és a leányok az otthonukon kívül árasztanak.

Ha szerény körülmények között vagyunk, akkor is lássák meg bennünk a megelégedés és hála lelkületét. Az igazi keresztény otthonban a békesség és a nyugalom légköre uralkodik. Ez a példa nem marad hatás nélkül. (...)

Nem kis feladat a család számára, hogy Jézus képviselőjeként állja meg helyét, megtartva Isten törvényét a hitetlen közösségben. Meg-

kívánják, hogy élő levelek legyünk, amit minden ember ismer és olvas. Ez komoly felelősséget jelent.

A helyesen irányított és jól fegyelmezett család minden prédikációnál többet mond a kereszténység érdekében. Az ilyen család azt igazolja, hogy a szülők eredményesen követték Krisztus irányítását, és gyermekeik szolgálnak a gyülekezetben. Befolyásuk növekszik, mert amint továbbadják az isteni világosságot, ismét továbbadni való ismereteket nyernek. Az apák és anyák segítőkét találnak gyermekeikben, akik továbbadják másoknak az otthon kapott nevelést. A mulandó életből az örökkévalóság felé segítik szomszédaikat. Az egész család a Mester szolgálatában áll, s jó példájuk másokat is arra indít, hogy hűségesek és igazak legyenek Isten és az Ő nyája iránt is.” (Ellen G. White: *Boldog otthon*, 36–37., 31–32. o.)

4 Hogyan tanulhatjuk meg otthonunkban a szolgálat, az áldozatkészség és az önzetlenség gyakorlását?

Gal 5,13

„...szeretettel szolgáljatok egymásnak.”

Kol 3,23

„És valamit tesztek, lélekből cselekedjétek, mint az Úrnak és nem embereknek.”

Vö. *Fil 2,3–4*

.....

.....

.....

Hogyan mutatkozik meg, hogy mások javát keressük, és nem önző érdek irányít bennünket? Például:

- az otthoni munkamegosztásban,
- a pénz felhasználásában,
- az apró szívességekben.

„A családban megélt igazság az otthontól távol is érezhetővé válik az önzetlen munkában. Aki otthonában keresztény, az mindenütt ragyogó, fénylő világosság... Az első feladat, amit a keresztény ott-

honban el kell végeznünk, hogy Krisztus Lelke lakozzék ott. A család minden tagja képes legyen felvenni keresztjét, és azon az úton haladni, amelyen Jézus vezet.

Abbeli igyekezetükben, hogy kimentsék magukat, sokan ezt mondják: »Otthoni kötelességeim és gyermekeim minden időmet és anyagi javaimat lekötik.« Szülők, gyermekeitek legyenek segítők kezeteiké, hogy így többet tudjatok tenni a Mesterért! Ők az Úr családjának fiatal tagjai. Arra kell ösztönözni őket, hogy szenteljék oda magukat Istennek, akinek a tulajdonai a teremtés és a megváltás által. Tanítsátok meg őket arra, hogy testük, elméjük és lelkük minden ereje az Úré. Neveljétek őket, hogy segítsenek az önzetlen szolgálat különböző ágaiban. Ne engedjétek meg gyermekeiteknek, hogy akadállyá váljanak! Osztózzanak veletek a testi-lelki terhek hordozásában! Ha másokon segítenek, boldogabb emberré lesznek, akik hasznos munkatársai Istennek.» (Ellen G. White: *Boldog otthon*, 407. o.)

5 Hogyan érhetünk el embereket a vendégszeretet gyakorlásával?

Róm 12,13

„A szentek szükségleteire adakozók legyetek, a vendégszeretetet gyakoroljátok.”

Luk 14,12–14

„Mondta pedig annak is, aki őt meghívta: Mikor ebédet vagy vacsorát készítesz, ne hívd barátaidat, se testvéreidet, se rokonaidat, se gazdag szomszédaidat, nehogy viszont ők is meghívjanak téged, és visszafizessék néked. Hanem mikor lakomát készítesz, hívd a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat, vakokat. És boldog leszel, mivelhogy nem fizethetik vissza néked, mert majd visszafizettetik néked az igazak feltámadásakor.”

.....
.....
.....

Családtagjainkkal együtt gondolkodjunk azon, milyen alkalmakat ragadhatnánk meg mások meghívására, a vendéglátásra? Ne csak ebéd-

re, vacsorára gondoljunk, hanem pl. egy közös sétára, családi kirándulásra, sportolásra, vagy bármilyen más programra, amit megoszthatunk valakivel. Jézus arra figyelmeztet, hogy elsősorban a rászorulókat hívjuk magunk közé, akik magányosak, és nem találnak értelmes időtöltést. Nem a különleges ételek teszik igazán hasznossá a vendéglátást, hanem az együttlét békés légköre, a befogadó szeretet.

„Istennek nem tetszik, ha önző érdekből csupán saját magunkra és családjunkra gondolunk. Minden családnak, amely ezt a lelkületet ápolja, meg kell térnie a Krisztus életében szemléltetett tiszta elvek által. Sok áldástól fosztják meg magukat azok, akik elhatárolódnak másoktól, és nem hajlandók megvendégelni a látogatókat...

Ha a vendégszeretet meghal, szívünk megbénul az önzéstől... Az emberi kapcsolat csodálatos hatalom. Rajtunk áll, hogy eszközül használjuk a körülöttünk levők megsegítésére.

Legyen otthonunk a megkísértett fiatalok menedéke. Sokan állnak választás előtt. Minden befolyásnak, minden benyomásnak szerepe van választásukban, és döntésükkel alakítják mind jelen, mind elkövetkezendő sorsukat. A bűnös élet mindenhol hívogatja a fiatalokat. A szórakozóhelyek örömet kínálva csalogatják őket, és tárt karokkal fogadnak minden érkezőt. E fiataloknak szükségük van arra, hogy megértéssel nyújtsuk feléjük a kezünket. Keresetlen, kedves szavak, kis figyelmességek elsöpri a lelkük körül tornyosuló kísértések fellegét. A mennyből származó együttérzés őszinte megnyilatkozásában olyan erő rejlik, amely képes megnyitni azok szívét, akik nélkülözik Krisztus meleg szavait és Lelkének szerető érintését. Ha érdeklődést tanúsítanánk az ifjúság iránt, ha meghívnánk magunkhoz a fiatalokat, és körülvennénk őket otthonunk derűs, segítőkészségről tanúskodó légkörével, sokan boldogan lépnének arra az ösvényre, amely fölfelé vezet.

Sokkal boldogabbak és értékesebbek volnánk, ha otthoni életünket és társadalmi kapcsolatainkat Krisztus szelídsége és egyszerűsége irányítaná. (...)

Messze ható befolyást gyakorol a jóra az a család, amelynek tagjai udvarias, előzékeny keresztények. Más családok is megjegyzik az ilyen otthonban látottakat, és követik a példát, ezáltal ők is megvédik magukat a sátáni befolyásoktól. Isten angyalai gyakran meglátogatják

azt az otthont, ahol Isten akarata uralkodik. Isten kegyelmének ereje által az ilyen otthon a felüdülés helye lesz a kimerült, megfáradt zarándokok számára.” (Ellen G. White: *Boldog otthon*, 376–379., 31. o.)

6 Hogyan vehet részt minden családtag a másokért végzett önzetlen munkában?

Jóel 2,28

„És léssen azután, hogy kiöntöm lelkemet minden testre, s prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok pedig látomásokat látnak.”

Mát 21,15–16

„A főpapok és írástudók pedig, látván a csodákat, amelyeket cselekedett, és a gyermekeket, akik kiáltottak a templomban, ezt mondva: »Hozsánna a Dávid fiának«, haragra gerjedtek, és mondták néki: »Hallod, mit mondanak ezek?« Jézus pedig mondta nékik: »Hallom. Sohasem olvastátok-e: A gyermekek és csecsemők szája által szerezteél dicsőséget.«”

További tanulmányozásra: *Csel 18,2. 24–26; Róm 16,3*

.....

.....

.....

.....

Vannak alkalmak, amikor a család együtt tehet valamit másokért: közös kiránduláson, vendégségben, vagy akár a gyülekezet által szervezett evangelizáció szórólapjainak szétosztásában is részt vehet minden családtag.

Ezenkívül a hétköznapi emberi kapcsolatok mind a bizonyágtevés lehetőségei. Ha gyermekeink az iskolatársaik, barátaik előtt természetes módon tudnak beszélni hitükről, a gyerekek által sokszor a szülők is megszólíthatók. Gondolkodjunk együtt arról, milyen lehetőségeket használhatnánk még ki, hogy a körülöttünk élők megismerhessék az evangéliumot!

„Amikor otthonunk olyan, amilyennek lennie kell, akkor nem engedjük meg gyermekeinknek, hogy a környezetükben levő szűkölködők iránti tétlenségben és az Isten kívánalmaival szembeni közömbösségben nőjenek fel. Mint az Úr örökösei, képesítést nyernek arra, hogy a munkát ott végezzék, ahol élnek. Világosság árad az ilyen otthonból, amely kitarul a tudatlanok kedvéért, és őket a minden ismeret forrásához vezeti. Befolyást áraszt, amely erő lesz Isten és igazsága számára. Vannak szülők, akiket csak a gyermekeiken keresztül lehet elérni. (...)

Jézus szereti a gyermekeket. Áldást tartogat számukra, és szereti, ha engedelmeskednek szüleiknek. Azt kívánja, hogy kicsiny misszionáriusai legyenek, akik megtagadják rossz szokásaikat és az önző élvezetek utáni vágyaikat azért, hogy Neki szolgáljanak. Ez éppen olyan kedves Isten előtt, mint a felnőttek szolgálata.

A szülők tanításuk és példájuk által neveljék gyermekeiket arra, hogy ők is dolgozzanak a megtéretlenekért. A gyermekeket úgy kell nevelnünk, hogy rokonszenvet érezzenek az idősek, a szenvedők iránt, és igyekezzenek enyhíteni a szegények és betegek szenvedéseit. Tanítsuk meg őket arra, hogy szorgalmasak legyenek a missziómunkában, már kiskoruktól neveljük beléjük az önmegtágadást és önfeláldozást mások javára és Krisztus ügyének előrevitelére, hogy Isten munkatársai lehessenek.” (Ellen G. White: *Boldog otthon*, 35., 408. o.)

A következő idézet arra utal, hogy egy család milyen szempontok szerint változtasson lakhelyet. A környezetünkben élők iránti felelősség azonban mindnyájunkra vonatkozik: „Gyülekezeteink tagjai olyan munkát végezhetnek, amelyet még alig kezdtek el. Senki ne költözzön új helyre csupán világi előnyökért. Ahol azonban megélhetésük biztosítva van, ott az igazságban jól megalapozott egy vagy két család telepedjen le egy helyen, és dolgozzanak mint misszionáriusok. Szeressék az embereket, viseljék az értük végzendő munka terhét, és tanulmányozzák, hogyan hozhatják őket közelebb az igazsághoz. Ezek a családok terjeszthetik iratainkat, összejöveteleket tarthatnak otthonaikban, és meghívhatják ismerőseiket ezekre az összejövetelekre. Így világosságuk fényleni fog jó cselekedeteik által. Akik így munkálkodnak az új helyeken, megtanulják az emberekhez való közeledés legjobb módját, és előkészíthetik az utat más munkások számára. Látogassátok meg szomszédaitokat, és

mutassátok ki, hogy érdeklődtök lelki üdvösségük iránt! Serkentsétek tevékenységre minden lelki képességüket! Az Úr Jézus megnyitja szívük ajtaját, és tartós benyomást tesz lelkükre.” (Ellen G. White: *Tanácsok a gyülekezeteknek*, 69. o.)

*Az e beti adomány
a könyvterjesztő munkát támogatja.*

JANUÁR

1.	Vasárnap	Gal 4,4–5	
2.	Hétfő	Zsid 9,28	
3.	Kedd	Mát 2,1–2	
4.	Szerda	Jel 22,20	
5.	Csütörtök	Jób 19,25	
6.	Péntek	1Kor 15,26	<i>Naplemente: 16.06</i>
7.	Szombat	Ésa 21,11/b–12	<i>Naplemente: 16.07</i>
8.	Vasárnap	Jak 5,11	
9.	Hétfő	2Pét 1,19	
10.	Kedd	Jel 10,5–6	
11.	Szerda	Róm 9,28	
12.	Csütörtök	Jel 18,1	
13.	Péntek	Jel 11,15	<i>Naplemente: 16.14</i>
14.	Szombat	Mal 4,5–6	<i>Naplemente: 16.15</i>
15.	Vasárnap	Jel 22,16	
16.	Hétfő	Mát 28,19	
17.	Kedd	Luk 21,26	
18.	Szerda	Ésa 1,16–17	
19.	Csütörtök	Róm 13,11	
20.	Péntek	Jel 14,12	<i>Naplemente: 16.23</i>
21.	Szombat	Luk 15,4	<i>Naplemente: 16.25</i>
22.	Vasárnap	Jel 1,3	
23.	Hétfő	Ján 15,20	
24.	Kedd	Mát 16,18	
25.	Szerda	2Tim 3,1–2. 5	
26.	Csütörtök	Jel 16,15	
27.	Péntek	Luk 21,36	<i>Naplemente: 16.33</i>
28.	Szombat	Luk 12,37	<i>Naplemente: 16.35</i>
29.	Vasárnap	Sof 2,3	
30.	Hétfő	Mát 18,19	
31.	Kedd	Jer 8,20	

FEBRUÁR

1.	Szerda	Mal 3,2	
2.	Csütörtök	3Móz 20,26	
3.	Péntek	1Sám 2,3	<i>Naplemente: 16.44</i>
4.	Szombat	5Móz 8,2	<i>Naplemente: 16.45</i>
5.	Vasárnap	Jak 1,22	
6.	Hétfő	1Pét 3,15	
7.	Kedd	Mát 5,6	
8.	Szerda	2Kor 6,17–18	
9.	Csütörtök	1Ján 5,21	
10.	Péntek	2Kor 13,5	<i>Naplemente: 16.55</i>
11.	Szombat	Zsolt 24,3–4	<i>Naplemente: 16.56</i>
12.	Vasárnap	1Pét 2,9	
13.	Hétfő	Zsid 10,35–39	
14.	Kedd	2Kor 7,1	
15.	Szerda	Mát 25,1–2	
16.	Csütörtök	Mát 25,13	
17.	Péntek	Márk 13,35–36	<i>Naplemente: 17.06</i>
18.	Szombat	Mát 26,41	<i>Naplemente: 17.07</i>
19.	Vasárnap	1Pét 4,7	
20.	Hétfő	1Tim 4,1	
21.	Kedd	Csel 20,29–30	
22.	Szerda	1Kor 7,29	
23.	Csütörtök	1Thess 5,23	
24.	Péntek	2Pét 3,11–12	<i>Naplemente: 17.17</i>
25.	Szombat	1Ján 2,18	<i>Naplemente: 17.18</i>
26.	Vasárnap	Zsid 11,5	
27.	Hétfő	Habakuk 2,3	
28.	Kedd	Ésa 26,21	

MÁRCIUS

1. Szerda	Jóel 1,15	
2. Csütörtök	Ésa 1,5–6	
3. Péntek	Ján 3,5–7	<i>Naplemente: 17.28</i>
4. Szombat	Mát 6,33	<i>Naplemente: 17.29</i>
5. Vasárnap	Mát 13,45	
6. Hétfő	Kol 1,13–14	
7. Kedd	Zsolt 34,9	
8. Szerda	Eféz 2,19	
9. Csütörtök	Ján 17,3	
10. Péntek	1Ján 3,1	<i>Naplemente: 17.38</i>
11. Szombat	Mát 22,11–12	<i>Naplemente: 17.40</i>
12. Vasárnap	Zsolt 119,174	
13. Hétfő	1Kor 6,19–20	
14. Kedd	1Pét 2,11	
15. Szerda	2Tim 2,22	
16. Csütörtök	1Tim 4,12	
17. Péntek	2Pét 1,5–7	<i>Naplemente: 17.49</i>
18. Szombat	1Thess 5,17	<i>Naplemente: 17.50</i>
19. Vasárnap	Zsolt 62,8	
20. Hétfő	Jak 1,6	
21. Kedd	Mát 5,8	
22. Szerda	Ján 17,17	
23. Csütörtök	1Pét 5,8–9	
24. Péntek	Róm 6,13–14	<i>Naplemente: 17.59</i>
25. Szombat	2Pét 3,9	<i>Naplemente: 18.00</i>
26. Vasárnap	Jel 14,7	
27. Hétfő	Eféz 6,11	
28. Kedd	Zsid 1,14	
29. Szerda	2Pét 2,9	
30. Csütörtök	Zsid 2,3	
31. Péntek	Ámós 4,12	<i>Naplemente: 19.09</i>

A BIK KÖNYVKIADÓ KATALÓGUSA
 1121 Budapest, Remete u. 16/A
 telefon: 06-1/391-0181; 06-20/379-6020
 e-mail: bik@bibliakiado.hu, http://www.bibliakiado.hu

BIBLIA, FOGALMI SZÓKÖNYV, ATLASZ

Biblia – zseb	1600 Ft
Biblia – standard	1700 Ft
Biblia – kis családi	2100 Ft
Biblia – nagy családi	2900 Ft
Bibliai atlasz (<i>Magyar Bibliatársulat</i>)	2600 Ft
<i>Méret: 233x254 mm, oldal: 64, kötés: tábla</i>	
Bibliai Atlasz (<i>Szent Pál Akadémia</i>)	4500 Ft
Bibliai fogalmi szókönyv	1200 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 376, kötés: tábla</i>	
Konkordancia (<i>Baranyi József</i>)	10 000 Ft
<i>Méret: 210x290 mm, oldal: 1880, kötés: tábla</i>	
„Én vagyok, ne féljete!” (Márk evangéliuma)	150 Ft
<i>Méret: 100x140 mm, oldal: 64, kötés: irkatúzott</i>	

ELLEN G. WHITE MŰVEI

A gyermeknevelés bibliai alapelvei	520 Ft
<i>Méret: 115x200 mm, oldal: 80, kötés: kartonált</i>	
Az apostolok története	1300 Ft
<i>Méret: 138x199 mm, oldal: 414, kötés: kartonált</i>	
Az angyalok velünk vannak	1785 Ft
<i>Méret: 115x180 mm, oldal: 176, kötés: kartonált</i>	
Az evangélium szolgálói	990 Ft
<i>Méret: 146x204 mm, oldal: 336, kötés: tábla</i>	
Bizonyágtételek prédikátoroknak	1200 Ft
<i>Méret: 207x290 mm, oldal: 204, kötés: kartonált</i>	
Bizonyágtételek V. kötet	1700 Ft
<i>Méret: 148x208 mm, oldal: 536, kötés: tábla</i>	
Bizonyágtételek VII. kötet	800 Ft
<i>Méret: 143x203 mm, oldal: 228, kötés: kartonált</i>	
Ellen G. White gondolatai a hitről (<i>angol–magyar</i>)	1960 Ft
<i>Méret: 153x233 mm, oldal: 336, kötés: kartonált</i>	
Étrendi és táplálkozási tanácsok	1370 Ft
<i>Méret: 148x209 mm, oldal: 392, kötés: tábla</i>	

Hit, remény, cselekvő szeretet	600 Ft
<i>Méret: 114x180 mm, oldal: 112, kötés: kartonált</i>	
Gondolatok a Hegyi beszédről	600 Ft
<i>Méret: 130x195 mm, oldal: 142, kötés: kartonált</i>	
Gyermeknevelés	1400 Ft
<i>Méret: 143x201 mm, oldal: 408, kötés: kartonált</i>	
Igehirdetések és beszédek II.	600 Ft
<i>Méret: 142x200 mm, oldal: 256, kötés: kartonált</i>	
Jézus élete	1950 Ft
<i>Méret: 148x211 mm, oldal: 808, kötés: tábla</i>	
Kiben bízhatunk? (Válogatás)	800 Ft
<i>Méret: 128x200 mm, oldal: 242, kötés: kartonált</i>	
„Készítsétek az Úrnak útját!”	140 Ft
<i>Méret: 145x204 mm, oldal: 36, kötés: irkatűzött</i>	
Korszakok nyomában	1100 Ft
<i>Méret: 117x181 mm, oldal: 616, kötés: kartonált</i>	
Krisztushoz vezető lépések	550 Ft
<i>Méret: 129x198 mm, oldal: 112, kötés: kartonált</i>	
Ne állj be a sorba!	590 Ft
<i>Méret: 131x202 mm, oldal: 104, kötés: kartonált</i>	
Passió	410 Ft
<i>Méret: 133x195 mm, oldal: 144, kötés: kartonált</i>	
Proféták és királyok	1130 Ft
<i>Méret: 150x212 mm, oldal: 496, kötés: tábla</i>	
Szemelvények Ellen G. White írásaiból I.	1470 Ft
<i>Méret: 146x202 mm, oldal: 424, kötés: tábla</i>	
Szemelvények Ellen G. White írásaiból II.	1470 Ft
<i>Méret: 146x202 mm, oldal: 496, kötés: tábla</i>	
Tanácsok a gyülekezeteknek	1050 Ft
<i>Méret: 145x202 mm, oldal: 424, kötés: tábla</i>	
Üzenet az ifjúságnak	1100 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 264, kötés: kartonált</i>	

BIBLIAI IRODALOM, ÍRÁSMAGYARÁZAT

A Filemonhoz írt levél (Várkonyi András)	430 Ft
<i>Méret: 140x201 mm, oldal: 40, kötés: irkatűzött</i>	
A kereszt és árnyéka (Stephen N. Haskell)	1400 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 280, kötés: kartonált</i>	
A kis szarv Dániel könyve 8. fejezetében (Reuben L. Hilde)	460 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 64, kötés: kartonált</i>	

A lelkiismeret (<i>Reisinger János</i>)	1400 Ft
<i>Méret: 135x220 mm, oldal: 272, kötés: füles, kartonált</i>	
A legnagyobb kérések (<i>Reisinger János</i>)	500 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 120, kötés: kartonált</i>	
A szeretet művészete a Biblia tükrében (<i>Soós Attila</i>)	790 Ft
<i>Méret: 129x200 mm, oldal: 214, kötés: kartonált</i>	
A világ útvesztője és a szív paradicsoma (<i>J. A. Comenius</i>)	400 Ft
<i>Méret: 101x176 mm, oldal: 228, kötés: tábla</i>	
Az ószövetségi szentély és az evangélium (<i>M. L. Andreassen</i>)	2100 Ft
<i>Méret: 138x199 mm, oldal: 336, kötés: tábla</i>	
Bibliai próféciaik korunkról (<i>Reisinger János</i>)	600 Ft
<i>Méret: 147x208 mm, oldal: 152, kötés: kartonált</i>	
Ezen a kősziklán (<i>Reisinger János</i>)	300 Ft
<i>Méret: 139x197 mm, oldal: 28, kötés: irkatúzott</i>	
Habakuk könyve (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	150 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 30, kötés: irkatúzott</i>	
„Hallass örömet velem!” (<i>Kökényes Zsuzsa</i>)	300 Ft
<i>Méret: 139x190 mm, oldal: 56, kötés: irkatúzott</i>	
Hogyan küzdött Jézus? (<i>Reisinger János</i>)	420 Ft
<i>Méret: 141x204 mm, oldal: 72, kötés: kartonált</i>	
Isten küldött egy embert (<i>C. B. Haynes</i>)	580 Ft
<i>Méret: 150x219 mm, oldal: 152, kötés: kartonált</i>	
Jézus boldogmondásai (<i>Reisinger János</i>)	340 Ft
<i>Méret: 138x200 mm, oldal: 38, kötés: irkatúzott</i>	
Kommentár Pál apostol thesszalonikabeliekhez írt leveleihez (<i>Kálvin János</i>)	1350 Ft
<i>Méret: 142x220 mm, oldal: 128, kötés: tábla</i>	
Miről szól a Jelenések könyve? (<i>Reisinger János</i>)	1100 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 192, kötés: kartonált</i>	
Ószövetségi magyarázatok (<i>Ravasz László</i>)	1900 Ft
<i>Méret: 168x240 mm, oldal: 360, kötés: tábla</i>	
Örökségünk az Úr imádsága (<i>Dr. Tokics Imre</i>)	795 Ft
<i>115x178 mm, oldal: 140, kötés: kartonált</i>	
Te is járhatsz a vízen! (<i>Thomas Davis</i>)	180 Ft
<i>Méret: 114x193 mm, oldal: 80, kötés: kartonált</i>	
Titkok megfejtése (<i>Jaques Doukhan</i>)	1480 Ft
<i>Méret: 145x204 mm, oldal: 264, kötés: kartonált</i>	

TANULMÁNYOK

A kálvinista kereszt (<i>Móricz Zsigmond</i>)	350 Ft
<i>Méret: 143x204 mm, oldal: 112, kötés: kartonált</i>	

A pápaság mint ökumenikus probléma (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	150 Ft
<i>Méret: 139x199 mm, oldal: 40, kötés: irkatüzött</i>	
A polgári kormányzat és a vallás (<i>Alonso T. Jones</i>)	150 Ft
<i>Méret: 116x188 mm, oldal: 64, kötés: kartonált</i>	
A vasárnapkérdés (<i>szerkesztette: Reisinger János</i>)	200 Ft
<i>Méret: 145x205 mm, oldal: 16, kötés: irkatüzött</i>	
Arany János és az evangélium (<i>Podmaniczky Pálné</i>)	300 Ft
<i>Méret: 144x204 mm, oldal: 40, kötés: irkatüzött</i>	
Erkölc és iskola (<i>Babits Mihály</i>)	280 Ft
<i>Méret: 144x204 mm, oldal: 32, kötés: irkatüzött</i>	
Ezredforduló vagy korszakforduló? (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	500 Ft
<i>Méret: 130x200 mm, oldal: 84, kötés: kartonált</i>	
Hit vagy hagyomány? (<i>Reisinger János</i>)	250 Ft
<i>Méret: 144x205 mm, oldal: 16, kötés: irkatüzött</i>	
Isten, ki vagy? (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	440 Ft
<i>Méret: 130x200 mm, oldal: 48, kötés: irkatüzött</i>	
Kis eszmetörténet (<i>Reisinger János</i>)	400 Ft
<i>Méret: 142x207 mm, oldal: 64, kötés: irkatüzött</i>	
Kis káté (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	700 Ft
<i>Méret: 143x200 mm, oldal: 384, kötés: kartonált</i>	
Krisztus bankója (<i>Gárdonyi Géza</i>)	620 Ft
<i>Méret: 120x185 mm, oldal: 136, kötés: kartonált</i>	
Legyőzhető-e a depresszió? (<i>Matus István–Reisinger János</i>)	200 Ft
<i>Méret: 143x203 mm, oldal: 16, kötés: irkatüzött</i>	
Levél a vallási türelemről (<i>John Locke</i>)	240 Ft
<i>Méret: 130x200 mm, oldal: 88, kötés: irkatüzött</i>	
Megelőzhető-e az AIDS? (<i>Stuart Angus</i>)	220 Ft
<i>Méret: 143x202 mm, oldal: 40, kötés: irkatüzött</i>	
Mi az ökumenizmus? (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	150 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 24, kötés: irkatüzött</i>	

A BIBLIA... SZOROZAT

Reisinger János:

A Biblia a bűnrendezésről	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 16, kötés: irkatüzött</i>	
A Biblia a gyógyításról	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 16, kötés: irkatüzött</i>	
A Biblia a halálról	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 20, kötés: irkatüzött</i>	
A Biblia az angyalokról	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 20, kötés: irkatüzött</i>	

A Biblia az istenismeretről	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 16, kötés: irkatúzött</i>	
A Biblia az ökológiai válságról	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 16, kötés: irkatúzött</i>	
A Biblia Sátánról	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 24, kötés: irkatúzött</i>	
A Biblia a házasságról	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 20, kötés: irkatúzött</i>	
A Biblia az imádságról (Reisinger János)	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 16, kötés: irkatúzött</i>	
A Biblia a küzdő imádságról (Vankó Zsuzsa)	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 24, kötés: irkatúzött</i>	
A Biblia az istentiszteletről	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 20, kötés: irkatúzött</i>	
A Biblia az istenkeresésről	140 Ft
<i>Méret: 102x142 mm, oldal: 16, kötés: irkatúzött</i>	

TUDOMÁNY, RÉGÉSZET, TÖRTÉNELEM

A bibliai régészet XX. század eleji felfedezései (Siegfried Horn)	480 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 56, kötés: irkatúzött</i>	
A régészet regénye (C. R. Ceram)	2700 Ft
<i>Méret: 168x238 mm, oldal: 336, kötés: kartonált</i>	
A teremtés bibliai tanúságtétele (Werner Gitt)	600 Ft
<i>Méret: 134x204 mm, oldal: 184, kötés: kartonált</i>	
A tudomány felfedezi Istent (ÉRTEM Munkacsoport)	1450 Ft
<i>Méret: 137x194 mm, oldal: 232, kötés: kartonált</i>	
A világ helyzete 2004	2000 Ft
A fogyasztói társadalomról	
<i>Méret: 164x238 mm, oldal: 276, kötés: kartonált</i>	
A világ helyzete 2005	2200 Ft
<i>Méret: 164x238 mm, oldal: 266, kötés: kartonált</i>	
Constantinus császár adománylevele (szerk.: Piti Ferenc)	250 Ft
<i>Méret: 144x205 mm, oldal: 32, kötés: irkatúzött</i>	
Csodálatos Kumrán (Alexander Schick)	2750 Ft
<i>Méret: 192x265 mm, oldal: 160, kötés: tábla</i>	
Európa, Amerika, az iszlám és a kommunizmus (Csabai Tamás)	990 Ft
<i>Méret: 160x240 mm, oldal: 128, kötés: kartonált</i>	
Gyökereink (Ariel A. Roth)	1520 Ft
<i>Méret: 156x225 mm, oldal: 424, kötés: kartonált</i>	
Kezdetben (Egerváriné Árvai Márta)	330 Ft
<i>Méret: 130x198 mm, oldal: 48, kötés: irkatúzött</i>	

EGYHÁZTÖRTÉNET, ÉLETRAJZ

A szombat története (<i>John N. Andrews</i>)	2500 Ft
<i>Méret: 165x248 mm, oldal: 368, kötés: tábla</i>	
Az egyház babiloni fogságáról (<i>Luther Márton</i>)	1480 Ft
<i>Méret: 160x227 mm, oldal: 128, kötés: tábla</i>	
A H. N. Adventista Egyház története... (<i>Rajki Zoltán</i>)	1470 Ft
<i>Méret: 153x230 mm, oldal: 208, kötés: kartonált</i>	
A római pápaságról (<i>Luther Márton</i>)	1480 Ft
<i>Méret: 157x224 mm, oldal: 168, kötés: tábla</i>	
A római antikrisztusról (<i>Andreas Helwig</i>)	1400 Ft
<i>Méret: 154x232 mm, oldal: 80, kötés: tábla</i>	
Dr. Luther Márton önmagáról (<i>Virág Jenő</i>)	850 Ft
<i>Méret: 123x183 mm, oldal: 190, kötés: kartonált</i>	
Egy amerikai lelkész magyarországi missziója (<i>Rajki Zoltán</i>)	1950 Ft
<i>Méret: 147x210 mm, oldal: 184, kötés: kartonált</i>	
Ellen G. White Európában (<i>R. W. Olson–J. Zurcher</i>)	250 Ft
<i>Méret: 143x210 mm, oldal: 44, kötés: irkatüzött</i>	
Ellen Gould White élete és szolgálata (<i>George R. Knight</i>)	530 Ft
<i>Méret: 148x202 mm, oldal: 132, kötés: kartonált</i>	
Ellen White mindennapjai (<i>George R. Knight</i>)	530 Ft
<i>Méret: 148x202 mm, oldal: 148, kötés: kartonált</i>	
Ellen White kora (<i>George R. Knight</i>)	570 Ft
<i>Méret: 148x202 mm, oldal: 140, kötés: kartonált</i>	
Emlékezetes idők (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	540 Ft
<i>Méret: 130x200 mm, oldal: 144, kötés: kartonált</i>	
Hadd szóljanak a napok! (<i>Szerk.: Orosz Csaba</i>)	600 Ft
<i>Méret: 141x201 mm, oldal: 256, kötés: kartonált</i>	
L. R. Conradi (<i>dr. Daniel Heinz</i>)	890 Ft
<i>Méret: 145x202 mm, oldal: 128, kötés: kartonált</i>	
Pascal (<i>Lev Sesztov</i>)	420 Ft
<i>Méret: 148x210 mm, oldal: 98, kötés: kartonált</i>	

MŰVÉSZETTÖRTÉNET

Az én hangszerem az orgona (<i>Lehotka Gábor</i>)	1000 Ft
<i>Méret: 200x224 mm, oldal: 160, kötés: tábla</i>	
Művészettörténet képekben (<i>Szabó Attila</i>)	2700 Ft
<i>Méret: 162x234 mm, oldal: 222, kötés: tábla</i>	
Művészettörténet vázlatokban (<i>Szabó Attila</i>)	2000 Ft
<i>Méret: 155x229 mm, oldal: 228, kötés: kartonált</i>	

EGÉSZSÉGES ÉLETMÓD

A néma járvány: csontritkulás (Tóth Gábor)	470 Ft
<i>Méret: 130x200 mm, oldal: 72, kötés: irkatűzött</i>	
Allergia- és Candida-kalauz (Tóth Gábor)	1500 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 288, kötés: kartonált</i>	
Az E-számokról őszintén (Tóth Gábor)	1200 Ft
<i>Méret: 142x200 mm, oldal: 224, kötés: kartonált</i>	
Életmód-változtatás hétről hétre	860 Ft
<i>(Aileen Ludington–Hans Diebl)</i>	
<i>Méret: 130x200 mm, oldal: 192, kötés: kartonált</i>	
Génháború (Tóth Gábor)	990 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 160, kötés: kartonált</i>	
Gyógyulás és gyógyítás (Tóth Gábor)	590 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 112, kötés: kartonált</i>	
Házi gyógymódok (dr. Calvin Thrash–dr. Agatha Thrash)	1040 Ft
<i>Méret: 205x285 mm, oldal: 168, kötés: kartonált</i>	
Kézben tartott idő (Tóth Gábor)	1100 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 160, kötés: kartonált</i>	
Kezdjük újra (dr. Nadasan Valentin)	400 Ft
<i>Méret: 42x202 mm, oldal: 64, kötés: kartonált</i>	
Mérlegen a vegetarianizmus (Reisinger Orsolya)	800 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 136, kötés: kartonált</i>	
Ne vesztisd el a csontjaidat! (Tóth Gábor)	1100 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 200, kötés: kartonált</i>	
NO DROG! (Benkő Noémi)	700 Ft
<i>Méret: 141x201 mm, oldal: 128, kötés: kartonált</i>	
Új életforma (J. D. Pamplona Roger)	1840 Ft
<i>Méret: 167x242 mm, oldal: 192, kötés: tábla</i>	

SZAKÁCSKÖNYV

A Biblia a helyes táplálkozásról	1300 Ft
<i>(Balázs Katalin–Kiss Balázs)</i>	
<i>Méret: 208x146 mm, oldal: 160, kötés: spirál</i>	
Főzzünk egészségesen, finomat! (Monostori Mária)	1600 Ft
<i>Méret: 142x205 mm, oldal: 132, kötés: spirál</i>	
Legyen néktek eledelül I–III. (Nagy Zsuzsa)	890–890 Ft
I. Reggeli gyümölcsös gabonaételek	
II. Pástétomok, reggeli szendvicsek	
III. Húspótlók, fasírtok	
<i>Méret: 148x221 mm, oldal: 80, kötés: irkatűzött</i>	

Newstart-konyha (<i>Csalami László</i>)	1490 Ft
<i>Méret: 178x240 mm, oldal: 165, kötés: spirálozott</i>	
Reformkonyha	480 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 88, kötés: irkatüzött</i>	
Zöld recept (<i>Hetedvilág Kiadó</i>)	820 Ft
<i>Méret: 165x234 mm, oldal: 98, kötés: kartonált</i>	

CSALÁDI ÉLET

Boldog házasság – hogyan? (<i>Harold Shryock</i>)	500 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 160, kötés: kartonált</i>	
Egybeszerkesztve (<i>L. Crabb</i>)	1200 Ft
<i>Méret: 142x197 mm, oldal: 220, kötés: kartonált</i>	
Egymásra hangolva (<i>G. Chapman</i>)	1500 Ft
<i>Méret: 142x197 mm, oldal: 163, kötés: kartonált</i>	
Hazafelé (<i>Soósné Szász Ágnes</i>)	690 Ft
<i>Méret: 132x202 mm, oldal: 124, kötés: kartonált</i>	
Létkérdések és emberi kapcsolatok (<i>Szabó Attila</i>)	1500 Ft
<i>Méret: 157x231 mm, oldal: 248, kötés: kartonált</i>	
Szerelemről minden házaspárnak (<i>dr. Ed Wheat–G. O. Perkins</i>)	1500 Ft
<i>Méret: 142x197 mm, oldal: 320, kötés: kartonált</i>	

NEVELÉS

Az akaratos gyerek (<i>J. Dobson</i>)	1200 Ft
<i>Méret: 141x197 mm, oldal: 221, kötés: kartonált</i>	
Fegyelmezz, megéri!	1300 Ft
<i>Méret: 142x197 mm, oldal: 271, kötés: kartonált</i>	
Gyerekekre hangolva (<i>G. Chapman</i>)	1500 Ft
<i>Méret: 142x197 mm, oldal: 205, kötés: kartonált</i>	
Hogyan bánjunk a gyermekkel? (<i>Ellen G. White</i>)	300 Ft
<i>Méret: 141x202 mm, oldal: 47, kötés: kartonált</i>	
Kamaszokra hangolva (<i>G. Chapman</i>)	1500 Ft
<i>Méret: 142x197 mm, oldal: 196, kötés: kartonált</i>	
Van-e keresztyén pedagógia? (<i>Pálhegyi Ferenc</i>)	240 Ft
<i>Méret: 148x209 mm, oldal: 24, kötés: irkatüzött</i>	

BIBLIAI GONDOLATOK MINDEN NAPRA

„Felettébb tiszta a Te beszéded”	1100 Ft
<i>Méret: 118x169 mm, kötés: kartonált</i>	
„Istenünk beszéde mindörökké megmarad”	1400 Ft
<i>Méret: 147x210 mm, oldal: 376, kötés: tábla</i>	

Maranatha – Jövel Uram, Jézus	1600 Ft
<i>156x232 mm, oldal: 400, kötés: kartonált</i>	
„Ne félj!” I–II.	550-550 Ft
<i>Méret: 120x167 mm, kötés: kartonált</i>	

HITÉLETI KÖNYVEK

A keresztyén növekedésről (<i>Reisinger János</i>)	100 Ft
<i>Méret: 133x193 mm, oldal: 24, kötés: irkatúzott</i>	
Akik szelet vetnek, vihart aratnak (<i>Joe Crews</i>)	100 Ft
<i>Méret: 120x190 mm, oldal: 72, kötés: irkatúzott</i>	
Az 1888-as üzenet (<i>Robert Wieland</i>)	200 Ft
<i>Méret: 138x195 mm, oldal: 184, kötés: kartonált</i>	
Döntés a Jordánnál (<i>Lewis R. Walton</i>)	490 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 80, kötés: kartonált</i>	
Kegyelem, győzelem (<i>Szabó Ferenc</i>)	1100 Ft
<i>Méret: 147x206 mm, oldal: 148, kötés: kartonált</i>	
Korai és késői eső (<i>J. Wilcox</i>)	450 Ft
<i>Méret: 130x200 mm, oldal: 120, kötés: kartonált</i>	
Ómega (<i>Lewis R. Walton</i>)	450 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 80, kötés: irkatúzott</i>	

EGYÉB KIADVÁNYOK

1500 bölcs gondolat (<i>C. H. Spurgeon</i>)	800 Ft
<i>Méret: 120x162 mm, oldal: 240, kötés: kartonált</i>	
A babonaság varázsa (<i>Kurt Hasel</i>)	710 Ft
<i>Méret: 143x199 mm, oldal: 160, kötés: kartonált</i>	
A korai keresztyének összevetése a mai keresztyénekkal (<i>Pascal</i>)	850 Ft
<i>Méret: 95x162, oldal: 160, kötés: tábla, védőborítóval</i>	
A leggazdagabb barlanglakó (<i>Doug Batchelor</i>)	580 Ft
<i>Méret: 146x204 mm, oldal: 136, kötés: kartonált</i>	
A szeretet művészete (<i>Erich Fromm</i>)	900 Ft
<i>Méret: 112x178 mm, oldal: 184, kötés: kartonált</i>	
A tanítványok (<i>Dr. Sarkadi Nagy Pál</i>)	190 Ft
<i>Méret: 112x197 mm, oldal: 40, kötés: irkatúzott</i>	
Az Ő nyomdokain (<i>C. M. Sheldon</i>)	1200 Ft
<i>Méret: 142x199 mm, oldal: 216, kötés: kartonált</i>	
Az új világrénd (<i>Russell Burill</i>)	570 Ft
<i>Méret: 130x205mm, oldal: 128, kötés: kartonált</i>	
Imádság a gyakorlatban (<i>Frederick Pelser</i>)	510 Ft
<i>Méret: 134x198 mm, oldal: 152, kötés: kartonált</i>	

Egy vidám földműves életbevágó tanácsai (<i>Spurgeon</i>)	700 Ft
<i>Méret: 111x184 mm, oldal: 184, kötés: kartonált</i>	
Gondolatok (<i>Blaise Pascal</i>)	2800 Ft
<i>Méret: 125x202 mm, oldal: 360, kötés: tábla</i>	
Ígéret szerint (<i>Spurgeon</i>)	300 Ft
<i>Méret: 99x183 mm, oldal: 104, kötés: kartonált</i>	
Játék a tűzzel (<i>Roger R. Morneau</i>)	560 Ft
<i>Méret: 133x206 mm, oldal: 120, kötés: kartonált</i>	
Jön a vasárnap (<i>G. Edward Reid</i>)	820 Ft
<i>Méret: 146x205 mm, oldal: 184, kötés: kartonált</i>	
Lesz-e holnapunk? (<i>Dr. Hans Heinz</i>)	190 Ft
<i>Méret: 109x196 mm, oldal: 88, kötés: kartonált</i>	
Lesz-e keresztény egység?	190 Ft
<i>(Erdélyi L.–Ósz-Farkas E.–Gyetzvai G.)</i>	
<i>Méret: 148x202 mm, oldal: 40, kötés: irkatüzött</i>	
Mesterségek és foglalkozások a Bibliában (<i>Takács Béla</i>)	480 Ft
<i>Méret: 140x198 mm, oldal: 165, kötés: kartonált</i>	
Mózes írta-e a Tórát? (<i>Dr. Tokics Imre</i>)	140 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 24, kötés: irkatüzött</i>	
Nem akarom, hogy a kövek kiáltsanak (<i>Peter Wössner</i>)	690 Ft
<i>Méret: 125x183 mm, oldal: 184, kötés: kartonált</i>	
Oszd meg és uralkodj! (<i>Köbel Szilvia</i>)	2980 Ft
<i>Méret: 168x238 mm, oldal: 216, kötés: kartonált</i>	
Ökológiai lábnyomunk	1000 Ft
<i>Méret: 144x197 mm, oldal: 231, kötés: kartonált</i>	
Szabadon halok meg (<i>Noble Alexander–Kay D. Rizzo</i>)	1190 Ft
<i>Méret: 149x207 mm, oldal: 244, kötés: kartonált</i>	

VERSESKÖTET, KÖLTÉSZET

Kereszten irgalom (<i>Páskulyné Kovács Erzsébet</i>)	460 Ft
<i>Méret: 116x200 mm, oldal: 272, kötés: tábla</i>	
Páskulyné Kovács Erzsébet versei I–II.	4400 Ft
<i>Méret: 115x180 mm, oldal: 872, kötés: kartonált</i>	
Páskulyné Kovács Erzsébet versei I–II.	5800 Ft
<i>Méret: 118x186 mm, oldal: 872, kötés: tábla</i>	
Csendes csodák (<i>Reményik Sándor istenes versei</i>)	1890 Ft
<i>Méret: 115x180 mm, oldal: 176, kötés: kartonált</i>	
Futás (<i>Füle Lajos</i>)	690 Ft
<i>Méret: 129x188 mm, oldal: 104, kötés: tábla</i>	
Kisvers nagymesterek (<i>Reisinger János</i>)	1400 Ft
<i>Méret: 223x210 mm, oldal: 112, kötés: tábla</i>	

Reményik Sándor összes verse I–II. kötet (<i>Kálvin Kiadó</i>)	3900 Ft
<i>Méret: 137x205 mm, kötés: tábla</i>	
Természet és ember a Biblia és a költészet tükrében	
<i>(Szabó Attila–Takács Gábor)</i>	
	3450 Ft
<i>Méret: 240x233 mm, oldal: 168, kötés: tábla</i>	

GYERMEK- ÉS IFJÚSÁGI IRODALOM

16 részes tanulmányosorozat	200–200 Ft
<i>Méret: 167x241 mm, oldal: 80–104, kötés: irkatúzott</i>	
A teremtéstől a szivárványig (kifestő)	600 Ft
<i>189x280 mm, oldal: 160, kötés: irkatúzott</i>	
A róka nyomában (<i>Marion Gitt</i>)	500 Ft
<i>Méret: 124x183 mm, oldal: 72, kötés: kartonált</i>	
A szivárvány színei	550 Ft
<i>Méret: 162x240 mm, oldal: 80, kötés: irkatúzott</i>	
Az első képes Bibliám (magyar-angol)	1430 Ft
<i>125x175 mm, oldal: 256, kötés: tábla</i>	
Az én képes Bibliám	800 Ft
<i>248x174 mm, oldal: 190, kötés: tábla</i>	
Az én képes Bibliám (angol)	800 Ft
<i>248x174 mm, oldal: 190, kötés: tábla</i>	
Az özönvíz (kifestő)	300 Ft
<i>Méret: 167x234 mm, oldal: 16, kötés: irkatúzott</i>	
Bibliai jellemtulajdonságok	300 Ft
<i>Méret: 227x167 mm, oldal: 40, kötés: irkatúzott</i>	
Bibliai kifestő	300 Ft
<i>Méret: 167x230 mm, oldal: 16, kötés: irkatúzott</i>	
Bibliai történetek	350 Ft
<i>Méret: 239x165 mm, oldal: 48, kötés: irkatúzott</i>	
Életed forrása (mindennapi gondolatok)	1650 Ft
<i>Méret: 143x201 mm, oldal: 408, kötés: kartonált</i>	
Énekgyűjtemény gyermekeknek	685 Ft
<i>Méret: 201x141 mm, oldal: 88, kötés: irkatúzott</i>	
Fehérke (<i>Farkas Jánosné</i>)	600 Ft
<i>Méret: 162x237 mm, oldal: 56, kötés: kartonált</i>	
Ha az állatok beszélni tudnának (<i>W. Gitt–K. H. Vanheiden</i>)	500 Ft
<i>Méret: 109x167 mm, oldal: 128, kötés: kartonált</i>	
Kincsek a tengernél (<i>Sally Streib</i>)	620 Ft
<i>Méret: 146x204 mm, oldal: 184, kötés: kartonált</i>	
Kirándulás Jézussal I–II. (<i>Jim Feldbush</i>)	980–980 Ft
<i>148x208 mm, oldal: 375, kötés: kartonált</i>	

Lépések a boldogság felé	150 Ft
<i>Méret: 227x166 mm, oldal: 40, kötés: irkatüzött</i>	
Misi azt kérdezi, miért...? (Sally Pierson Dilloh)	620 Ft
<i>Méret: 130x201 mm, oldal: 176, kötés: kartonált</i>	
Példázatban mondottam	150 Ft
<i>Méret: 232x168 mm, oldal: 48, kötés: irkatüzött</i>	

NAPTÁR

Falinaptár 2006 (Élet és Egészség Kiadó)	580 Ft
<i>200x287 mm</i>	
Jó pásztor naptár 2006 (Evangéliumi Kiadó)	390 Ft
<i>110x226 mm</i>	

CD-ROM KÖNYV

A szeretet bibliai tanításai CD	1800 Ft
BIK-könyvtár 1.0	1800 Ft
Döntő bizonyíték CD	1800 Ft
Élet és egészség CD	1800 Ft
Bibliai atlasz CD (rendelhető)	2990 Ft

ZENEI CD

Hitünk énekei CD	2200 Ft
<i>2 db CD (mp3-as formátum), műanyag tokban</i>	

KOTTA

Hitünk énekei	1100 Ft
<i>Méret: 122x186 mm, 393 ének, kötés: tábla</i>	
Hitünk énekei (spirális)	1100 Ft
<i>Méret: 122x186 mm, 393 ének, kötés: spirál</i>	
Harminc kánon	200 Ft
<i>Méret: 208x297 mm, oldal: 38, kötés: irkatüzött</i>	

FOLYÓIRAT

Az Idők Jelei (negyedéves gyülekezeti lap)	350 Ft
Útjelző (negyedéves ifjúsági lap)	250 Ft
Jó Hír (bibliai folyóirat, 1990–2003)	50–100 Ft

TRAKTÁT, SZÓRÓLAP

A Bibliáról röviden (Cserbik János)	70 Ft
<i>Méret: 149x210 mm, oldal: 12, kötés: irkatüzött</i>	
Az imádság kiváltsága	15 Ft
<i>Méret: 100x210 mm, oldal: 6</i>	
Én vagyok I. (Barati Lilla)	45 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 12, kötés: irkatüzött</i>	
Gyászol a Föld (Soós Attila)	30 Ft
<i>Méret: 200x290 mm, oldal: 8</i>	
Jobb lett a világ?	25 Ft
<i>Méret: 200x290 mm, oldal: 4</i>	
Nyitott szemmel '99	10 Ft
<i>Méret: 210x297 mm, oldal: 8</i>	
Üzenetek (bátorító Biblia-versek)	100 Ft
<i>Méret: 142x202 mm, oldal: 48, kötés: irkatüzött</i>	

KÉPESLAP, KÖNYVJELZŐ, BIBLIA-TOK

Képeslap	30 Ft
Könyvjelző	20 Ft
Mágneses könyvjelző	40 Ft
Biblia-tok – nagy családi, kemény	2900 Ft
Biblia-tok – nagy családi, puha	1400 Ft
Biblia-tok – zseb, kemény	2300 Ft
Biblia-tok – zseb, puha	1000 Ft

A SPALDING ALAPÍTVÁNY KATALÓGUSA

2053 Herceghalom, Zsámbéki út 10.
telefon: 06-23/319-093; 06-20/569-7510
e-mail: spalding@axelero.hu

A boldogság törvénye (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	2000 Ft
<i>Méret: 155x230 mm, oldal: 370, kötés: kartonált</i>	
A boldogság törvénye (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	2560 Ft
<i>Méret: 155x230 mm, oldal: 370, kötés: tábla</i>	
A boldogság törvénye – angol (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	4500 Ft
<i>Méret: 155x230 mm, oldal: 370, kötés: kartonált</i>	
Az ember és igazság (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	560 Ft
<i>Méret: 130x200 mm, oldal: 60, kötés: kartonált</i>	
Az „egészséges” hit (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	520 Ft
<i>Méret: 130x200 mm, oldal: 60, kötés: kartonált</i>	
A „legszebb ének” (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	480 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 48, kötés: kartonált</i>	
Ezredforduló vagy korszakforduló – angol (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	700 Ft
<i>Méret: 130x200 mm, oldal: 79, kötés: kartonált</i>	
„Isten beszéde” (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	560 Ft
<i>Méret: 130x200 mm, oldal: 114, kötés: kartonált</i>	
Mit mond a Biblia... (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	640 Ft
<i>Méret: 115x165 mm, oldal: 175, kötés: kartonált</i>	
Egyetemes egyháztörténelem (<i>Tonhaizer Tibor</i>)	2160 Ft
<i>Méret: 145x200 mm, oldal: 373, kötés: tábla</i>	
Egyetemes vallástörténet (<i>Tonhaizer Tibor</i>)	2000 Ft
<i>Méret: 145x200 mm, oldal: 317, kötés: tábla</i>	
Filozófiatörténet (<i>Tonhaizer Tibor</i>)	1760 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 311, kötés: kartonált</i>	
Zsoltárok világa (<i>Szerk.: Reisinger János</i>)	880 Ft
<i>Méret: 155x235 mm, oldal: 173, kötés: kartonált</i>	
Ószövetségi bölcsességi könyvek (<i>Szerk.: Reisinger János</i>)	1280 Ft
<i>Méret: 150x240 mm, oldal: 188, kötés: kartonált</i>	
Zakariás próféta könyve (<i>Vankó Zsuzsa</i>)	320 Ft
<i>Méret: 140x195 mm, oldal: 112, kötés: kartonált</i>	
Vallomás az emigrációból (<i>Fehér János</i>)	960 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 176, kötés: kartonált</i>	

EGYÉB KIADVÁNYOK

A Lélek temploma (<i>Dr. Lee–Dr. Kime</i>)	350 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 132, kötés: kartonált</i>	
A Te Igéd igazság (<i>Ellen G. White</i>)	1000 Ft
<i>Méret: 205x290 mm, oldal: 256, kötés: kartonált</i>	
A nagy küzdelem (<i>Ellen G. White</i>)	1000 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 702, kötés: kartonált</i>	
Bizonyágtételek VII. (<i>Ellen G. White</i>)	800 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 229, kötés: kartonált</i>	
Bizonyágtételek VIII. (<i>Ellen G. White</i>)	800 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 274, kötés: kartonált</i>	
Bizonyágtételek IX. (<i>Ellen G. White</i>)	800 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 212, kötés: kartonált</i>	
Értelem, jellem, egyéniség I. (<i>Ellen G. White</i>)	1000 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 239, kötés: kartonált</i>	
Értelem, jellem, egyéniség II. (<i>Ellen G. White</i>)	1200 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 355, kötés: kartonált</i>	
Hiszékenység vagy bizonyosság? (<i>Albert Rowell</i>)	350 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 64, kötés: kartonált</i>	
Igehirdetések és beszédek I. (<i>Ellen G. White</i>)	800 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 259, kötés: kartonált</i>	
Igehirdetések és beszédek II (<i>Ellen G. White</i>)	1000 Ft
<i>Méret: 145x205 mm, oldal: 351, kötés: kartonált</i>	
Jézushoz vezető út (<i>Ellen G. White</i>)	150 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 76, kötés: kartonált</i>	
Kiadatlan bizonyágtételek (<i>Ellen G. White</i>)	1000 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 455, kötés: kartonált</i>	
Kiben bízhatunk I. (<i>Ellen G. White</i>)	500 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 501, kötés: kartonált</i>	
Kiben bízhatunk II. (<i>Ellen G. White</i>)	500 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 509, kötés: kartonált</i>	
Kiben bízhatunk III. (<i>Ellen G. White</i>)	500 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 499, kötés: kartonált</i>	
Kiben bízhatunk IV. (<i>Ellen G. White</i>)	500 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 482, kötés: kartonált</i>	
Reménység rák esetén (<i>C. Thrash MD–A. M. Thrash MD</i>)	500 Ft
<i>Méret: 140x200 mm, oldal: 93, kötés: kartonált</i>	

ÚJDONSÁGOK

Befogadván az Igét I–II. (<i>Samuel Koranteng-Pipim</i>) <i>Méret: 140x200 mm, oldal: 610, kötés: kartonált</i>	3100 Ft
Esti történetek gyerekeknek (<i>Vankó Zsuzsa</i>) <i>Méret: 190x285 mm, oldal: 76, kötés: tábla</i>	1980 Ft

ELŐKÉSZÜLETBEN

Az üdvösség története (*Alfred Vaucher*)
A kb. 420 oldalas könyv várható ára: 3800 Ft

